

MET SENSES

Virtual gallery of Ukrainian contemporary art

TEMPORARILY HERE

ТИМЧАСОВО ТУТ

ТИМЧАСОВО ТУТ

TEMPORARILY HERE

1

The exhibition "Temporary here" focuses on both the ecological crisis and mental health, exploring them as inseparable aspects of our contemporary lives. The project invites a deep reflection on the temporality of our existence, emphasizing the need to act here and now, rather than postponing important decisions until tomorrow. This issue pertains not only to the preservation of nature but also to our mental well-being in the face of constant changes, stress, and uncertainty.

In times of global ecological and social upheavals, when we are confronted with multiple crises, it is crucial to remember that our ability to stay present in the moment, to live in our own lives without putting things off for the future, is fundamental for true change. Both nature and our emotions and mental health require attention if we are to find harmony and support. The exhibition aims not only to raise awareness of ecological issues but also to highlight the importance of mental health, especially in the context of today's challenges.

This exhibition also showcases the works of contemporary Ukrainian artists who, through their pieces, delve into the complex themes of ecology, psychological well-being, and existence in a fleeting world. Each participant, through their art, explores not only the physical aspects of change but also the internal processes of adapting to new conditions, perceiving the world, and our place in it.

"Temporary here" is not only about nature; it is about ourselves, about the importance of maintaining balance between the external world and our inner state, about the necessity of living now rather than waiting for a "better tomorrow." The works in the exhibition inspire self-reflection and encourage us to think about how we can change our habits and attitudes towards life and nature, and how important it is to be mindful of our present, without waiting for perfect conditions or circumstances.

Curator of exhibition
Delnara El

Виставка "Тимчасово тут" ставить акцент на екологічну кризу та ментальне здоров'я, розглядаючи їх як невід'ємні аспекти нашого сучасного життя. Проєкт закликає до глибокого осмислення тимчасовості нашого існування, вказуючи на необхідність діяти тут і зараз, а не відкладати важливі кроки на завтра. Це питання стосується як збереження природи, так і нашого психічного стану в умовах постійних змін, стресів і невизначеності.

У часи глобальних екологічних та соціальних потрясінь, коли ми стикаємося з численними кризами, важливо пам'ятати, що наша здатність залишатися у моменті, бути присутніми у власному житті, без відкладання на майбутнє, є основою для справжнього змінення. Як природа, так і наші емоції та психічне здоров'я потребують уваги, щоб ми могли знайти гармонію і підтримку. Виставка ставить перед собою мету не лише привернути увагу до проблеми екології, а й нагадати про важливість ментального здоров'я, особливо в умовах сучасних викликів.

Ця виставка також демонструє роботи українських сучасних художників, які через свої твори розкривають складні теми екології, психологічного благополуччя та існування в швидкоплинному світі. Кожен з учасників через свої твори досліджує не тільки фізичні аспекти змін, а й внутрішні процеси адаптації до нових умов, сприйняття світу та себе в ньому.

"Тимчасово тут" — це не лише про природу, це про нас самих, про важливість зберегти баланс між зовнішнім світом і внутрішнім станом, про необхідність жити зараз, а не чекати на "краще завтра". Роботи на виставці надихають на саморефлексію, пропонують задуматися про те, як ми можемо змінити свої звички і ставлення до життя та природи, і наскільки важливо бути уважними до свого теперішнього, не чекаючи на ідеальні умови чи обставини.

Кураторка виставки
Дельнара Ель

СПИСОК УЧАСНИКІВ

LIST OF PARTICIPANTS

2

Tetiana Adamovich
Olesia Amrein
Olha Artemenko
Anna Balaniuk
Valentyna Berezan
Ruslana Berezivska
Oksana Boreiko
Tetiana Borys
Karolina Bundash
Nataliia Buhaienko
Hanna Buruk
Svitlana Buzko
Tetiana Chystiakova
Nina Cherfaoui
Karina Danylchuk
Viktoriiia Drozdovska
Diana Dunda
Delnara El
Caterina Francu
Luiza Galbraith
Ksenja Glazz
Julia Gorislavska
Kateryna Guzenko
Alla Haidash
Kateryna Hatsenko
Hanna Hlibova
Anna Hnatiuk
Alona Hryn
Viktoriiia Hunina
Tetyana Hubska
Julia Kalinceva
Marharyta Kaliuzhna
Sofiiia Kharenko
Olha Khomych
Olena Kishkurno
Elina Kohanaya (Tkachenko)

Hanna Kopylova
Viktoriiia Kolesnykova
Tetiana Kovalova
Iryna Kovalenko
Viktoriiia Kovalenko
Iryna Krylo
Olena Kulish
Nataliia Kupchuk
Nataliia Kushnir
Ilona Kvetna
Nadiya Kyrylenko
Olga Lementa
Alina Levandovska
Alina Linkevych
Oksana Loiuk
Natalissa Luna
Anna Lyashenko
Nataliia Martseniuk
Olha Matviienko
Olesia Miftahova
Nataliya Morzhuk
Olha Mosuzenko
Oksana Muzyka
Kateryna Nazarenko
Halyna Nechyporuk
Yevheniia Nosenko
Oksana Oleksiiva
Anna Ovsiankina
Dariia Pavlenko
Kateryna Perederiy
Liudmyla Popova
Ira Popovych
Ruslana Pogliad
Iryna Prokopchuk
Yuliia Prokopchuk

Halyna Rabchevska
Sviatoslava Rasulova
Iryna Rets
Diana Rode
Savchenko Tetiana
Oleksandra Serhiienko
She.ta.o
Alexandra Sheridan
Olena Shepotko
Olena Shestopalova
Olha Shevchenko
Olha Shulhina
Oksana Shvachka
Tina Shyfruk
Nataliia Svishchova
Svitlana Tetokina
Nina Tkachova
Natalya Tomchuk
Olesia Tretiakkevych
Nadiia Troian
Maria Umanets
Maryna Vasyliieva
Tatiana Vlasenko
Maryna Voitenko
Alisa Vovk
Iryna Winnik
Olga Yakymenko
Svitlana Yanyeva
Olena Yemelianova
Liliia Yeremenko
Lesia Zaitseva
Nataliia Zasornova
Yulia Zhevnova
Olena Zhylenko
Tetiana Zhyvytsia
Anna Zubovska

ТИМЧАСОВО ТУТ

TEMPORARILY HERE

3

ТЕТЯНА АДАМОВИЧ

TETIANA ADAMOVICH

4

The painting reflects the fragility of nature and human interaction with it. The central blue flowers, which seem almost unreal, as if frozen in time, point to the temporality and fragility of all life. Their cold, slightly alienated color creates a sense of distance - a symbol of 'deferred life', when people postpone solving important environmental problems until the future, neglecting the present. The ornaments embroidered on top of the flowers remind us of the need to preserve our heritage, both cultural and natural. They represent the interconnectedness of generations and the importance of leaving behind a livable world. The theme of the environmental crisis is revealed here through the contrast between the beauty of nature and its vulnerability. The painting reminds us that if we do not preserve the ecosystem now, the future may lose not only aesthetic but also ecological harmony. It calls for action today to save tomorrow

Картина відображає крихкість природи та людської взаємодії з нею. Центральні сині квіти, що здаються майже нереальними, ніби застигли у часі, вказують на тимчасовість і тендітність усього живого. Їхній холодний, трохи відчужений колорит створює відчуття дистанції — це символ "відкладеного життя", коли людина відкладає на майбутнє рішення важливих екологічних проблем, нехтуючи теперішнім. Орнаменти, вишиті поверх квітів, нагадують про необхідність збереження спадщини — як культурної, так і природної. Вони уособлюють взаємозв'язок поколінь і важливість залишити після себе світ, придатний для життя. Тема екологічної кризи тут розкривається через контраст між красою природи та її вразливістю. Картина нагадує: якщо ми не збережемо екосистему зараз, то майбутнє може втратити не лише естетичну, а й екологічну гармонію. Вона закликає діяти вже сьогодні, щоб врятувати завтра.

ЛОВІННЯ ЧАСУ, 2024, 70x60 CM. ОЛІЯ НА ПОЛОТНІ, ВИШИВКА НИТКАМИ
Catchment of time, 2024, 70x60 sm. Oil on canvas, thread embroidery

ОЛЕСЯ АМРАЙН

OLEZIA AMREIN

5

The theme of the environmental crisis and the postponed life syndrome has a deep philosophical foundation, as it touches on fundamental questions of existence: time, human-nature interaction, responsibility for the future. The moment "here and now" is the point where the past and future, the internal and external, intersect. Humans are part of a vast mechanism of interaction, where their actions resonate far beyond personal life, influencing ecology, society, and humanity's future. In my work "Presence," I explore the balance between human life and nature within the context of the present moment. The central image is an observer in the "here and now," standing at the intersection of two dimensions: the unchangeable past and the unpredictable future. Broken hourglasses symbolize the fleeting nature of time: the escaping sand becomes part of the cosmos, hinting at the connection between time and space. Ecology and human consciousness are inextricably linked: nature serves as both the source of our physical existence and a mirror of our inner state. Awareness of the moment is a tool that helps reclaim control over life and understand the relationship between impermanence and permanence. We live in anticipation of the future, but the only reality is now.

Тема екологічної кризи та синдрому відкладеного життя має глибоке філософське підґрунтя, адже вона торкається фундаментальних питань буття: часу, взаємодії людини й природи, відповідальності за майбутнє. Це нагадування про обмеженість часу — як для природи, так і для нас. Момент "тут і зараз" — це точка перетину минулого й майбутнього, внутрішнього й зовнішнього. Людина є частиною великого механізму взаємодії, де її дії резонують далеко за межами особистого життя, впливаючи на екологію, суспільство й майбутнє людства. У своїй роботі "Присутність" я досліджую баланс між людським життям і природою в контексті дійсного моменту. Центральний образ — спостерігач у точці "тут і зараз", перед яким відкриваються два виміри: минуле, яке не змінити, і майбутнє, якого не передбачити. Розбиті пісочні години символізують швидкоплинність часу: пісок, що вислизає, стає частиною космосу, натякаючи на зв'язок часу із простором. Екологія й людська свідомість нерозривно пов'язані: природа є як джерелом нашого фізичного існування, так і дзеркалом нашого внутрішнього стану. Усвідомленість моменту — це інструмент, який допомагає повернути контроль над власним життям і усвідомити взаємозв'язок між тимчасовістю та довговічністю. Ми живемо в очікуванні майбутнього, забуваючи, що саме теперішнє є єдиною реальністю.

ПРИСУТНІСТЬ, 2024, 70X50 CM, АКРИЛ, ТУШ, КОЛАЖ
Presence, 2024, 707X50 cm, acrylic, ink, collage

ОЛЬГА АРТЕМЕНКО

OLHA ARTEMENKO

6

The war in Ukraine has affected all aspects of life, both human and environmental. The realization of the value of life, which can end suddenly, the importance of being, the moment of now, the syndrome of delayed life and the search for survival - this is something that also affects nature, which reflects everything that happens. The series of paintings "Rosebuds" reflects well how life can freeze or be on pause. What happens next is unknown... A series of photos Frozen is a continuation of this theme. From the outside, the beauty of flowers is fascinating and it seems that they continue to exist. But what is inside - a stop or the beginning of the end? Time will tell. He also touches on the topic of global warming, which has only deepened with the war. Therefore, sudden frosts can destroy plants. And finally, the photo of the Survivor is a symbol of indestructibility, how during the war, clinging to the support of others, realizing the importance of being, one can find a new form of existence.

Війна в Україні зачепила усі аспекти життя - як людини, так і навколишнього середовища. Усвідомлення цінності життя, яке може закінчитись раптово, важливість буття, моменту зараз, синдром відкладеного життя і пошуки виживання - це те, що торкається і природи, яка віддзеркалює все, що відбувається. Серія картин Бутони троянди - добре відображає як життя може замертти або бути на паузі. Що далі - невідомо... Серія фото Замороження - як продовження цієї теми. Ззовні краса квітів зачаровує і здається, що вони продовжують буття. Але що всередині - зупинка чи початок кінця? Час покаже. А також торкається теми глобального потепління, яке з війною тільки поглибилось. Тому раптові морози можуть знищувати рослини. І наостанок фото Вижив - символ незламності, як під час війни чіпляючись за підтримку інших, усвідомлюючи важливість буття, можна знайти нову форму існування

СЕРІЯ БУТОНИ ТРОЯНДИ: БУТОН ТРОЯНДИ, 2024, 20X21,3 CM, АКВАРЕЛЬ, ПАПІР100% БАВОВНА
Series Rosebuds: Rosebud, 2024, 20x21.3 cm, watercolor, paper 100% cotton.

ОЛЬГА АРТЕМЕНКО

OLHA ARTEMENKO

7

СЕРІЯ БУТОНИ ТРОЯНДИ: ЖИТТЯ НА ПАУЗІ. 2024, 21X23,5 CM, АКВАРЕЛЬ, ПАПІР100%
Series Rosebuds: . Life on pause. 2024, 21 x 23.5 cm, watercolor on paper 100% cotton

АННА БАЛАНЮК

ANNA BALANIUK

8

The bristly fly agaric becomes a central symbol of forgotten or hidden forms of life, balancing between presence and disappearance. It is an endangered species in Ukraine. Its natural color harmoniously blends into a monochrome palette, reminiscent of an old photograph—a memory of a world that may no longer exist. The painting explores themes of deferred life, where every element of the ecosystem awaits its right to exist under conditions created by humans. The monochrome effect adds a sense of time's fluidity, enhancing the feeling of inevitable change. This is not merely an image of mushrooms but a call to contemplate and rethink humanity's interaction with nature, where every form of life is a priceless yet fleeting trace. We are all here temporarily, but some have far less time.

Мухомор щетинистий стає центральним символом забутих чи прихованих форм життя, які балансують між присутністю та зникненням. Це зникаючий вид в Україні. Його природний колір гармонійно вписується в монохромну палітру, що нагадує стару фотографію — спогад про світ, який може більше не існувати. Картина досліджує теми відкладеного життя, де кожен елемент екосистеми чекає на своє право на існування в умовах, які створює людина. Монохром додає ефекту плинності часу, підсилюючи відчуття невідворотності змін. Це не лише зображення грибів, а заклик до споглядання й переосмислення взаємодії людини з природою, в якій кожна форма життя є безцінним, але тимчасовим слідом. Ми всі тут тимчасово, але у декого часу значно менше

МУХОМОР ЩЕТИНИСТИЙ, 2023 30x30 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Amanita solitaria (Bull.) Fr., 2023 30x30 cm, watercolor on paper

ВАЛЕНТИНА БЕРЕЗАН

VALENTYNA BEREZAN

9

My work is a snail on pieces of leaves. It holds on to these particles as if they were its last hope. He is in a state of anabiosis, so he chose a leaf to sleep on. He will wait for spring and warmth, but changes are inevitable in the world. We need to realise the importance of being and the value of every moment. We, Ukrainians in our native land, understand the value of the moment of life, loss and inevitability.

Моя робота- це равлик на частинах листя. Він тримається за ці частинки, як за останню надію. Знаходиться він у стані анабіозу, тому його вибір пав на лист, на якому він буде спати. Він чекатиме на весну і тепло, але зміни невідворотні у світі. Нам треба усвідомити важливість буття та цінності кожної миті. Ми Українці на рідній землі, як ні хто, розуміємо цінність моменту життя, втрати і невідворотність

РАВЛИК, 2024, 26 X 36, АКВАРЕЛЬ, ПАПІР ARTISTICO FABRIANO
Snail, 2024, 26 x 36, watercolor, paper Artistico Fabriano

РУСЛАНА БЕРЕЗІВСЬКА

RUSLANA BEREŽIVSKA

10

Beauty, youth and freshness are fleeting. It is worth remembering this and cherishing every moment of your life. We are all temporary guests in this wonderful world.

а са, молодість та свіжість - швидкоплинні речі. Варто пам'ятати про це та цінувати кожну мить свого життя. Всі ми - лише тимчасові гості у цьому дивному світі.

ЗМОРШКИ, 2022, 24x31,5 см, КОЛЬОРОВІ ОЛІВЦІ
Wrinkles, 2022, 24x31.5 cm, colored pencils

ОКСАНА БОРЕЙКО

OKSANA BOREIKO

11

The theme of the exhibition "Temporarily Here" is personally relevant to me, especially now during the war, the awareness of the fluidity of time and the fragility of life increase the desire to contemplate the beauty of nature, to reflect on one's place here and now, and in the universe as a whole. My watercolor work, Rowan Moment, captures the moment of observing a rowan tree, which has already been shaken by the wind, a fraction of leaves and berries remain, and in place of the lost, only memories of the past remain in the imagination with bright spots of the palette.

Тема виставки «Тимчасово тут» для мене особисто актуальна, особливо зараз під час війни, усвідомлення плинності часу, та крихкості життя посилюють бажання споглядати красу природи, розмірковувати над своїм місцем тут і зараз, та у Всесвіті в цілому. Моя акварельна робота Горобинова мить, фіксує мить спостереження за горобиною, яку вже потріпало вітром, залишилася частка листя та ягід, а на місці втраченого остаються в уяві лише спогади про минуле яскравими плямами палітри.

ГОРОБИНОВА МИТЬ, 2024, 39.5X34.5 CM, АКВАРЕЛЬ, АКВАРЕЛЬНИЙ ПАПІР ARTISTICO FABRIANO
Rowan moment, 2024, 39.5x34.5 cm, watercolor, watercolor paper Artistico Fabriano

ТЕТЯНА БОРИС

TETIANA BORYS

12

The primary source of the universe's ecosystem was created perfect. However, the changes that have accumulated over centuries and millennia radically alter or completely destroy it. Everything is complicated. Today, we have an intricate relationship between humanity, climate, and biodiversity. People have faced experimental phenomena (fires, hurricanes, floods, military operations, etc.) that have already resulted in the loss of areas for living organisms and people. In particular, beligerative transformation (transformation of the natural landscape during military operations or other military-technical measures) is ongoing in Ukraine. The destruction and blocking of all ecological corridors and chains leads to an irreversible process. Every time we touch the earth, we humans leave memories of tomorrow! But what kind of memories are worth thinking about? I think that each person shows their own path or traces of these memories. There are emotions and experiences; disappearances and rebirths; losses and new opportunities. Remembering is not only about your short physical history of being, but about the complex external and internal levels of life organization. Time does not wait.

Первинне джерело екосистеми Всесвіту було створено ідеальним. Проте, зміни, які нашарувалися століттями та тисячоліттями кардинально її змінюють або повністю знищують. Все складно. На сьогодні маємо заплутані стосунки між людством, кліматом і біорізноманіттям. Люди стикнулися з експериментальними явищами (пожежі, урагани, потопи, введення військових дій тощо), внаслідок яких вже втрачені території для існування живих організмів і осіб. Зокрема, в Україні триває белігеративна трансформація (трансформація природного ландшафту під час військових дій чи інших воєнно-технічних заходів). Знищення та блокування усіх екологічних коридорів і ланцюгів призводить до безповоротного процесу. Щодня торкаючись землі, ми – люди, залишаємо спогади про завтрашній день! Проте які, варто подумати. Думаю, що кожна особа демонструє свій шлях або сліди від цих спогадів. Також емоції і переживання; зникання і відродження; втрати та нові можливості. Пам'ятати – це не лише про свою коротку фізичну історію буття, а про складні зовнішні та внутрішні рівні організації життя. Час не чекає

У КОХАННІ, 2024. 90X85 CM, АКРИЛ/ПОЛОТНО
In the love, 2024, 90x85 cm, acrylic/canvas

КАРОЛІНА БУНДАШ

KAROLINA BUNDASH

13

This piece (in a way, a self-portrait) is the third in the series "Cracks" that I am currently working on. I feel that the mood of the painting is deeply in tune with the theme of the exhibition — expressing silent doubts about "to live or not to live," the inner struggle with the inevitability of change, and the fragility of life represented by the image of a tiny bird.

When I was planning this piece, I couldn't decide which bird to paint in the hands — alive or dead?

The dead one seemed to fit perfectly. A bird that didn't make it, one that couldn't withstand the world around it, fell while clinging to wires, suffocated by the surroundings.

But at the last moment, I changed my mind — the swallow on painting became alive, tiny, with a gleaming eye no bigger than a seed. And I thought, "What does this canvas mean to me now?"

It's about waiting.

No matter how much the walls crack around us, we have tiny, safe islands — love, creativity, family. Completely exhausted and broken, we forbid ourselves to hope for anything, because it's too bitter to face reality. We ask ourselves only, "When will this end?"

Quiet waiting becomes the background for both sorrow and joy. Life passes by, and we preserve it, just to have enough strength to wake up in the morning and sit up straight, not even spread our wings. We will fly when the wind changes.

Ця робота, певною мірою автопортрет — третя із серії «Тріщини», над якою я зараз працюю. Відчуваю, що настрій картини надзвичайно співзвучний з темою виставки — це і мовчазні сумніви «жити чи не жити», і внутрішнє переживання невідворотності змін і невизначеності, і про крихкість життя в образі тендітного птаха.

Коли я планувала цю роботу, то ніяк не могла вирішити, яку пташку намалювати в руках. Живу чи мертву?

З неживою усе складалося ідеально. Пташка, котра не долетіла. Котра не витримала. Упала, чіпляючись за дроти, задихнулась від світу, який навколо.

Але в останній момент я змінила думку — ластівка стала чомусь живою. Зовсім маленька, з блискучим оком, не більшим за зернятко. І я подумала: «А про що для мене тепер це полотно?»

Про очікування.

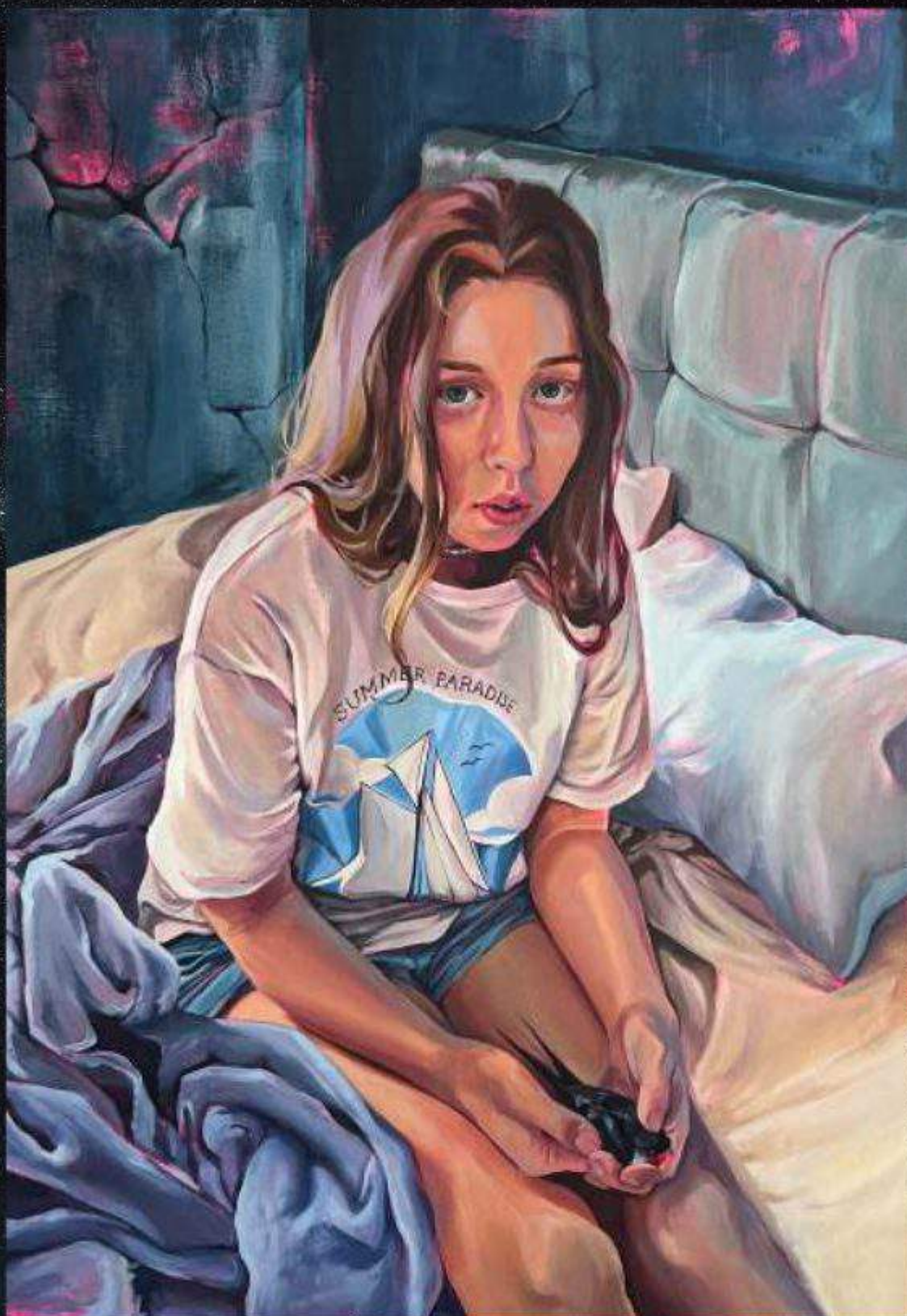
Скільки б не тріскали стіни навколо нас, ми маємо крихітні безпечні островці — любов, творчість, рідних. Абсолютно знесилені і розбиті, забороняємо собі сподіватися на щось, бо потім надто гірко приймати реальність. Подумки питаємо себе тільки «коли (це все закінчиться)?».

Тихе чекання як тло для скорботи і радості. Життя іде повз, а ми консервуємо його, аби принаймні мати сили прокинутися вранці і сидіти прямо, не те, щоб розправляти крила. Полетимо, коли вітер зміниться.

КАРОЛІНА БУНДАШ

KAROLINA BUNDASH

13

КОЛИ ВІТЕР ЗМІНІТЬСЯ, 2024, 50x70, ПОЛОТНО, АКРИЛ
When the Wind Changes, 2024, 50x70, canvas, acryli

НАТАЛЯ БУГАЄНКО

NATALIIA BUHAIEŃKO

14

The theme of the exhibition deeply touched me, first as a person and only then as an artist. We all find ourselves somewhere temporarily: in this room, this city, this country, on this Earth. But where will we be forever? Does such a place even exist? There is no definitive answer, only assumptions. Perhaps this is why the moment of being where we are matters so much. How long are we here? What must we accomplish? And what memories will we carry with us? Living in a time of war, it's impossible to remain unaffected by the pain and suffering it has brought into our world. My work reflects the forcibly displaced life—torn from one's homeland by destruction and fear, yet still connected by loved ones and the idea of home. Memories, family bonds, and hope hold tightly, preventing the soul from healing. It smolders with pain, worry, and the longing to return. Those who are temporarily displaced don't just live with memories—they dream of being home again.

Тема виставки глибоко зачепила мене, спершу як людину, а потім вже як митця. Ми всі перебуваємо десь лише тимчасово: у цій кімнаті, місті, країні, на Землі. Але де ми будемо вічно? Чи існує взагалі таке місце? Відповіді немає, є лише припущення. Можливо, саме тому важливий момент, де ми є. На який час ми тут? Що встигаємо зробити? І що заберемо з собою в пам'яті? Сьогодні, у час війни, неможливо не перейматися болем і стражданнями, які вона принесла у наш світ. Моя робота — про вимушено переселене життя, відірване від рідного краю розрухою і страхом, але де ще залишилися рідні та дім. Спогади, родинні зв'язки і надія тримають міцно, не даючи душі загоїтися. Вона тліє болем, переживанням і мрією про повернення. Бо тимчасово переміщені не лише живуть спогадами — вони мріють знову бути вдома.

ТИМЧАСОВО ПЕРЕМІЩЕНИЙ, 2024, 50X70 CM, АКВАРЕЛЬ ТА ОЛІВЦІ ПАСТЕЛЬНІ НА ПАПЕРІ
Temporarily Displaced, 2024, 50x70 cm, watercolor and pastel pencils on paper

ГАННА БУРУК

HANNA BURUK

15

Since 2022, I have realized that you need to live now, because tomorrow may not come. You need to see the good despite the problems and circumstances. That's why I have a painting, exhibitions and free master classes on the topic See the Light Through the Darkness.

З 2022 року я зрозуміла, що потрібно жити зараз, тому що завтра може не бути. Потрібно бачити хороше незважаючи на проблеми та обставини. Тому в мене з'явилася картина, виставки та безкоштовні мастер класи на тему Бачити світло крізь темряву.

БАЧИТИ СВІТЛО КРІЗЬ ТЕМРЯВУ, 2024, 40X50 CM, АКРИЛ
See the light through the darkness, 2024, 40x50 cm, akryl

СВІТЛАНА БУЗЬКО

SVITLANA BUZKO

16

In my case, "Temporary Here" is about postponed journeys, stolen impressions and time not spent with the closest people. Therefore, the paintings are a wonderful Croatia, where we once rested all together. This is a Croatian coast the meeting with has been postponed, but will definitely take place.

В моєму випадку «Тимчасово тут» - це про відкладені мандри, вкрадені враження та час, не проведений з найріднішими людьми. Тому на картинах - чудова Хорватія, де ми колись відпочивали всі разом. Це місце, зустріч з яким відкладена, але обов'язково відбудеться.

МІСТЕЧКО НА УЗБЕРЕЖЖІ, 2024, 41X31 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ З 100% БАВОВНИ
Seaside Town, 2024, 16.1x12.2x0.1 D in, Watercolor on 100% Cotton Paper

ТЕТЯНА ЧИСТЯКОВА

TETIANA CHYSTIAKOVA

17

This painting is a reflection on the fact that humanity has only a limited time to live harmoniously on Earth, leaving it habitable for future generations. It hints at the need to realize our shortness of time and do everything possible to preserve this home. The candle is associated with the passing of time. The flowing streams of wax symbolize the Earth's limited resources. The hand emphasizes the idea of human responsibility for the Earth. The temporality of our presence here is emphasized by the fact that we are only "keepers" of the planet, not its rulers. The environment of space, the endless emptiness, reminds us that the Earth is an island of life, a temporary refuge in the vast universe. The painting reminds us that life is temporary, the Earth is not eternal, and our actions here and now have a profound impact on the future.

Ця картина спонукає до роздумів про те, що людство має лише обмежений час для того, щоб жити на Землі гармонійно, залишивши її придатною для життя майбутнім поколінням. Вона натякає на необхідність усвідомити свою короткочасність і зробити усе можливе для збереження цього дому. Свічка асоціюється з часом, що спливає. Струмки воску, що стікають, символізують не безмежні ресурси Землі. Рука підкреслює ідею людської відповідальності за Землю. Тимчасовість нашої присутності тут акцентується тим, що ми лише "тримачі" планети, а не її володарі. Оточення космосу, безкрайня порожнеча, нагадує, що Земля — це острівці життя, тимчасовий притулок у величезному Всесвіті. Картина нагадує: життя тимчасове, Земля не вічна, а наші дії тут і зараз мають глибокий вплив на майбутнє.

СВІТЛО ЗЕМЛІ, 2024, 421x29,5 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ З 100% БАВОВНИ
Light of the Earth, 2024, 421x29,5 cm, Watercolor on 100% Cotton Paper

НІНА ШЕРФАУІ

NINA CHERFAOUI

18

Life is here and now! The best thing we can do for ourselves is to learn to live each moment fully. To stop hiding from ourselves. To allow ourselves to feel—everything. To accept all that happens: the joyful, the painful. To experience our emotions, explore ourselves, and trust in both ourselves and the force guiding us. Everything passes. Sometimes so quickly that we miss what truly matters. Other times, it feels like something lingers painfully long—but that too shall pass. While we are here, everything holds significance. It's important to bring our ideas to life, here and now, without fearing we won't have enough time. We never know how much time we have, but it's always worth starting. Perhaps our work will live on after us. What we leave behind is up to us. And so is what we carry forward.

Життя - це тут і зараз! І найкраще, що ми можемо зробити для себе - навчитись проживати кожен момент. Перестати ховатись від самих себе. Дозволити собі відчувати. Усе. Приймати усе, що відбувається. Радісне. Болісне. Проживати свої почуття. Досліджувати себе. Довіряти собі і тому, хто веде нас. Адже все минає. Інколи так стрімко, що легко пропустити дійсно важливе! Інколи навпаки, нам здається, що щось тягнеться болісно довго, але і це мине. Поки ми тут - все важливо для нас. Важливо втілювати свої ідеї тут і зараз. Не боятись, що не вистачить часу. Ми ніколи не знаємо скільки його у нас. Але завжди варто почати. І можливо наша справа житиме після нас. І від нас залежить, що саме ми залишимо у спадок. Що візьмем з собою

...WILL BE GONE..., 2024 рік, 40,5×30,5 см; папір, акварель, графітовий олівець, манка, клей, сухе листя
...will be gone..., 2024 рік, 40,5×30,5 cm; paper, watercolor, graffit pencil, cemolina, glue, dry leaves

КАРІНА ДАНИЛЬЧУК

KARINA DANYLCHUK

19

"Temporarily here" is a way to control the future. I see it as a fixing moment to showcase how big our impact is. Our future is a result of millions of small steps and decisions we make right now. Our responsibility is to reduce the possibility of ruining the world with those small decisions.

На мою думку, проєкт "Тимчасово тут" - це спосіб вплинути на майбутнє та контролювати його. Я бачу його у вигляді фіксації різних моментів з ціллю показати наскільки великим є їх вплив. Наше майбутнє складається з мільйонів маленьких кроків та рішень, які ми приймаємо щодня і просто зараз. Наша відповідальність - зменшити можливість руйнування світу з кожним з цих маленьких рішень

МИ КОНТРОЛЮЄМО ЇХ. ВОНИ КОНТРОЛЮЮТЬ НАС. 2024. 1X2 М (ОРИГІНАЛ ІНСТАЛЯЦІЇ). ДІОДИ, ГЛИНА, ЛАНДШАФТ
We control them. They control us. 2024. 1x2 m (installation). Diodes, clay, landscape

ТИМЧАСОВО ТУТ

TEMPORARILY HERE

20

ВІКТОРІЯ ДРОЗДОВСЬКА

VIKTORIJA DROZDOVSKA

21

Hydrangea: The Twilight of Life

Dried flowers. Does everyone notice their beauty, their story? Hydrangea—bright, beautiful, filled with sunlight and life. But the time comes to fade. Some flowers wilt and curl as if surrendering, while the hydrangea faces the twilight of its life with pride and courage. Some petals retain their beauty to the very end, while others never bloom, like unfulfilled dreams. So it is with people. Life is fleeting. While we are here, we should live, create, be helpful, and strive to make this world a better place. Much depends on each of us.

Гортензія: Згадка про минуле

Сухі квіти. Чи всі помічають їхню красу, їхню історію? Гортензія — яскрава, прекрасна, наповнена сонцем і життям. Але настає час в'янути. Деякі квіти зів'яли і скрутилися, ніби здаючись, а гортензія зустрічає сутінки свого життя з гордістю та мужністю. Деякі пелюстки зберігають свою красу до самого кінця, а інші так і не розквітають, як нездійснені мрії. Так само і з людьми. Життя швидкоплинне. Поки ми тут, ми повинні жити, творити, бути корисними і прагнути зробити цей світ кращим. Багато залежить від кожного з нас.

ГОРТЕНЗІЯ. ЗГАДКА ПРО МИНУЛЕ. 2024, 28×37 CM АКВАРЕЛЬ, ПАПІР SAUNDERS WATERFO
Hydrangea: The Twilight of Life, 2024, 28×37 cm, Watercolor, Saunders Waterford Paper

ВІКТОРІЯ ДРОЗДОВСЬКА

VIKTORIYA DROZDOVSKA

22

Peony That Brings Joy

How quickly the time of blooming passes! You wait so long for the flower to unfold its petals and reveal its unique beauty to the world. It opens up, inviting the sun's rays, insects, bees, and, of course, admirers of its charm. But after a day or two, the flower loses its freshness, its splendor, its allure. Its celebration comes to an end. Human life is much the same. It is the law of nature. That's why it's so important to open up, learn new things, be helpful, and leave something meaningful behind for others.

Півонія, що дарує радість

Як швидко минає час цвітіння! Так довго чекаєш, коли квітка розпустить свої пелюстки й розкриє свою неповторну красу світу. Вона відкривається, запрошуючи до себе сонячні промені, комах, бджіл і, звісно, шанувальників прекрасного. Але минає день, два – і квітка втрачає свою свіжість, розкіш, чарівність. Її свято добігає кінця. Так і людське життя. Це закон природи. Тож важливо встигнути розкритися, навчитися чогось нового, бути корисним і залишити після себе щось значуще для інших.

ПІВОНІЯ, ЩО ДАРУЄ РАДІСТЬ. АКВАРЕЛЬ. ПАПІР. 28×37
Peony That Brings Joy. Watercolor, Paper, 28×37 cm

The concept of the exhibition "Temporarily Here" is about the inevitability of change. The nature around us is a vivid reminder of how quickly everything transforms. The wilting petals of a rose, like silent witnesses of time, become covered with delicate veins that once held the fire of life inside it. Its former freshness is now a shadow in the faded curve of a petal. Each dry, curled edge is a reminder of transience: here is the moment that was here, and will never be again, it is the unique chance that will never return. The rose, which yesterday bloomed with vibrant colors, and today begins to wither, has stayed here for only a short time, to teach us: everything that blooms will eventually fade, everything that lives is temporary. The fragility of nature repeatedly emphasizes the impermanence of all things. But it is precisely in this that the value of the moment lies. Every change is part of the great flow of time, and it is important to be attentive to each moment so that we do not lose it irreversibly.

Концепція виставки «Тимчасово тут» - про неминучість змін. Природа навколо нас — це яскраве нагадування про те, як швидко все змінюється. Пелюстки троянди, що жухнуть - наче мовчазні свідки часу, вкриваються тонкими прожилками, які колись ховали в собі вогонь життя. Її колишня свіжість - тепер тінь у згаслому вигині пелюстки. Кожен сухий загорнутий край - нагадування про минулість: ось вона мить, яка була і більше не буде, ось він, неповторний шанс, що не повернеться. Троянда, яка вчора буяла прекрасними фарбами, а сьогодні почала в'янути - затрималась тут ненадовго, щоб навчити: все, що цвіте - коли-небудь в'яне, все, що живе - тимчасово. Крихіткість природи знову і знову підкреслює непостійність всього сущого. Але саме в цьому і є цінність моменту. Кожна зміна — це частина великого потоку часу, і варто бути уважними до кожної миті, щоб не втратити її безповоротно.

ТРОЯНДА, 2024, 22X32 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Rose, 2024, 22x32 cm, Watercolor on paper

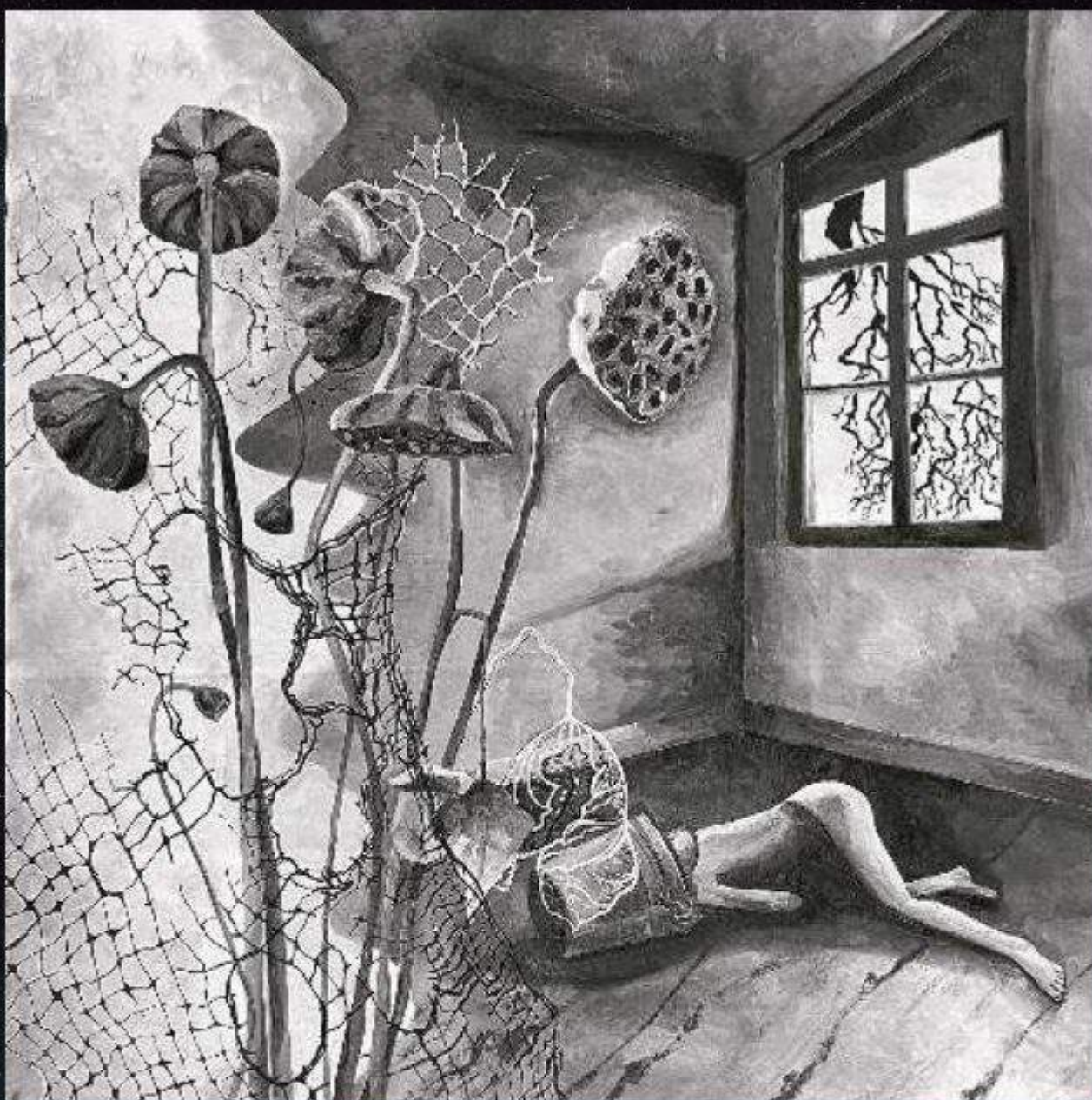
ДЕЛЬНАРА ЕЛЬ

DELNARA EL

24

"Amnesia" visually embodies the concept of fragmenting memory and a threatened sense of self-identity when one loses touch with their own experiences. The surreal outlines of dried plant forms resemble empty capsules of recollections, while the figure lying in the corner symbolizes inner isolation and oblivion. Through the window, etched with branch-like cracks, one glimpses the rift between past and present— as if trying to peer within oneself but finding no stable anchor.

«Амнезія» візуально втілює концепцію фрагментації пам'яті та загрозливого почуття власної ідентичності, коли людина втрачає зв'язок із власним досвідом. Сюрреалістичні обриси засохлих рослин нагадують порожні капсули спогадів, а фігура, що лежить у кутку, символізує внутрішню замкнутість і забуття. Крізь вікно, вирізане тріщинами, схожими на гілки, можна побачити розрив між минулим і сьогоденням — ніби намагаючись зазирнути всередину, але не знайшовши стійкого якоря.

АМНЕЗІЯ, 2024, ОЛІЯ НА ПОЛОТНІ, 100X100 CM

Amnesy, 2024, oil on canvas, 100x100 cm

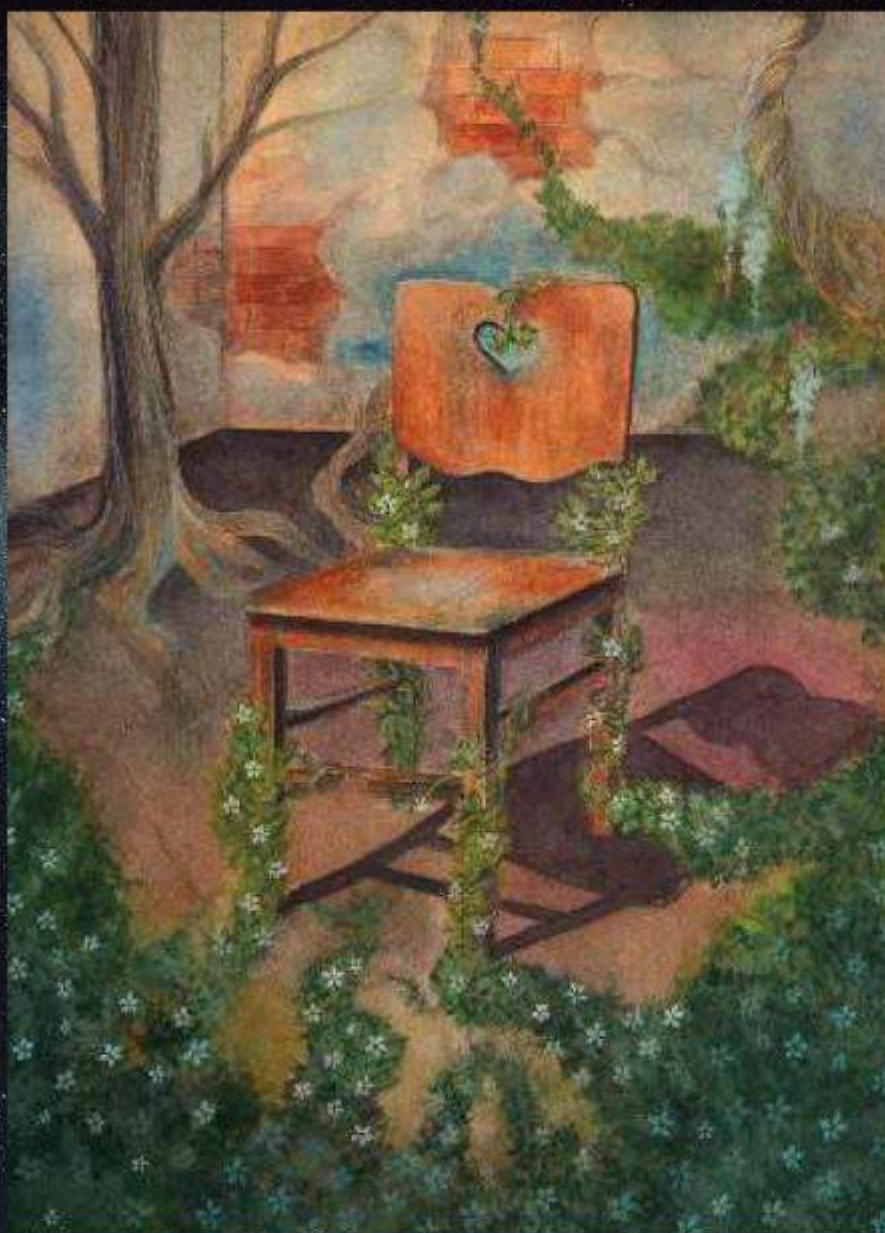
КАТЕРИНА ФРИНКУ

CATERINA FRANCU

25

The theme of this exhibition resonates with me as a feeling of bittersweet melancholy. We are constantly searching for new horizons, chasing the unattainable—sometimes dragging ourselves uphill, other times rolling down. Yet, in our rush forward, we often forget how fleeting our existence truly is. A distant dream often feels closer than the rhythm of our daily lives. In moments like these, there's a longing to pause, to ground ourselves, and to truly feel the present. To thank ourselves for all the efforts and accomplishments we've already achieved.

Тема цієї виставки у мені відгукується відчуттям гірко-солодкої меланхолії. Ми вічно шукаємо нові горизонти, женемося за недосяжним, інколи тягнемо себе під гори, інколи котимося з нього. Та поспішаючи вперед, забуваємо про те, яким короткочасним є наше існування. Далека мрія часто стає ближчою за щоденну рутину. І саме в цей момент хочеться зупинитися, заземлитися, відчувати теперішнє. Подякувати собі за всі ті зусилля і здобутки, які вже зроблено.

ПЕРЕРОДЖЕННЯ, 2024, 10,1X13,7CM, АКВАРЕЛЬ ТА ГУАШ НА ПАПЕРІ
Regeneration , 2024, 10,1x 13,7 cm, Watercolour and Gouache on Paper

КАТЕРИНА ФРИНКУ
CATERINA FRANCU

26

ВІЧНЕ ПОВЕРНЕННЯ, 2024, 11,3Х15,4 СМ, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Eternal Return, 2024, 11,3x15,4 cm, Watercolour on Paper

ЛУЇЗА ГЕЛБРЕЙТ

LUIZA GALBRAITH

27

Title: Fragile Balance

This work visualizes the thin line between life and its destruction, between beauty and inevitable disappearance. The forest and water represent living nature, still breathing but already teetering on the edge of change. The floating castle symbolizes the dream of an ideal world, an unattainable reality we strive to preserve but often only observe from afar. Water flows eternally, yet if we don't stop and recognize its fragility, the sources will run dry. This piece serves as a reminder of the fleeting nature of each second and the need to live consciously today. Tomorrow, what we take for eternal may no longer exist. It is an invitation to act — to protect nature, cherish every moment, and understand our role in maintaining the balance between humanity and the world."

Назва роботи: Крихка рівновага

Ця робота візуалізує тонку грань між життям та його руйнуванням, між красою та неминучим зникненням. Ліс та вода символізують живу природу, яка ще дихає, але вже стоїть на межі змін. Замок у повітрі — це мрія про ідеальний світ, недсяжна реальність, яку ми прагнемо зберегти, але часто лише споглядаємо здалеку. Вода тече вічно, але якщо ми не зупинимось і не усвідомимо її крихкості, джерела спорожніють. Цей твір нагадує про миттєвість кожної секунди та необхідність жити усвідомлено сьогодні. Бо завтра, можливо, уже не буде того, що ми звикли вважати вічним. Це запрошення до дії — берегти природу, цінувати кожен момент та усвідомити нашу роль у збереженні рівноваги між людиною та світом.

КРИХКА РІВНОВАГА, 2024, 80x120 CM, ОЛІЯ, ПОЛОТНО
Fragile Balance, 2024, 80x120 cm, Oil on canvas

"Temporarily Here"

A friend's child once asked, "Why are we born if we all die?" She replied, "Because in the time between birth and death, we do incredible things—we create, love, breathe, observe, feel emotions, share joy, and build what we call life." We are all here temporarily, but this fleeting moment is priceless. This exhibition invites you to reflect on the beauty and meaning of this transient journey.

"Тимчасово тут"

Дитина моєї подруги запитала: «Навіщо ми народжуємося, якщо все одно помираємо?» І вона відповіла: «Адже в цей проміжок між народженням і смертю ми робимо неймовірне — творимо, любимо, дихаємо, спостерігаємо, відчуваємо емоції, ділимося щастям і створюємо те, що називається життям». Ми всі тут тимчасово, але цей проміжок — безцінний. Ця виставка пропонує замислитися над красою та сенсом цього швидкоплинного шляху.

МІСЯЧНА ФАЗА, 2007, 60x80 CM, ОЛІЯ НА ПОЛОТНІ
Moon phase, 2007, 60x80 cm, oil on canvas

ЮЛІЯ ГОРІСЛАВСЬКА

JULIA GORISLAVSKA

29

The lotus, in its stage of maturity, is gradually preparing to complete its life cycle. This artwork symbolises the importance of accepting the natural stages of life and recognising the beauty that exists even in its fading moments. In this phase, the lotus reflects the cyclical nature of life and the dynamic, inevitable changes it brings. We are all here only temporarily, and everything has its own unique journey and purpose. This painting serves as a reminder that every phase of life is part of a greater process, and it is in this that the true beauty and harmony of our world can be found.

Лотос на етапі зрілості, поступово готуючись до завершення свого життєвого циклу. Ця робота символізує важливість прийняття природних етапів і краси, що існує навіть у згасанні. Лотос у цій стадії вказує на циклічність природи та динамічну і неминучу зміну. Всі ми тимчасово тут, і у всього є свій особистий шлях і призначення. Ця картина — нагадування, що кожна фаза життя є частиною більшого процесу, і саме в цьому справжня довершеність нашого світу.

ЛОТОС В САДУ, 2024, 56X76 CM, АКВАРЕЛЬ ТА ЧОРНОГРАФІТОВІ ОЛІВЦІ НА ПАПЕРІ
Lotus in the Garden, 2024, 56x76cm, Watercolor and pencil on paper

ЮЛІЯ ГОРІСЛАВСЬКА

JULIA GORISLAVSKA

30

Balance, a fleeting moment of stillness in a constantly changing world. This painting is about adaptation and the ability to live in harmony with change. The life of the bittern is intricately tied to the rhythms of nature — migration, the changing seasons, and shifting weather patterns. It symbolises resilience and the ability to find equilibrium, even amidst uncertainty. This piece reminds us of the vastness and mystery of the world around us — so much remains unseen and unexplored, existing long before we arrived and continuing long after we are gone. It speaks to the enduring beauty of nature, its cycles and harmony, offering a timeless perspective. Though our presence here is temporary, it is this transience that allows us to truly appreciate the richness and wonder of the natural world.

Життя бугайчика нерозривно пов'язане з ритмами природи — міграцією, зміною сезонів, погодними умовами. Він символізує здатність пристосовуватися і знаходити рівновагу навіть у нестабільності. Ця робота нагадує, що у світі є стільки цікавого та незвіданого, що існувало задовго до нас і продовжить своє буття після. Це краса природи, її цикли та гармонія, які залишаються непохитними попри всі зміни. Ми — лише спостерігачі, тимчасово тут, але саме ця тимчасовість дає можливість по-справжньому цінувати багатство й велич навколишнього світу.

БУГАЙЧИК В ОЧЕРЕТІ, 2024, 56X44CM, АКВАРЕЛЬ ТА ПОТАЛЬ НА ПАПЕРІ
Bittern in the Reeds, 2024, 56x44cm, Watercolor and golden leaves on paper

КАТЕРИНА ГУЗЕНКО

KATERYNA GUZENKO

31

For me, Temporary Here reflects the idea of transience and temporary presence, forcing us to think about the fragility of our existence and the nature of the world around us. Everything that surrounds us - whether it is material objects, emotions, or events - is temporary. It inevitably transforms or disappears, emphasizing the transitory nature of life. Temporary Here appeals to the awareness of the moment "here and now". There will never be another such moment, and it is important to appreciate this moment, realizing its uniqueness. Tomorrow remains unknown, and the present is the only thing we have. Such an understanding encourages us to see beauty in ordinary things that often go unnoticed. Temporary Here also emphasizes the fluidity and changeability of life, nature and our interactions. It forces us to think about the impact we have on the world around us and what we leave behind. We are only temporary guests on this planet, and our actions form a footprint that will last longer than our presence.

Для мене Temporary Here відображає ідею швидкоплинності та тимчасової присутності, змушуючи задуматися про тендітність нашого існування та природи навколишнього світу. Все, що нас оточує — чи це матеріальні об'єкти, чи емоції, чи події, — є тимчасовим. Це неминуче трансформується чи зникає, наголошуючи на перехідному характері життя. Temporary Here звертається до усвідомлення моменту "тут і зараз". Другого такого моменту ніколи не буде, і важливо цінувати цю мить, усвідомлюючи її унікальність. Завтра залишається невідомим, а сьогодні — це єдине, що нам належить. Таке розуміння спонукає бачити красу в звичайних речах, які часто залишаються непоміченими. Крім того, Temporary Here акцентує увагу на плинності та мінливості життя, природи та наших взаємодій. Воно змушує замислитися над тим, який вплив ми надаємо навколишньому світу і що залишаємо після себе. Ми лише тимчасові гості на цій планеті, а наші дії формують слід, який збережеться довше, ніж наша присутність.

ПАДІННЯ, 2024, 50x70 CM, АКВАРЕЛЬ, ЧОРНИЛА
Falling, 2024, 50x70 cm, watercolor, ink

КАТЕРИНА ГУЗЕНКО

KATERYNA GUZENKO

32

ПЕЛЮСТКИ ГОРГОНИ, 2024 РІК, 36Х48 СМ, АКВАРЕЛЬ
Petals of Gorgon, 2024, 36x48 cm, watercolor

АЛЛА ГАЙДАШ

ALLA HAIDASH

33

This abstract landscape captures the powerful moment where everything meets — the sun rising or setting, the beginning and the end of the day, and perhaps the beginning and end of life itself. At this convergence point, light and shadow, birth and closure come together in a moment of harmony. The bold textures and vibrant colors symbolize the intensity of this moment, where time and space seem to overlap, creating a unique visual narrative of connection. The central focus on the horizon emphasizes that within the flow of life, there are moments where everything converges, offering both a sense of finality and a new beginning.

Цей абстрактний пейзаж відображає потужний момент, коли все зливається в одне - схід чи захід сонця, початок і кінець дня, а можливо, й початок та завершення самого життя. У цій точці збігу світло і тінь, народження і завершення зливаються в моменті гармонії. Сміливі текстури та яскраві кольори символізують інтенсивність цього моменту, де час і простір наче накладаються один на одного, створюючи унікальну візуальну історію зв'язку. Центральний акцент на горизонті підкреслює, що в потоці життя існують миті, коли все зливається, даруючи відчуття завершеності та одночасно нового початку.

ТОЧКА З'ЄДНАННЯ, 2024, 25,4X30,4 CM, АКРИЛ, СТРУКТУРНА ПАСТА
Point of Convergence, 2024, 10x12 acrylic, texture paste

КАТЕРИНА ГАЦЕНКО

KATERYNA HATSËNKO

34

Childhood, youth, moving to a new city or country, relationships - all these moments are temporary, but have a lasting impact on people. They form values, priorities and attitude to life in society. These transitions are often accompanied by uncertainty and challenges, but they are what make me stronger and wiser as a person. These moments, especially childhood, open new horizons and help to better understand yourself and the world around you. And the faster a person realizes the transience of earthly existence, the more valuable it becomes. My works are made in a series of three and are completely connected with the temporality of being. The works are made in the technique of Petrykivska painting with a pencil, which I studied precisely in the village of Petrykivka - at the Cossack camp, where this style in art was born. Dnipropetrovsk region became even more familiar in these stormy times, when I had to leave my home due to shelling, and now only through the painting I feel a connection with home and my native land.

Дитинство, юність, переїзд до нового міста або країни, стосунки - всі ці моменти є тимчасовими, але мають тривалий вплив на людей. Вони формують цінності, пріоритети та ставлення до життя у суспільстві. Ці перехідні етапи часто супроводжуються невизначеністю та викликами, але саме вони роблять мене сильнішою та мудрішими як особистість. Ці моменти, а особливо дитинство, відкривають нові горизонти та допомагають краще зрозуміти себе і світ навколо. І чим швидше людині приходить усвідомлення плинності земного буття, тим більш цінним воно стає. Мої роботи виконані серією з трьох і повністю пов'язані із тимчасовістю буття. Роботи виконані у техніці Петриківського розпису олівцем, який я вивчала саме у селі Петриківка - на козацькій вольниці, де зародився цей стиль в мистецтві. Дніпропетровщина стала їще ріднішою в ці буремні часи, коли довелося поїхати з дому від обстрілів і зараз лише через розпис я відчуваю зв'язок із домом і рідною землею

ЛЕЛЕКИ ВДОМА, 2022, 20,9X30 CM, ОЛІВЕЦЬ, ПАПІР
Storks at Home, 2022, 20.9x30 cm, pencil, paper

"Temporality Here" — for me, this theme is an exploration of the fluidity of time, its fragile nature, and the value of the present moment. I see it as an opportunity to reflect on how transience shapes our lives, how time drives change and transformation — in nature, human emotions, and the world around us. This theme serves as a reminder that every moment is part of a larger cycle, and it is in its impermanence that we find beauty and meaning. My work, "Resurgence," embodies this idea. Amidst the charred remnants of a forest — blackened ashes and scorched trees that once formed a dense woodland — a delicate pine sapling emerges. This sapling symbolizes the resilience of life, hope, and the beginning of a new cycle of natural restoration. For me, it is not only a story about nature but also about humanity; this image serves as a metaphor for psychological renewal after traumatic experiences. Just as nature finds a way to heal and regenerate, so too can people find the strength to grow even in the darkest of times. Through this work, I aim to remind others that every end is also a new beginning, and even in the fragility of the moment, there is always room for hope and transformation.

"Temporality Here" — для мене ця тема є дослідженням плинності часу, його крихкої природи та цінності моменту "тут і зараз". Я сприймаю її як можливість замислитися над тим, як минуність впливає на наше життя, як час формує зміни й трансформації — у природі, в людських емоціях, у світі довкола. Ця тема нагадує, що кожен момент є частиною більшого циклу, і саме в його тимчасовості ми знаходимо красу й сенс. Моя робота "Відродження" є вираженням цієї ідеї. На згарищі, серед чорного попелу й обвуглених дерев, які ще недавно були частиною густого лісу, проростає тендітний паросток сосни. Цей паросток уособлює силу життя, надію та початок нового циклу природного відновлення. Для мене це не лише історія про природу, але й про людину: цей образ є метафорою психологічного відродження після травматичних переживань. Як природа знаходить шлях до оновлення, так і людина здатна знайти сили й рости навіть у найтемніші моменти. Через цю роботу я хочу нагадати, що кожен кінець — це також новий початок, і навіть у крихкості моменту завжди є місце для надії та змін.

ВІДРОДЖЕННЯ, 2024, 31.5CMX43.5CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Resurgence, 2024, 31.5x43.5 cm, watercolour on paper

АННА ГНАТЮК

ANNA HNATIUK

36

This experiment for me is an attempt to feel the fragility of nature on a material level. I printed a photo of the forest, soaked it in coffee to give it a sepia tone reminiscent of old photographs— almost as if it speaks of the loss of time. Then, I crumpled the dried paper and gently smoothed it out, but it no longer retains its original appearance. This performance serves as a metaphor for the FRAGILITY and vulnerability of nature. Each fold in the paper is like "scars" left by human activity, such as plants on the brink of extinction or disappearance, poisoning, and pollution of the environment. It acts as a reminder that nature requires careful treatment, not in some distant "later," but right here and now... a reminder of the delicacy of nature, which, although trying to recover, still bears the echoes of humanity's irresponsible attitude. It is an important reminder that by traumatizing nature, we lose our own balance and harmony

Цей експеримент для мене – спроба відчувати крихкість природи на матеріальному рівні. Я надрукувала фото лісу, змочила його в каві, щоб надати відтінок сепії, який нагадує старі знімки – ніби говорить про втрату часу. Потім висушений папір я зім'яла та обережно розгладила, але він вже немає свого первинного вигляду. Цей перформанс є метафорою КРИХКОСТІ та вразливості природи. Кожна складка на папері це як «шрами», які залишаються від людської діяльності, наприклад, рослини що на грані винищення чи зникнення, отруєння та забруднення довкілля. Це як нагадування про те, що природа потребує дбайливого ставлення не в якомусь віддаленому «потім», а саме тут і зараз.... нагадування про тендітність природи, яка, хоч і намагається відновитися, але все ж зберігає на собі відголоски безвідповідального відношення людини... важливе нагадування, що травмуючи природу, ми втрачаємо власну рівновагу та гармонію.

КРИХКІСТЬ, 2024, 21X30 CM, ОФІСНИЙ ПАПІР, ДРУК, КАВА
THE FRAGILITY, 2024, 21x30 cm, office paper, printing, coffee

АЛЬОНА ГРИНЬ

ALONA HRYN

37

«The dreams of nature» 2014-2020, 90x70 cm, a series of 28 paintings, hot wax and wax crayons on paper. In this series of paintings, nature appears as a living being, expressing its fantasies in visual forms. Viewers can see nature not only as a physical reality, but also as a metaphysical force - one that inspires and motivates to preserve its beauty. These paintings are characterized by a surreal harmony, blending familiar natural forms with bizarre elements. The shapes resemble waves, rocks, trees, or clouds, sometimes distorted or intertwined with colors that do not exist in nature. Stripes, blurs and multi-layered textures create a sense of movement that hints at the unpredictability of dreams. At the same time, individual details of the paintings (for example, chaotic or tense brushstrokes) point at nature's "nightmares" caused by human activity - pollution, destruction of landscapes, or climate change.

«Сни природы» 2014-2020, 90x70 см, серия из 28 работ, горячий воск та воскові олівці на папері. У цій серії робіт природа постає як жива істота, що виражає свої фантазії у візуальних формах. Глядачі можуть побачити природу не лише як фізичну реальність, але і як метафізичну силу, що надихає і спонукає до збереження її краси. Твори цієї серії вирізняються сюрреалістичною гармонією, де природні елементи стають водночас знайомими та химерними. Форми нагадують хвилі, скелі, дерева чи хмари, інколи вони спотворені або переплетені з кольорами, яких у природі не існує. Смуги, розмитість і багат шарові текстури створюють відчуття руху, що натякає на непередбачуваність сновидінь. Водночас, деякі деталі робіт (наприклад, хаотичні або напружені мазки) натякають на "нічні кошмари" природи, викликані людською діяльністю — забрудненням, знищенням ландшафтів або змінами клімату.

СНИ ПРИРОДИ, 2014-2020, 90X70 CM, СЕРІЯ ІЗ 28 РОБІТ, ГАРЯЧИЙ ВОСК ТА ВОСКОВІ ОЛІВЦІ НА ПАПЕРІ
The dreams of nature, 2014-2020, 90x70 cm, a series of 28 paintings,
hot wax and wax crayons on paper

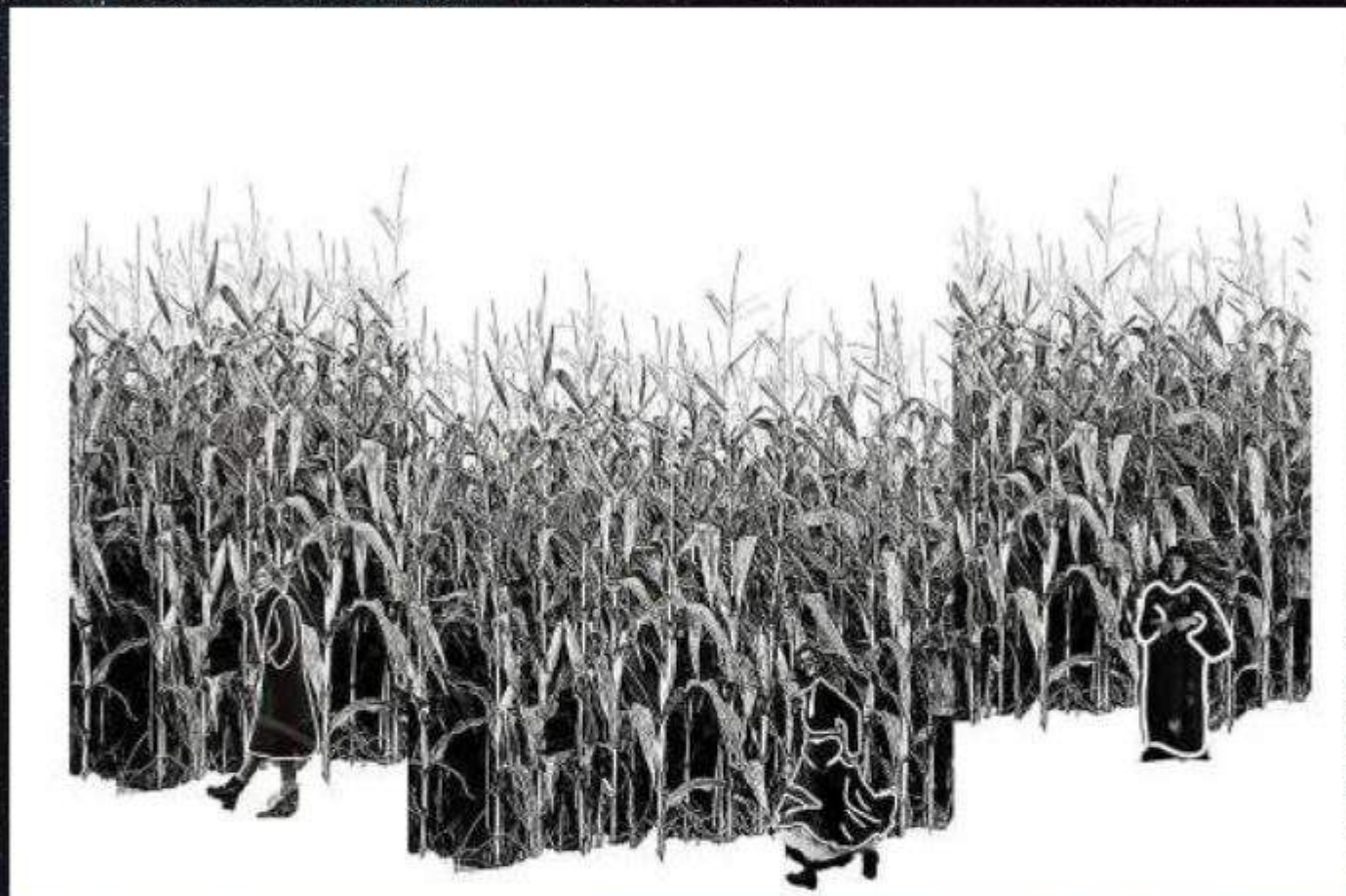
ВІКТОРІЯ ГУНІНА

VIKTORIYA HUNINA

38

People passing through the cornfield represent different levels of awareness. Some still rush forward, preoccupied solely with their own needs, unaware that their existence is temporary. Others begin to slow down, stop, and take notice of the true master of this home – nature, which patiently observes their actions. Only a few people realize the importance of preserving the environment and have begun to live in a way where every step is in harmony with the surrounding world.

Люди, що проходять через кукурудзяне поле – це образи різних рівнів осмислення. Деякі ще мчать вперед, зайняті лише власними потребами, не усвідомлюючи, що їхнє існування – тимчасове. Інші починають сповільнюватися, зупинятися, звертаючи увагу на хазяїна цього дому – природу, яка терпляче спостерігає за їхніми діями. І лише деякі люди усвідомлюють важливість збереження довкілля та почали жити так, аби кожен їхній крок був гармонійним до навколишнього світу.

ЗАГУБЛЕНІ У ПОЛІ, 2024, 100×120 CM, ЦИФРОВИЙ КОЛАЖ
Lost in the Field, 2024, 100×120 cm, Digital collage

ТЕТЯНА ГУБСЬКА

TETIANA HUBSKA

39

This piece portrays the last chance to save the world before it exits at the point of no return. The flying human figure represents a desperate yet hopeful attempt to avert disaster. It questions whether humanity can reach and save the world before the doors close, symbolizing the urgent need for action and the possibility of redemption.

Цей твір зображує останній шанс врятувати світ, перш ніж він вийде в точку неповернення. Літаюча фігура людини уособлює відчайдушну, але повну надії спробу запобігти катастрофі. Він ставить під сумнів те, чи зможе людство досягти та врятувати світ до того, як двері зачиняться, символізуючи нагальну потребу в діях і можливість спокути.

ОСТАННІЙ ЗАКЛИК, 2024, 51CM X41CM, ЦИФРОВИЙ КОЛАЖ
Last Call, 2024, 20"x16", Digital Collage

ТИМЧАСОВО ТУТ

TEMPORARILY HERE

40

ЮЛІЯ КАЛІНЦЕВА

JULIA KALINCEVA

41

This painting is from the series of artworks by the artist "Walking on the river bottom". This series was born from the artist's walks along the devastated bank and bottom of the Dnieper River in the city of Zaporizhzhia, as a result of the occupation and destruction of the dam downstream.

These walks, which have become part of everyday reality, immerse the artist in a slow, sequential contemplation of the everincreasing consequences of this humanitarian and ecological catastrophe. And the artist becomes a witness and participant of these processes, observing at the beginning how the river bottom is exposed, causing the destruction of the entire natural underwater population of flora and fauna.

As the next stage of exposure reveals the remains and consequences of past generations, those who have been here, and their pollution and impact on this environment. It's something that has been and existed in parallel in our lives, but has been hidden from our eyes by the water column. And after this stage of exposure, we see a new environment forming, renewing the natural world with new human influences.

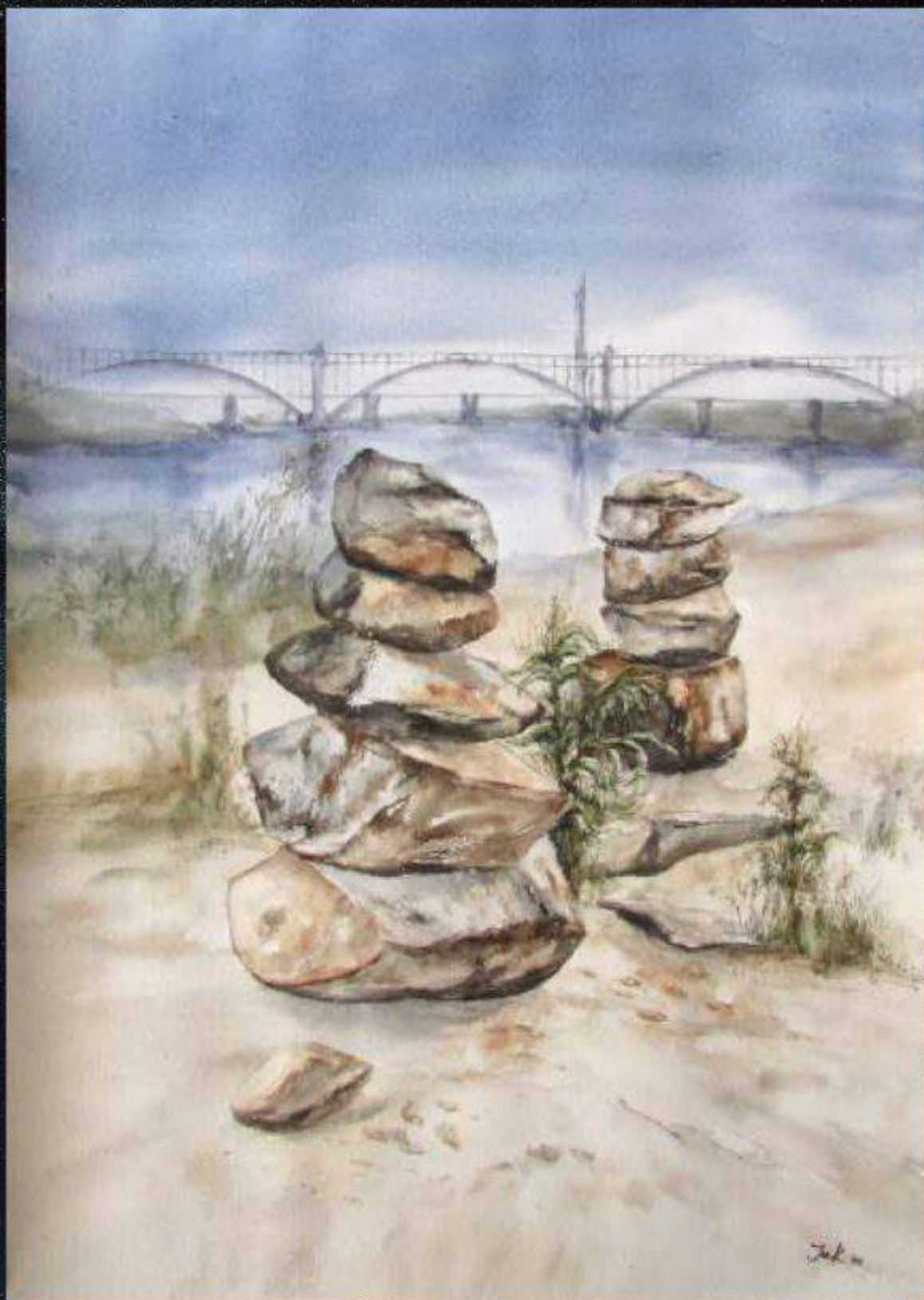
This painting and series also touches on deep reflections about humanity's choices and the stage it is currently living through, energetically consonant with "walking on the river bottom". About what do we choose in each moment? How does it affect us and the environment?

Ця картина із серії робіт художниці «Прогулки по дну ріки». Ця серія народилася за мотивами прогулянок художниці спустошеним здрібнілим берегом і дном Дніпра в місті Запоріжжі, внаслідок окупації та руйнування греблі нижче за течією.

Ці прогулянки, що стали частиною повсякденної реальності, занурюють у повільне послідовне споглядання все нових і нових наслідків цієї гуманітарної та екологічної катастрофи. І художниця стає свідком та учасником цих процесів, спостерігаючи на початку як оголюється дно річки, несучи руйнацію всієї природної підводної популяції рослинного та тваринного світу.

Як наступний етап оголення дна розкриває рештки та наслідки життєдіяльності минулих поколінь, тих хто тут був, та їхнього забруднення і впливу на це середовище. Це те, що було й існувало паралельно в нашому житті, але було приховано від наших очей товщею води. І після цього етапу оголення, ми спостерігаємо як формується нове середовище, оновлюючи природний світ з урахуванням нових факторів людського впливу.

Ця картина і серія також торкається глибоких роздумів про вибори людства і про етап, який воно проживає зараз, енергетично співзвучний «прогулкам по дну ріки». Про те, що ми вибираємо в кожному мить? Як це впливає на нас і навколишнє середовище?..

ОСТАННІЙ ЗАКЛИК, 2024, 51СМ Х41СМ ,ЦИФРОВИЙ КОЛАЖ
Last Call, 2024, 20"x16", Digital Collage

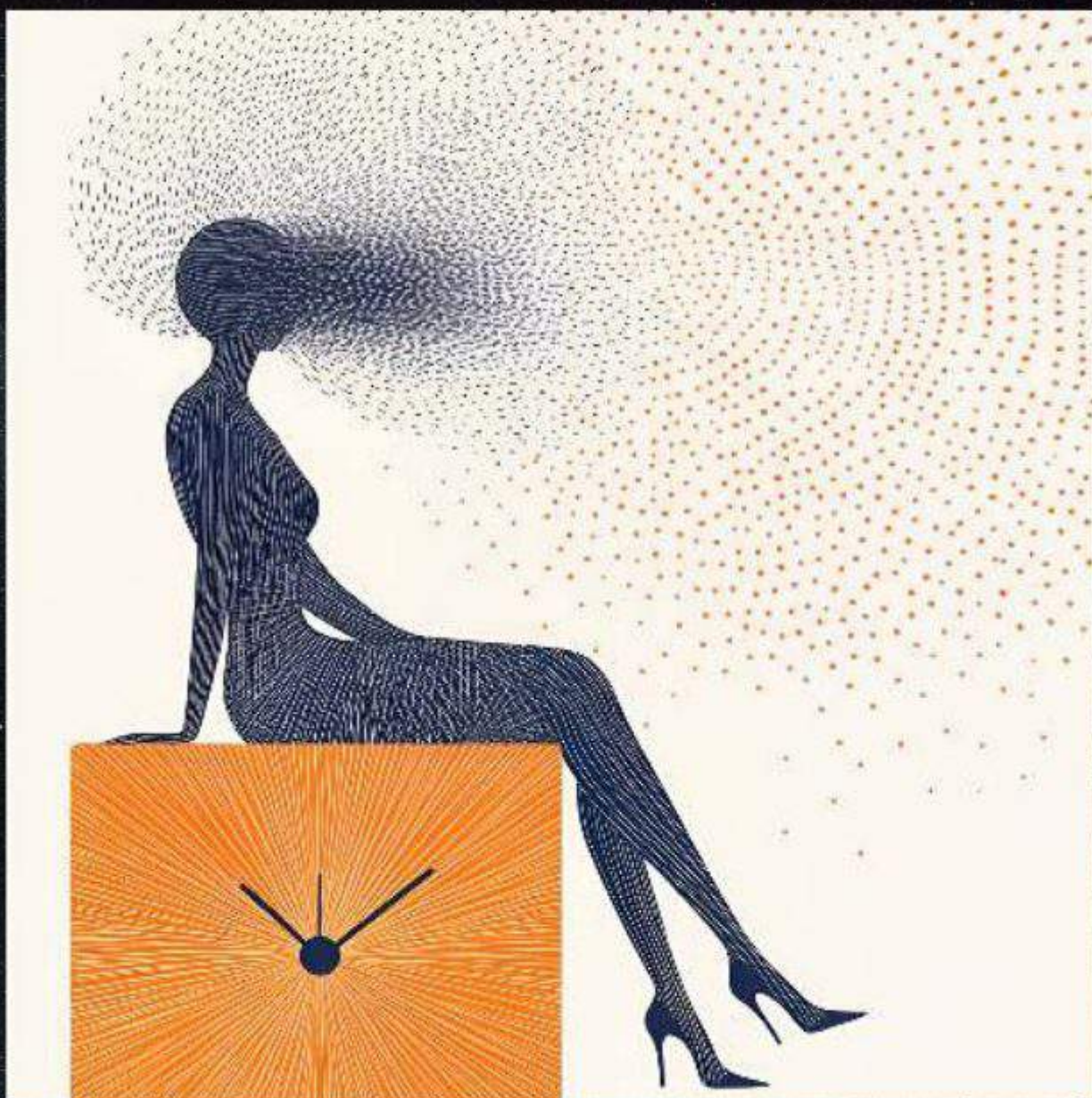
МАРГАРИТА КАЛЮЖНА

MARHARYTA KALIUZHNA

43

My work demonstrates expectations and uncertainty, reflecting the tension between hope for tomorrow and dissatisfaction with oneself today. It conveys longing for the past and at the same time hope for the future. Symbolic elements such as a suitcase and a clock evoke associations with travel and the passage of time. The hair blowing in the wind invites me to follow the flow of events, perhaps even succumb to changes. It is about the moment and the fleeting nature of life, about the importance of being here and now.

Моя робота демонструє очікування та невизначеність, відображаючи напругу між надією на завтрашній день і невдоволенням собою сьогодні. Вона передає сум за минулим і одночасно надію на майбутнє. Символічні елементи, такі як валіза та годинник, викликають асоціації з подорожжю та плином часу. Волосся, що розвівається на вітру, запрошує мене слідувати за потоком подій, можливо, навіть піддатися змінам. Вона про мить і швидкоплинність життя, про важливість бути тут і зараз.

ВІТЕР І ПОТІК, 2024, 20,5X19 CM, ЦИФРОВЕ МИСТЕЦТВО, НЕЙРОМЕРЕЖА MIDJOURNEY
Wind & Flow, 2024, 20,5x19 sm, Digital Art, AI generated, Midjourney

СОФІЯ ХАРЕНКО

SOFIIA KHARENKO

44

„Heritage” is a reminder of the connection with the past and our responsibility to the future. The painting depicts three ears of grain in different spectrums, symbolizing the changing of times— from dark to light. The minimalist forms focus on the central idea: the loss of even one ear of grain signifies the loss of history, culture, and nature. In today's world, where people dissolve into screens and the consumption of nature has become commonplace, the question arises: what will be left behind if these ears disappear?

„Спадок” — це нагадування про зв'язок із минулим і відповідальність перед майбутнім. На полотні зображено три колоски у різних спектрах, що символізують змінність часів — від темних до світлих. Мінімалістичні форми акцентують увагу на головному: втрата навіть одного колоска — це втрата історії, культури, природи. У сучасному світі, де люди розчиняються в екранах, а споживання природи стає буденністю, постає запитання: що залишиться після нас, якщо зникнуть ці колоски?

СПАДОК, 2024, 3000X3000 PX (25.4X25.4 CM) ЦИФРОВА ІЛЮСТРАЦІЯ
Heritage, 2024, 3000x3000 px (25.4x25.4 cm) Digital illustration

For me, this exhibition is very symbolic, now all Ukrainians are going through Times of change and struggle. Fight the enemy, fight yourself, fight the world. Now we are acutely aware of the fluidity of time, its non-stop running. Because we are temporary, because everything is temporary. Human life, plant life. And for me, the beauty of this temporality is that it's about to start to fade. What is revealed to us is left at the end of the path. Its true beauty. The eternal beauty of dying. For me, the beauty of this world lies in its imperfection. In its small flaws, like this rose, it was beautiful in its birth, but for me it became even more beautiful when it lived its life, and already at sunset, during its flowering period, when cracks and creases appeared on it, it became even more expressive. Even more significant. Like a portrait of Dorian Gray, already riddled with diseases of this world. So is our world, eaten up by wars and diseases, but still it only becomes more valuable to us, life itself becomes more valuable. Because we want to live it brighter and more interesting right now, because it is temporarily given to us. And this is its value.

Для мене ця виставка дуже символічна, зараз усі українці переживають часи змін та боротьби. Боротьби з ворогом, боротьби з собою, боротьби зі світом. Зараз ми гостро відчуваємо текучість часу, його незупинний біг. Бо ми тимчасові, бо все тимчасове. Життя людини, життя рослини. І для мене уся краса цієї тимчасовості, це те, що ось-ось почне в'янути. Те, що відкривається нам лишу наприкінці шляху. Його істинна краса. Вічна краса вмирання. Для мене краса цього світу в його недосконалості. У його маленьких вадах, як ця троянда, вона була красива в своєму народженні, але для мене вона стала ще прекрасніше коли прожила своє життя, і вже на заході, в період її оцвітання, коли на ній з'явилися тріщини і заломы вона стала ще виразніше. Ще значніше. Як портрет Доріана Грея, вже пронизаний хворобами цього світу. Так і наш світ, поїдений війнами і хворобами, але все ж він від цього стає тільки цінніше для нас, саме життя стає ціннішим. Тому що хочеться прожити його яскравіше і цікавіше саме зараз адже воно тимчасово дано нам. І саме в цьому його цінність

В'ЯНУЧА ТРОЯНДА СВІТУ, 2024, 46X46 CM, АКВАРЕЛЬ
The fading rose of the world, 2024, 46x46 cm, watercolour

ОЛЕНА КІШКУРНО

OLENA KISHKURNO

46

The painting "Loading" conveys the idea of the transience of our existence, the beauty of moments, and their impermanence. It serves as a reminder that everything in the world has its beginning and end: like flowers, we bloom, flourish, and then make way for something new. It captures the state of being in a certain point of life, marveling at the miracle unfolding before our eyes, yet understanding that this moment is only a fragment of a greater flow of time. It's about embracing change and appreciating each moment, which, despite its fleeting nature, holds immense significance. The painting encourages the viewer to reflect on the importance of being present in the here and now. It reminds us to cherish what we have—not clinging to it, but also not missing the opportunity to fully experience it. This is not about sadness over impermanence but about celebrating life and understanding that it is precisely this fleeting nature that gives our existence meaning.

Картина «Loading» передає ідею про минущість нашого існування, красу моментів і їхню недовговічність. Це нагадування про те, що все у світі має свій початок і кінець: ми, як і квіти, з'являємося, розквітаємо, а потім поступаємо місцем чомусь новому. Це стан, коли ми перебуваємо у певній точці життя, насолоджуючись тим, як на наших очах народжується диво, але усвідомлюючи, що цей момент — лише частина великого потоку часу. Це про прийняття змін і про цінність кожної миті, яка, хоч і тимчасова, має величезне значення. Картина спонукає глядача замислитися над тим, як важливо бути присутнім тут і зараз. Вона нагадує про необхідність цінувати те, що маємо, не прив'язуючись до цього, але й не втрачаючи можливості відчувати його повною мірою. Це не про сум через минущість, а про захоплення життям, про усвідомлення того, що саме тимчасовість надає сенсу нашому існуванню.

LOADING, 2024 DIAMETER 50 CM, ПОЛОТНО, АКРИЛ
Loading, 2024 diameter 50 cm, acrylic on canvas

ЕЛІНА КОХАНАЯ (ТКАЧЕНКО)

ELINA KOHANAYA (TKACHENKO)

47

Despite all the strength and power of nature, it is at the same time very fragile and needs careful treatment by mankind. And although compared to the long life of the planet, human life is only a moment, but each of us can fill it with love for the Earth. My watercolor "Sunset on a sunflower field" reflects the fragility of the beauty of all living things. And the fact that all of them, from the most terrible to the most beautiful moments of our lives, unfold against the background of Nature, which seems to frame and illuminate them.

Незважаючи на всю силу і міць природи, вона в той же час дуже тендітна і потребує дбайливого ставлення з боку людства. І хоча в порівнянні з довгим життям планети, життя людини — це лише мить, але кожен з нас може наповнити її любов'ю до Землі. Моя акварель «Захід сонця на соняшниковому полі» відображає крихкість краси всього живого. І те, що всі, від найстрашніших і до найпрекрасніших моментів нашого життя, розгортаються на тлі Природи, яка ніби обрамляє та підсвічує їх.

ЗАХІД СОНЦЯ НА СОНЯШНИКОВОМУ ПОЛІ, 2022 РІК, 250Х250 ММ, ПАПІР, КАРБОВАНЕ ЧОРНИЛО, АКВАРЕЛЬ
Sunset on a sunflower field, 2022, 250x250 mm, paper, carbon ink, watercolour

ГАННА КОПИЛОВА

HANNA KORYLOVA

48

In my work I wanted to show the relativity and temporality of everything that surrounds us. What we see depends on what is inside us, on our thoughts, feelings and intentions. Our perception of the world changes over time. Similar events and phenomena evoke different emotions during different periods of our lives. Everything is changing. We change, our loved ones, the world around us. Everything is temporary.

У своїй роботі я хотіла показати відносність та тимчасовість всього, що нас оточує. Те, що ми бачимо, залежить від того, що всередині нас, від наших думок, почуттів та намірів. Наше сприйняття світу змінюється з часом. Подібні події та явища викликають різні емоції протягом різних періодів нашого життя. Все змінюється. Ми міняємось, наші близькі, світ навколо нас. Все тимчасово

МІРАЖ, 2022, 56X38 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Mirage, 2022, 56x38 cm, watercolor on paper

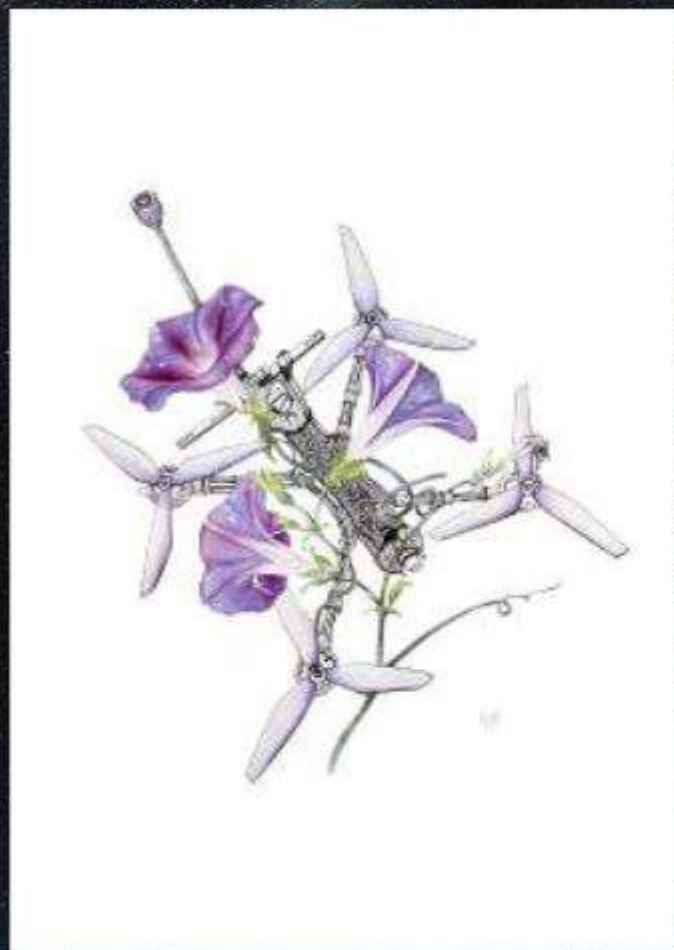
ВІКТОРІЯ КОЛЕСНИКОВА

VIKTORIYA KOLEŠNYKOVA

49

There have been five major mass extinctions on our planet, each radically transforming the biosphere and eradicating over 75% of life species. Today, we may be witnessing the sixth mass extinction, driven by human activity: climate change, destruction of animal and plant habitats, pollution, wars... Humanity is capable of efficient destruction but also has the ability to preserve life. The choice is ours, each and every one of us. The series "Paradoxes of My Everyday Life" is about the cycle of life and death, which has become a part of my reality and the reality of every Ukrainian. It is about the garden I nurture, every flower I care for, every drone that is assembled, the thirst for peace, and the realization of the miracle of simply "being." It reflects the merging of opposites and the coexistence of the incompatible, the preservation of nature amid rapid technological advancements and wars. It is about existential crises and inner struggles.

На нашій планеті відбулося п'ять великих масових вимирань, які кардинально змінювали біосферу і щоразу знищували понад 75% видів життя. Сьогодні ми можемо стати свідками шостого масового вимирання, спричиненого діяльністю людини: зміною клімату, знищенням середовищ існування тварин і рослин, забрудненням, війнами... Людство вміє ефективно вбивати, але водночас має здатність берегти життя. Вибір за нами, за кожним із нас. Серія "Paradoxes of My Everyday Life" — це про круговорот життя і смерті, які стали частиною моєї реальності й реальності кожного українця. Це про сад, який я вирощую, про кожну квітку, за яку дбаю, про кожен зібраний дрон, про жагу до миру і усвідомлення дива "бути". Це про поєднання протилежностей і співіснування несумісного, про збереження природи в умовах стрімкого розвитку технологій і воєн. Про екзистенційні кризи і внутрішню боротьбу.

PURPLE SUSTAINABILITY
2024, 29,5X42 CM, WATERCOLOUR ON PAPER, INK

PINK FRAGILITY
2024, 29,5X42 CM, WATERCOLOUR ON PAPER, INK

ВІКТОРІЯ КОЛЕСНИКОВА

VIKTORIJA KOLEŠNYKOVA

50

ПРОТИСТОЯННЯ, 2024, 29,5x42 см, ПАПІР, АКВАРЕЛЬ, ТУШ, АКРИЛ, СУСАЛЬНЕ ЗОЛОТО
Confrontation, 2024, 29,5x42 cm, Watercolour on paper, ink, acrylic, gold leaf

ТЕТЯНА КОВАЛЬОВА

TETIANA KOVALOVA

51

This is a view of the Dnipro River from the Rusanivska embankment, which is not far from my house. I took this photo in the first days of the new 2022 year. I stood and admired that beauty, peace and tranquility that surrounded me. And I thought how wonderful it was to have such a place nearby, and you could always come here and take a break from the hustle and bustle of the city. Literally the next day, I painted that landscape. Two months later, I hurriedly passed by that place in search of open grocery stores - the place looked ominous - there was not a soul around, explosions were thundering in the distance, and I wanted to get home as soon as possible, although it was also dangerous there. And a few more months later, I was standing on this embankment again, surprised that the nature around me was teeming with greenery and flowers, despite the fact that there was war, air raid sirens were constantly sounding, and explosions were heard elsewhere on the outskirts. Now almost three years have passed, I regularly walk here, I understand that my tomorrow may not come, but I still hope that in ten years I will be able to come here to get inspiration for new works. Everything is temporary, as well as the war.

Це вид на Дніпро з Русанівської набережної, що недалеко від мого будинку. Я зробила це фото в перших числах нового 2022 р. Я стояла та милувалась цією красою, спокоєм та умиротворенням, що мене оточувало. І я думала, як гарно, що поряд є таке місце, і сюди завжди можна прийти та відпочити від міської суєти. Буквально на наступний день я намалювала цей пейзаж. Прошло два місяці, я поспіхом проходила повз це місце в пошуках відчинених продуктових магазинів - місцина виглядала зловіще - навколо ні душі, в далечі гриміли вибухи і хотілось поскоріше дістатися дому, хоча там теж було небезпечно. А ще через декілька місяців я знов стояла на цій набережній, дивувалась тому, що природа навколо буяла зеленню та квітами, не дивлячись на те, що йде війна, постійно звучали повітряні тривоги та деінде лунали вибухи на околицях. Зараз пройшло вже майже три роки, я регулярно тут гуляю, розумію, що моє завтра може й не настати, але все одно сподіваюсь, що і через десять років я зможу приходити сюди та надихатись на нові роботи. Все тимчасове і війна також

УМИРОТВОРЕННЯ, 2024, 38X28 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Tranquility, 2024, 38x28 cm, watercolor on paper

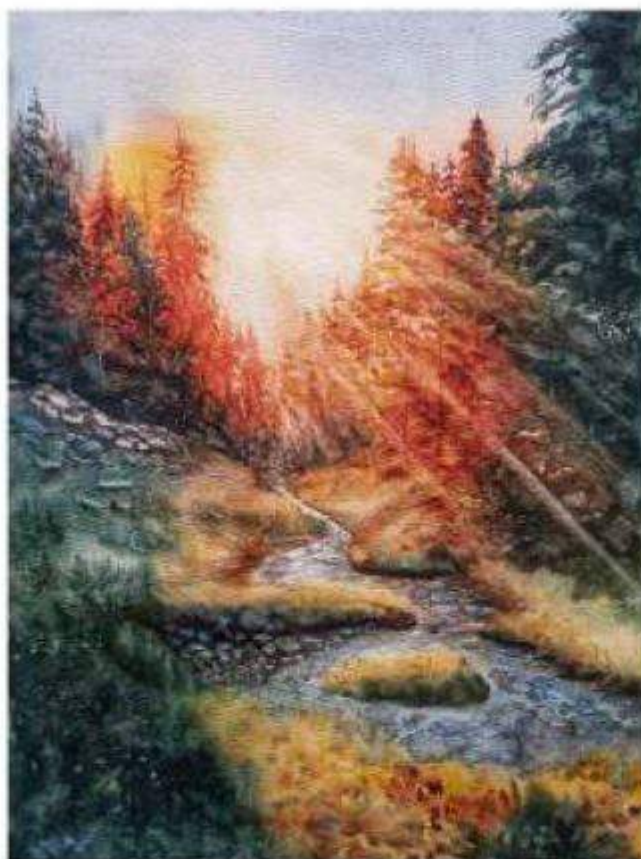
ІРИНА КОВАЛЕНКО

IRYNA KOVALENKO

52

We are constantly in a hurry, trying to fill our days with events, meanings, and goals. In this hustle and bustle, we don't think enough about the fact that this very moment can change everything. It seems to us that our whole life is still ahead of us, and it passes like a movie about life. And only that is created by man remains. Meanwhile, nature watches our fuss and smiles. It is eternal, and we are only for a moment. This moment, when the sky meets the earth, when the sun gently touches the horizon, when nature reveals its grandeur and beauty, inspires me as an artist. I want to pass this on to the viewer - to give them the opportunity to plunge into a dream, to stop and feel their own unique moment.

Ми постійно кудись поспішаємо, намагаємося заповнити свої дні подіями, сенсами, цілями. У цій метушні недостатньо замислюємося над тим, що саме ця мить може все змінити. Нам здається, що все життя ще попереду, а воно проходить як стрічка про життя. І залишається тільки те, що створено людиною. А природа тим часом спостерігає за нашою метушнею й усміхається. Вона вічна, а ми — лише на мить. Ця мить, коли небо зустрічається з землею, коли сонце ніжно торкається горизонту, коли природа розкриває свою велич і красу, надихає мене як художницю. Я хочу передати це глядачеві — дати можливість поринути у мрію, зупинитися і відчувати свою неповторну мить

ПОРИНЬ У МРІЮ... ЙДИ, 2024, РОЗМІР 23Х31, АКВАРЕЛЬ
Immerse yourself in a dream... Go, 2024, Size 23x31, watercolor

ВІКТОРІЯ КОВАЛЕНКО

VIKTORIYA KOVALENKO

53

This painting depicts ducks sitting on the shore of Budyanskyi Pond in the Kharkiv region, quietly and peacefully observing their surroundings. Their calm presence against the backdrop of water and nature reminds me of times when this land was a carefree home for numerous species of animals and birds. However, due to the impact of the war, these moments of harmony have become temporary, and nature itself has become vulnerable and unstable. Budyanskyi Pond, like other natural sites in the region, suffers from pollution and the loss of its habitat. This painting reminds me how important it is to preserve nature, as even the most peaceful moments can turn out to be the last. It also reminds me that nature is not permanent — it can be "temporary." And every moment of its beauty, peace, and life holds great significance in times of uncertainty. "Temporarily Here" — this theme is about how even the most familiar and stable parts of the city can be destroyed by war, and how important it is to preserve the memory of them while they still exist.

Ця картина зображує качок, що сидять на березі Будянського пруду в Харківській області, тихо і мирно спостерігаючи за навколишнім середовищем. Їхня спокійна присутність на фоні води та природи нагадує про часи, коли цей край був безтурботним домом для численних видів тварин і птахів. Але, під впливом війни, ці моменти гармонії стали тимчасовими, а сама природа — вразливою і нестабільною. Будянський пруд, як і інші природні об'єкти регіону, страждає від забруднення і втрати середовища існування. Картина нагадує про те, як важливо зберігати природу, адже навіть найспокійніші моменти можуть виявитися останніми. Ця картина нагадує нам, що природа не є постійною — вона також може бути «тимчасовою». І кожен момент її краси, спокою й життя має значення в часи невизначеності. "Тимчасово тут" — ця тема про те, як навіть найбільш знайомі й стабільні частини міста можуть бути зруйновані війною, і як важливо зберігати пам'ять про них, поки вони ще існують.

БУДЯНСЬКИЙ ПРУД, 2024, 60x70 CM, ОЛІЙНІ ФАРБИ НА ПОЛОТНІ
Budyanskyi Pond, 2024, 60x70 cm, Oil on canvas

ІРИНА КРИЛО

IRYNA KRYLO

54

In the pursuit of being present in the "here and now" and preserving the fragility of nature, humans have even learned to photograph plants through an X-ray machine. To explore the complex and amazing structure of flowers through images! With this same purpose, we dry plant herbariums. And, in the end, we paint their portraits. I wanted to combine all these methods to bring the idea of the fragility of the moment to life. So, I drew my own imaginary flower, which is a combination of a herbarium and an X-ray image. The bright pink petals inspire one to live each moment vividly. And the withered stem and leaves remind us not to forget the impermanence of our existence.

У прагненні набутися в моменті "тут і зараз" та зберегти крихкість природи людина навчилася навіть фотографувати рослини через рентгенівський апарат. Розглядати за допомогою знімків складну і дивовижну структуру квітів! З цією ж метою ми засушуємо гербарій рослин. І зрештою, малюємо їх портрети. Мені захотілося поєднати всі ці способи для втілення ідеї тендітності моменту. Тому я намалювала власну фантазійну квітку, яка є поєднанням гербарію та рентгенівського знімку. Де яскраві рожеві пелюстки спонукають проживати кожну мить яскраво. А пожухле стебло і листочки - не забувати про тимчасовість нашого існування.

РОЖЕВА НЕВАГОМІСТЬ, 2024 Р. 210×300 ММ, АКВАРЕЛЬ
Pink Weightlessness, 2024, 210×300 mm, watercolor

ОЛЕНА КУЛІШ

OLENA KULISH

55

In today's turbulent world the question of the value of the moment and human life is very acute.

Being in the epicenter of tragic and transformatory circumstances (the war and everything that is connected with it), we begin to reconsider our lives and our place in this world. It becomes obvious that a human, no matter how powerful, is only a part of nature, a very much dependent part.

Food crisis, climate change, destruction of ecosystems - these are the challenges we are facing now. But we won't be able to solve them unless we embrace our unity with nature. This perspective uncovers how incredibly valuable it is to return to the natural, to regain connection with the origins, our ancestors and with the land we live on, to leave a positive footprint on the earth that we want to pass on to our successors.

Through my works I encourage the viewers to think about our connection with the earth, land, soil. I suggest treating our ecosystem as a living creature. What kind of relationships do we have? Is it codependency, alliance, symbiosis, or, maybe, parasitism?

One thing is obvious: these relationships are very strong and unbreakable, but it is up to us to define how they are going to unwind further. In order to make them mutually favorable we need to accept ourselves as an integral part of nature. We are one, we exist in it and it finds its continuation in us.

В сучасному турбулентному світі питання цінності моменту та людського життя як такого стоїть дуже гостро.

Знаходячись в епіцентрі трагічних і трансформаційних подій (тобто війни і всього, що з нею пов'язано), ми свідомо або ні починаємо переосмислювати своє життя і місце в цьому світі. Очевидним стає те, що людина, якою би могутньою і впливовою вона не була, є лише часткою природи і дуже від неї залежною.

Продовольча криза, зміна клімату, знищення екосистем - це виклики, з якими ми стикаємося. Але ми не зможемо їх вирішити, поки не усвідомимо власну єдність з природою. З цієї перспективи відкривається особлива цінність в тому, щоб повертатися до природного, віднаходити зв'язок зі своєю землею і предками, залишати позитивний слід на планеті, яку хочемо передати своїм нащадкам.

В своїх роботах я пропоную роздуми на тему зв'язку людини із землею. Я пропоную поглянути на нашу землю, на екосистему як на живий організм. Чим вона є для нас і чим ми є для неї? Це співзалежність, союзництво, симбіоз, чи, можливо - паразитизм?

Очевидно одне, ці відносини дуже міцні і нерозривні, але в наших силах змінити характер цих відносин. А для цього треба усвідомити нашу нероздільність. Ми є частиною природи і вона продовжується в нас.

ЗЕМЛЯ, 2023. 29X42 CM. КОЛАЖ НА ПАПЕРІ, ЗМІШАНА ТЕХНІКА
The land, 2023. 29x42 cm. Collage on paper, mixed technique

НАТАЛІЯ КУПЧИК

NATALIIA KURCHUK

57

My works reflect the idea of temporality as the main principle of our existence. The "Leucadendron" is a dialog between life and wilting. The bright red and green hues symbolize the moment of flowering, while the monochrome of the second part emphasizes the inevitability of time, which erases colors from life. "Leaving Home" is a bird's nest woven from branches, blades of grass and feathers. It is a symbol of a temporary shelter that each of us creates for ourselves. But even the coziest nest does not last forever, because nature or forced circumstances, such as the war in Ukraine, force us to move on. This is a kind of comprehension of how we are "temporarily here," in constant motion between creation, loss, and transformation.

Мої роботи відображають ідею тимчасовості як головного принципу нашого існування. Леукодендрон - це діалог між життям і в'яненням. Яскраві червоні та зелені відтінки символізують момент розквіту, тоді як монохромність другої частини підкреслює неминучість часу, який стирає кольори з життя. Робота "Залишаючи дім" — пташине гніздо, сплетене з гілок, травинок і пір'їн. Воно є символом тимчасового притулку, який кожен з нас створює для себе. Але навіть найзатишніше гніздо не вічне, адже природа або вимушені обставини, як війна що відбувається в Україні, змушує нас рухатися далі. Це своєрідне осмислення того, як ми перебуваємо «тимчасово тут», у постійному русі між створенням, втратою і трансформацією.

ЛЕУКОДЕНДРОН, 2024, 50X50 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Leucadendron, 2024, 50x50 cm Watercolor on paper

ЗАЛИШАЮЧИ ДІМ, 2024, 50x65 CM, ГРАФІТНИЙ ОЛІВЕЦЬ НА ПАПЕРІ
Abandoning your home, 2024 50x65 cm, Graphite on paper

We live in a turbulent time. Over the past century, modern technologies have been actively developing, and people have been gaining new achievements in science and medicine. How much easier it has become for all of us to perform our daily duties and how quickly we have all gotten used to it. Take a look around you! What do you see? People have brought a lot of technology and innovations into their lives, but nature has remained unchanged for many millennia. Therefore, the changes that occur in nature are influenced by human actions. Through urban sprawl and shrinking green spaces, deforestation, plowing up land, drying up marshes and changing river channels, we are changing the environment in which birds, animals, plants and insects also live. Unfortunately, these changes lead to a decrease in their numbers and sometimes to their extinction. People are in charge of not only the future of their children, but also of the nature around them. Do not forget that we are all on this planet temporarily! Think about what you will leave behind? And whether you can change something for the better!

Ми живем у бурхливий час. За останні століття активно розвиваються сучасні технології, люди отримують нові досягнення в науці і медицині. На скільки легше усім нам стало виконувати повсякденні обов'язки і як швидко ми всі до цього звикли. Озирніться навколо! Що ви бачите? В своє життя люди принесли багато техніки і новації, а природа лишається незмінною вже багато тисячоліть. Тому, на зміни, які відбуваються в природі, впливає людина своїми діями. Через розростання міст і скорочення зелених зон, вирубку лісів, розорювання земель, висушування боліт і зміну русл річок, ми змінюємо навколишнє середовище, у якому також живуть птахи, тварини, рослини, комахи. Нажаль ці зміни призводять до зниження їх чисельності, а іноді і вимирання. В руках у людини не лише майбутнє її дітей, та природи що її оточує. На забувайте що ми всі на цій планеті тимчасово! Замислитесь, що ви залишите за собою? І чи можете щось змінити на краще

СЕРЕД ТУМАНУ, 2023, 38X28, АКВАРЕЛЬ, SAUDERS WATERFORD HP, 300G
Amidst the fog, 2023, 38x28, watercolor, Sauders Waterford HP, 300g

ТИМЧАСОВО ТУТ

TEMPORARILY HERE

60

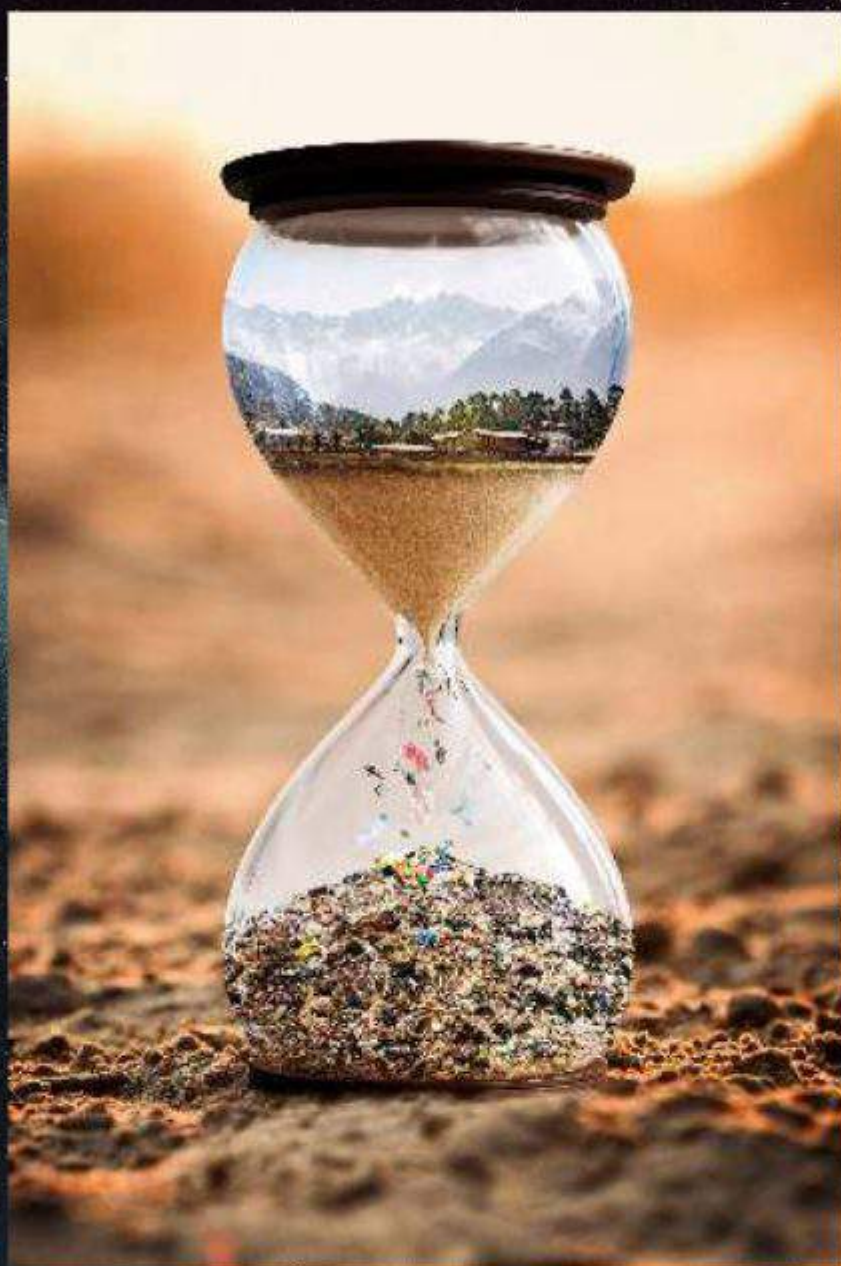
ІЛОНА КВЕТНА

ILONA KVETNA

61

This artwork reflects the delicate balance between natural beauty and human indifference. The hourglass symbolizes the fleeting nature of time, with its two halves illustrating our choices. The top reveals untouched natural landscapes, while the bottom is filled with piles of waste — the consequence of human actions. This visual metaphor serves as a warning of how easily we can lose what we have if we fail to act now. All resources are finite, just like the sand in the hourglass.

Ця робота відображає тонкий баланс між природною красою та людською байдужістю. Пісочний годинник символізує швидкоплинність життя, а його дві половини розповідають про наш вибір. У верхній частині — недоторкана краса природи, у нижній — купа сміття, наслідок людської діяльності. Це візуальне попередження про те, як легко ми можемо втратити те, що маємо, якщо не будемо діяти зараз. Усі ресурси мають межу, як і час у пісочному годиннику.

КРАСА, ЩО ЗНИКАЄ. КОЛАЖ, 2024
Vanishing beauty. Collage, 2024

НАДІЯ КИРИЛЕНКО

NADIYA KYRYLENKO

62

Everything is fluid, everything comes into this world temporarily, only a memory remains. A dog named Monty, my daughter's friend's dog, was dying because he needed urgent surgery, and she didn't have the money for it. We started a fundraising campaign and I painted Monty. He survived. And now he lives both in the painting and in this world. Monty's example showed how temporary everything is, even life.

Все плинне, все приходить у цей світ тимчасово, лишається лише спогад. Собака на ім'я Монті, пес подруги моєї доньки вмирав, бо потребував термінової операції, а вона не мала на це грошей. Ми почали акцію збору грошей і я намалювала Монті. Він вижив. І тепер живе і на картині і в цьому світі. Приклад Монті показав, наскільки тимчасово все, навіть життя.

МОНТІ, 2024, 30CM X 40CM, АКВАРЕЛЬ НА БАВОВНІ ВІД ХАНЕМЮЛЕ
Monti, 2024, 30cm x 40cm, Aquarell auf Baumwolle von Hahnemühle

НАДІЯ КИРИЛЕНКО

NADIYA KYRYLENKO

63

Hydrangea is a flower that is trying to cling to life. It blooms until frost, but nature takes its course and the last flower flies away. This hydrangea seems to be here and has already passed away, one part is blooming, while the other is still thriving. Everything is fluid, life begins and ends suddenly, but as it opens, this flower gives everything it can to the world - its beauty, leaving its mark on the material world.

Гортензія - квітка, яка намагається вхопитися за життя. Вона квітне до морозів, але природа бере своє і останній цвіт відлітає. Ця гортензія наче тут і наче вже віджила, одна частина відцвітає, а інша ще буяє. Все плинне, життя починається і закривається раптово, проте розкриваючись ця квітка віддає все що може світу - свою красу, лишаючи свій слід в матеріальному світі.

ГОРТЕНЗІЯ, 2024, 31x41 CM, АКВАРЕЛЬ НА БАВОВНЯНОМУ ПАПЕРІ ВІД SAUNDERS WATERFORD SATIN 300 Г.
Hydrangea, 2024, 31x41 cm, watercolor on cotton from Saunders Waterford hot press 300 g

ОЛЬГА ЛЕМЕНТА

OLGA LEMENTA

64

Life is diverse, bright, and so fragile. I tried to convey the beauty of the last moment of autumn leaves. Before dissolving and becoming invisible, they gave the universe unforgettable colours and textures that can be viewed endlessly. A small, almost wilted tulip bulb, which, having gathered its last strength, sprouted. It was a fast, imaginary life.

Життя різноманітне, яскраве і таке крихке. Я намагалась передати красу останньої миті осіннього листя. Перш ніж розчинитися і стати невидимими, вони подарували всесвіту незабутні кольори і текстури, які можна розглядати нескінченно. Маленька, майже зів'яла цибулина тюльпана, яка, зібравши останні сили, дала паросток. Це було швидке, уявне життя.

ОСІННІЙ ЛИСТ ТОПОЛІ ЧОРНОЇ, 2023, 29X21 CM АКВАРЕЛЬ
Autumn Leaf of Black Poplar, 2023, 29x21 cm, Watercolor

НОВЕ ЖИТТЯ, 2024, 20X13,5 CM, АКВАРЕЛЬ
New Life, 2024, 20x13,5 cm, Watercolor

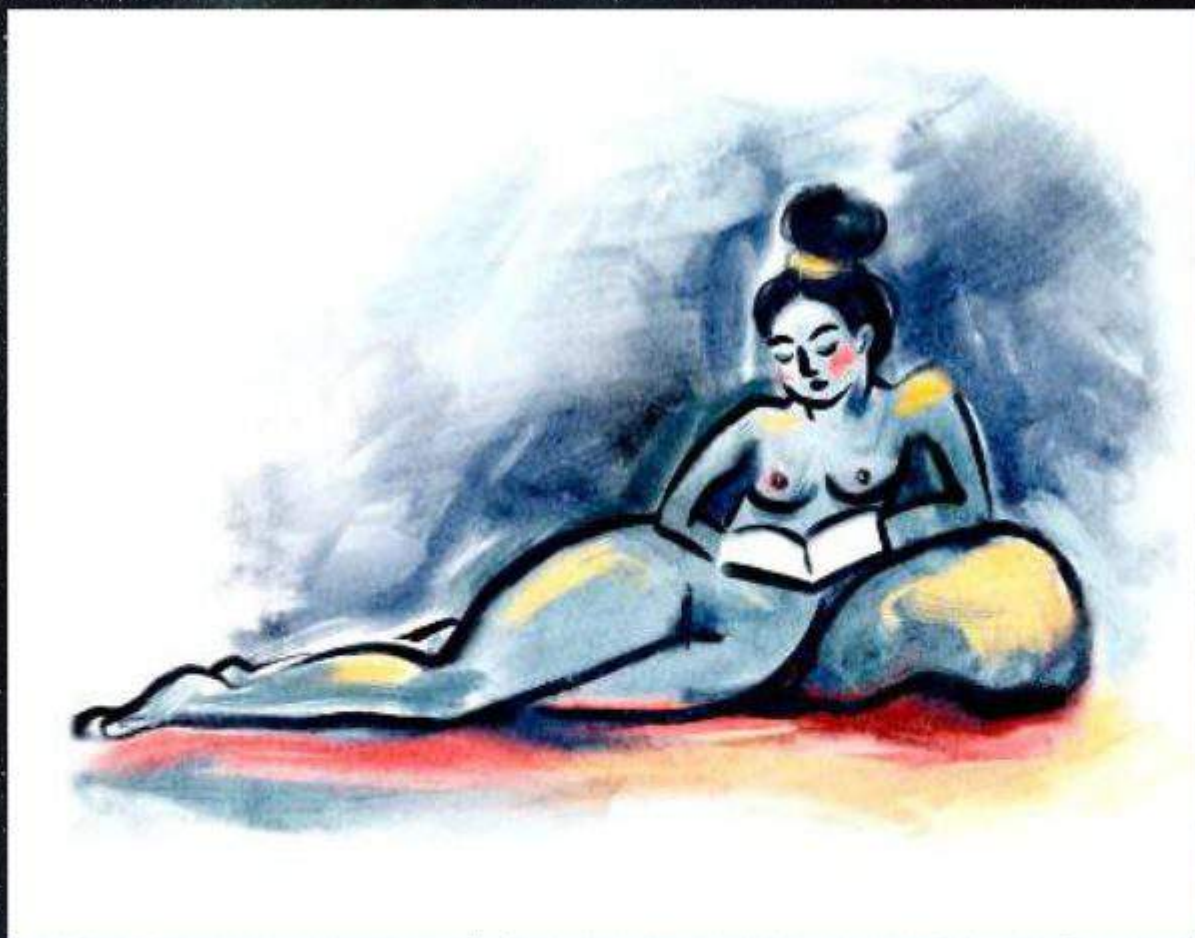
АЛІНА ЛЕВАНДОВСЬКА

ALINA LEVANDOVSKA

66

During the rapid development of technologies, artificial intelligence and a long war, each of us learns to value life in our own way. Family become more valuable, daily routines such as cooking, shower and beauty procedures, workout, walking with the dog - save from anxiety and give a sense of stability. We don't know if we will have the next day, but we are looking for meaning, joy, resource in this day. One of these actions is reading. I see more and more that people around me have started reading books more and creating book clubs. In the process of reading, we cannot be distracted by something else and are at the same time in the "here and now" and dive into the fictional world, forgetting about the horrors of the daily news. It is an exciting adventure, relaxation, time alone or a topic for reflection. A naked woman, as a symbol of vulnerability to life, but she is reading and at this moment she is fascinated by the process. The book did not become a relic of the past, but found a new meaning in the time of prevalence of the virtual world.

В час швидкого розвитку технологій, штучного інтелекту та тривалої війни кожен з нас вчиться цінувати життя по-своєму. Рідні та близькі люди стають більшою цінністю, щоденна рутинна як приготування їжі, душ і процедури краси, руханка, прогулянка з песиком - рятує від тривожності і дають відчуття стабільності. Ми не знаємо чи буде у нас наступний день, але шукаємо сенс, радість, ресурс в цьому дні. Одна із таких дій є читання. Я все більше бачу, що люди навколо стали більше читати книжки та створювати книжкові клуби. В процесі читання ми не можемо відволікатись на щось інше і знаходимося водночас в «тут і зараз» і пірнаємо у вигаданий світ, забуваючи про жахіття щоденних новин. Це захоплива пригода, відпочинок, час наодинці або тема для роздумів. Оголена жінка, як символ вразливості перед життям, але вона читає і в цей момент вона захоплена процесом. Книга не стала пережитком минулого а віднайшла новий сенс у час засилля віртуального світу.

ЖІНКА ЩО ЧИТАЄ, 2024, 254X158 MM., ЦИФРОВА АКВАРЕЛЬ
Woman reading, 2024, 254x158 mm, digital watercolor

АЛІНА ЛІНКЕВИЧ

ALINA LINKEVYCH

67

For me, the theme "Temporarily Here" symbolizes the fleeting nature of life and our temporary existence on this earth. Everything has a beginning and an end, but we can never know how much time is allotted for each stage. My artwork "The Fragility of the Moment" explores this concept through the image of closed buds, which simultaneously represent both a beginning and the potential for an ending. A bud, frozen between life and blooming, becomes a metaphor for our impermanence and transience. It exists on the boundary between birth and fading, highlighting the fragility and elusiveness of being. The chosen colors hint that not everything that appears alive truly is. Often, we fail to notice when something has already reached its end, leaving behind only the illusion of life.

Для мене тема "Тимчасово тут" символізує швидкоплинність життя та наше тимчасове існування на землі. У кожного явища є початок і кінець, але ми ніколи не знаємо, скільки часу нам відведено на кожен етап. Моя робота "Крихкість моменту" досліджує цю ідею через образ закритих бутонів, які одночасно символізують як початок, так і потенціал завершення. Бутон, що застиг між життям і розквітом, стає метафорою нашої тимчасовості та перехідності. Він існує на межі між народженням і згасанням, підкреслюючи крихкість і невловимість буття. Обрані кольори натякають на те, що не все, що виглядає живим, є таким насправді. Часто ми не помічаємо, як щось уже завершило свій шлях, залишаючи лише ілюзію життя.

КРИХКІСТЬ МОМЕНТУ, 2024 41X31 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
The Fragility of the Moment, 2024, 41*31 cm, watercolor on paper

ОКСАНА ЛОЮК

OKSANA LOIUK

68

My work with the magnolia flower shows how quickly time passes, because on the branch one flower is still a bud, and the other is already in full bloom and beauty. But how long can it remain like that? How soon will it wither? Like that, our life runs fast, and we do not always notice it, postponing dreams that risk remaining unfulfilled. Later can turn into never.

Моя робота з квіткою магнолії показує як швидко плине час, бо на гілці одна квітка ще бутон, а інша вже в повному розквіті і красі. Але як довго вона зможе залишатися такою? Як скоро вона зів'яне? Так і наше життя біжить швидко, а ми не завжди помічаємо це, відкладаючи мрії, які ризику залишитись нездійсненими. Потім може перетворитись в ніколи.

ШВИДКОПЛИННІСТЬ, 2024 РІК, 30Х40 СМ, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Evanescence, 2024, 30x40 cm, watercolor on paper

НАТАЛІССА ЛУНА

NATALISSA LUNA

69

With my artwork "Black Ocean", I aim to highlight the issue of global ocean pollution as one of the key aspects of the ecological crisis. Using a combination of acrylic, natural shells, and steel beads, I created a multilayered composition that merges elements of nature with symbols of human interference. The dark background of the painting symbolizes the worsening environmental catastrophe, while the chaotic structures and integration of steel beads point to industrial influence and the consequences of global pollution. The inscription "We are still alive as if we were made of steel" draws attention to the illusory resilience of humanity, which ignores its own fragility in the context of nature's destruction. The presence of various marine creatures and shells symbolizes the delicate ocean ecosystem, teetering on the brink of collapse. This work serves as a metaphor for impermanence and a reminder of the necessity to live mindfully in the "here and now." It invites the viewer to reflect on the importance of preserving nature and rethinking their own impact on the environment.

Свою роботою «Black Ocean» хочу підняти проблему забруднення світового океану як одного з ключових аспектів екологічної кризи. Використовуючи комбінацію акрилу, натуральних мушель і сталевих намистин я створила багатшарову композицію, яка поєднує елементи природи з символами людського втручання. Темний фон картини символізує поглиблення екологічної катастрофи, а хаотичні структури та інтеграція сталевих намистин вказують на індустріальний вплив та наслідки глобального забруднення. Напис «We are still alive as if we were made of steel» акцентує увагу на ілюзорній стійкості людства, яке ігнорує власну крихкість у контексті руйнування природи. Присутність різноманітних морських істот та мушель символізує тендітну екосистему океану, яка балансує на межі зникнення. Ця робота є метафорою тимчасовості й нагадуванням про необхідність жити усвідомлено «тут і зараз». Вона запрошує глядача замислитися про важливість збереження природи та переосмислення власного впливу на довкілля.

ЧОРНИЙ ОКЕАН, 2024, 40X50 CM, АКРИЛ, НАТУРАЛЬНІ МУШЛІ ТА СТАЛІВІ НАМИСТИНИ
Black ocean, 2024, 40x50 cm, Acrylic, natural shells, steel beads

АННА ЛЯШЕНКО

ANNA LYASHENKO

70

A flower growing out of shadow and light. Its petals are like shards of steel - sharp and cold, like missiles carrying destruction. It reminds us of other "flowers" on our land - mines that, like hidden roots, are waiting for their time to strike with pain. However, this flower is not only about destruction. It is about memory: about the steel people who held the land with their lives like unbreakable roots. It is about the tenderness of nature, which continues to grow even through the ashes of war. Each of its lines is a call to appreciate every moment, to protect every flower, and to remember everyone who gave themselves for our future.

Квітка, що проростає з тіні й світла. Її пелюстки схожі на уламки сталі — гострі й холодні, як ракети, що несуть руїну. Вона нагадує й про інші "квіти" на нашій землі — міни, які, подібно до прихованих коренів, чекають свого часу, щоб вдарити болем. Але ця квітка — не лише про руйнування. Вона про пам'ять: про сталевих людей, які тримали землю своїми життями, мов незламне коріння. Вона про крихкість природи, яка продовжує проростати навіть крізь попіл війни. У кожній її лінії — заклик цінувати кожну мить, берегти кожну квітку й пам'ятати кожного, хто віддав себе заради майбутнього.

СТАЛЕВІ КВІТИ, 2024 30X40 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Steel Flowers, 2024 30x40 cm, watercolor on paper

НАТАЛІЯ МАРЦЕНЮК

NATALIIA MARTSENIUK

71

The theme of the exhibition, "Everything Temporary" is highly relevant. All people and living beings are temporary on our planet, and what humans contribute to the world is what they receive in return for themselves and future generations. I created my painting, "The Power of Prayer," specifically for this theme. Some people stand in prayer, understanding the strength of faith and hope. Warriors of Light defend their country from the enemy, protecting their people from destruction. Other people are also temporary, and they, too, fall under God's mercy. But they have chosen deadly weapons; they are killers. And so, they are pecked by ravens... The Angel depicted, who holds and protects my country, has a damaged wing—he also suffers from the shelling. Yet, embroidered on his shirt is the encoded word "Victory," symbolizing that with faith and sincere prayer, anything is possible! Through my painting, I call on everyone to heartfelt prayer without delay, so it is not too late. For truth is on our side, God is with us, and victory is ours!

Тема виставки «Тимчасово все» дуже актуальна. Бо всі люди та живі істоти є тимчасовими на нашій планеті і від того, що люди продукують у простір, те вони отримують у відповідь для себе та своїх майбутніх поколінь. Свою картину «Сила Молитви» я написала саме для цієї теми. Одні люди стоять у молитві, розуміючи, яку силу має віра та надія. Воїни Світла обороняють свою країну від ворога, захищають свій народ від погибелі. Інші люди теж тимчасово, і на них теж розповсюджується милість Божа. Але вони вибрали смертоносну зброю, вони вбивці. Тому їх самих клюють ворони... У зображеного Ангела, що тримає та захищає мою країну, пошкоджене крило, він теж потерпає від обстрілів. А на його сорочці вишите закодоване слово «Перемога». Це як знак, що з вірою та щирою молитвою можливо все! Своєю картиною я закликаю всіх людей до сердечної молитви, не відкладаючи, на потім, аби не було пізно. Бо з нами правда, з нами Бог і з нами ПЕРЕМОГА

СИЛА МОЛИТВИ, 2024, 50X50 CM, ОЛІЯ, ПОЛОТНО НА ПІДРАМНИКУ
The power of prayer, 2024, 50x50cm, oil on canvas

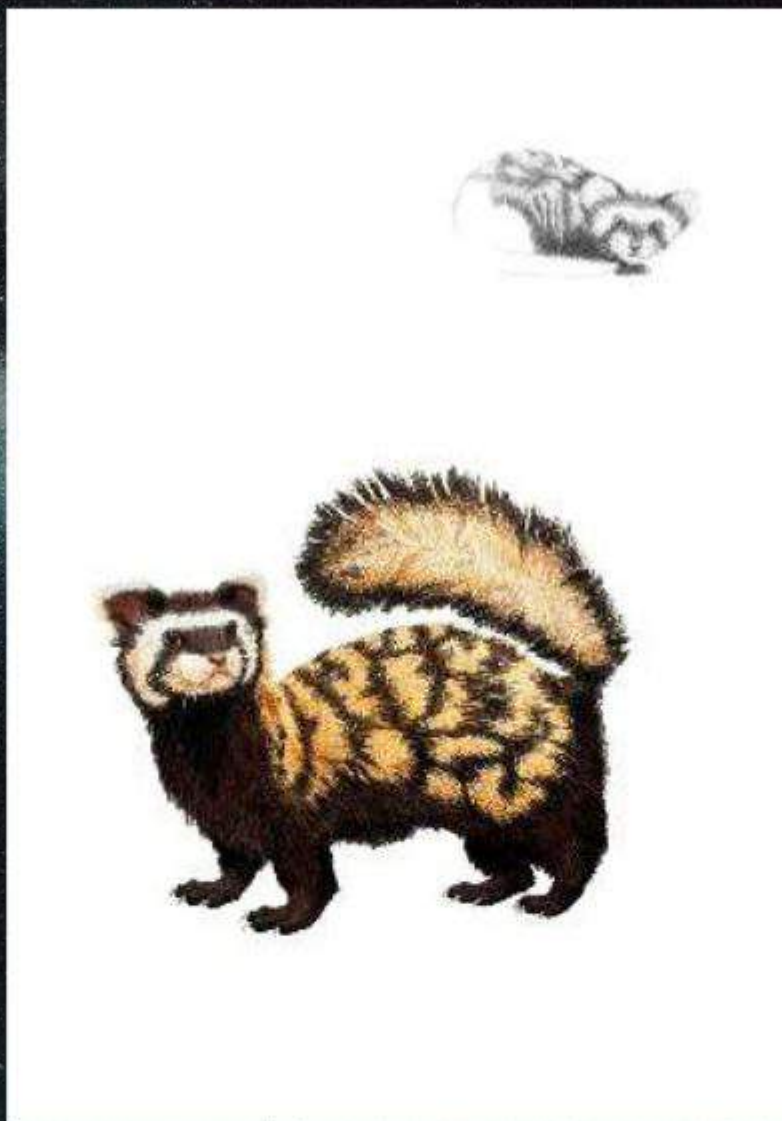
ОЛЬГА МАТВИЄНКО

OLHA MATVIIENKO

72

We are all here temporarily. It is important to remember the consequences of your actions or inaction. Unfortunately, human activity is destructive and catastrophic. This is what my work "Marbled polecat" is about. The calm, familiar world around us has become very dangerous. It is Loud and scary; everyone is running somewhere, but nobody knows where to run. Many of us have disappeared and will probably never return. Look me in the eye and tell me, do we have a future? In Ukraine, Marble polecats are widespread in the Zaporizhzhia, Donetsk, and Luhansk regions and are listed in the Red Book of Ukraine. Now, one more reason for the decrease in the population of Marble polecats has emerged: the hostilities in its habitat.

Ми всі тут тимчасово. Важливо пам'ятати про наслідки своїх дій або бездіяльності. На жаль, в діяльності людини багато деструктивного та катастрофічного. Про це моя робота "Перегузня". Спокійний звичний світ навколо став дуже небезпечний. Гучно, страшно, всі кудись тікають, але куди бігти - невідомо. Багато хто зник і мабуть більше не повернеться. Подивись мені в очі і скажи, чи є в нас майбутнє? В Україні перегузня поширена на території Запорізької, Донецької та Луганської областей, занесена до Червоної книги України. Зараз до причин зміни чисельності перегузні додалися бойові дії в ареалі її поширення.

ПЕРЕГУЗНЯ. VORMELA PEREGUSNA, 2024, 29X42CM, АКВАРЕЛЬ ТА ГРАФІКА НА ПАПЕРІ
Marbled polecat. Vormela peregusna, 2024, 29x42cm, Watercolor and graphics on paper

ОЛЕСЯ МІФТАХОВА

OLEZIA MIFTANOVA

73

The theme of the exhibition aims to draw attention to the value of life, the importance of each moment, and self-awareness within this ecosystem. It invites artists to explore the timeframes allocated and possible for all living beings, as well as the interaction and realization of all elements of nature.

Description of the painting: The painting depicts a symbolic tree of life, which simultaneously represents the universe, the roots, and the Mother of all living beings. The upper part of the tree reaches toward the sky, and its trunk features a face symbolizing the connection between ancestors and higher spirituality. The tree's branches, covered in lush green leaves, spread out, reflecting the diversity of life paths.

Beneath the tree, in the soil, are oval seeds with human faces. They symbolize different souls and their realization in life: some bear fruit, others remain unrevealed, some flourish with abundance, while others stay dormant. Bushes and flowers grow above the seeds, illustrating the variety of life's manifestations.

The painting is imbued with a philosophical message about self-discovery, the fulfillment of one's life purpose, the significance of existence, and the interconnectedness of all living beings.

Тема виставки має на меті привернути увагу до цінності життя, до важливості кожного моменту та усвідомленні самого себе в цій екосистемі. Вона запрошує дослідити митців часові рамки, відведені та можливі для всього живого, а також взаємини складових природи та їхній прояв.

Опис картини: На зображенні зображено символічне дерево життя, яке водночас є образом Всесвіту, корінням та Матір'ю всього живого. Верхня частина дерева піднімається до неба, його стовбур має обличчя, що символізує зв'язок між предками та вищим духовним. Гілки дерева з густим зеленим листям розповсюджуються, відображаючи розмаїття життєвих шляхів.

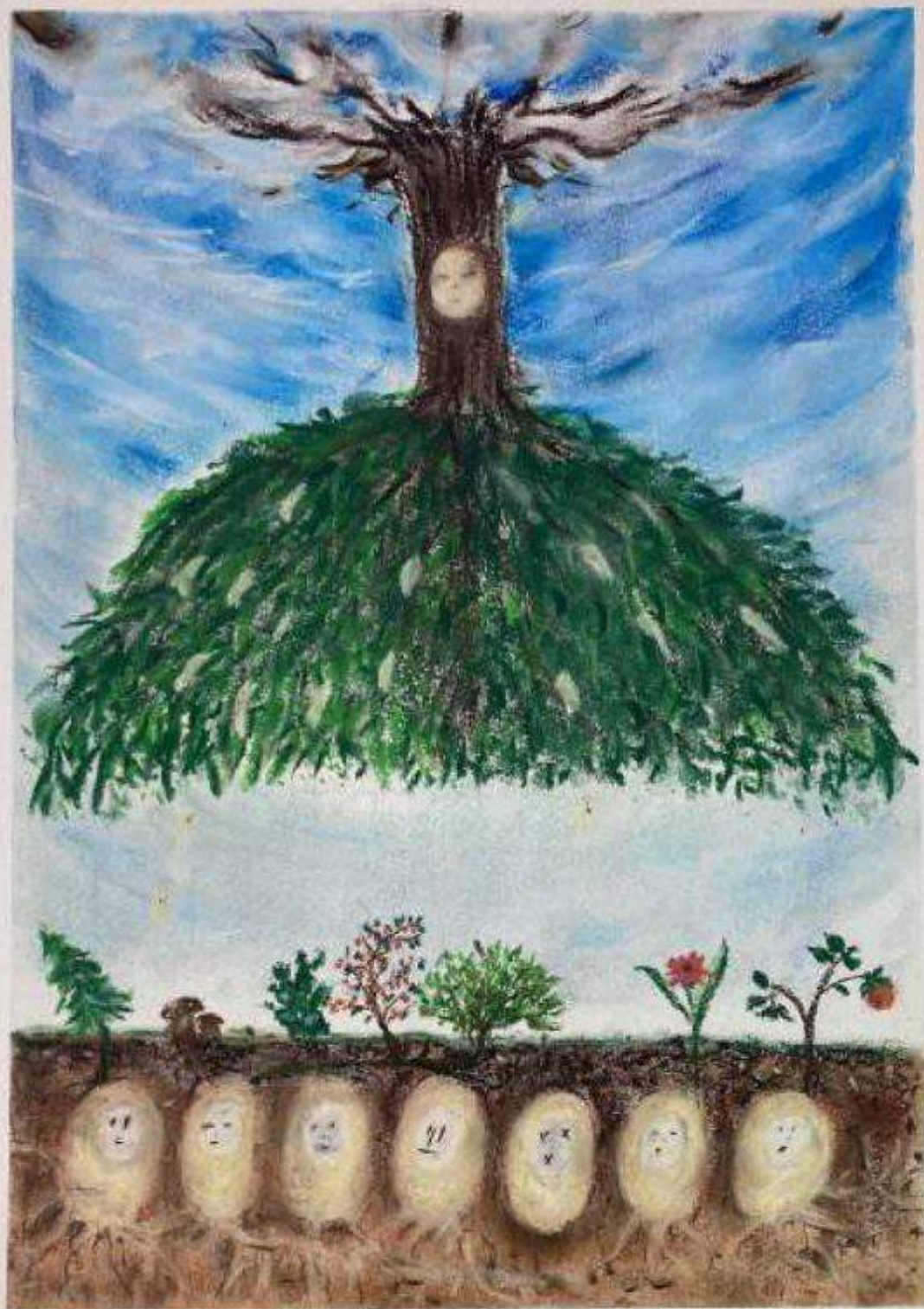
Під деревом у землі сховані овальні насінини із людськими обличчями. Вони символізують різні душі та їх реалізацію у житті: одні дають плоди, інші залишаються нерозкритими, хтось проявляє себе у багатоплідності, а хтось завмирає. Над насінинами ростуть кущі та квіти, які ілюструють різноманітність життєвих проявів.

Картина сповнена філософського підтексту про самопізнання, життєву реалізацію, важливість існування та взаємозв'язок усіх живих істот.

ОЛЕСЯ МІФТАХОВА

OLEZIA MIFTANOVA

74

ПРИЗНАЧЕНІ ПРОРОСТАТИ, 2024 РІК, 44Х30 СМ, М'ЯКА ПАСТЕЛЬ, 100% БАВОВНА
Destined to Sprout, 2024, 44x30 cm, soft pastel on 100% cotton

НАТАЛІЯ МОРЖУК

NATALIYA MORZHUK

75

The purpose of the study of environmental crises is to understand the causes, consequences and possible ways to solve or minimize the negative impact of human activity on the environment. The study of environmental crises is important for creating a better understanding of the and sustainable interaction between man and nature.

Мета дослідження екологічних криз полягає в розумінні причин, наслідків і можливих шляхів вирішення або мінімізації негативного впливу людської діяльності на навколишнє середовище. Дослідження екологічних криз важливе для створення більш збалансованої та стійкої взаємодії між людиною та природою.

ТЕМНІ ЧАСИ - ВІДРОДЖЕННЯ, 2021, 50x80 CM, ГУАШ НА ПОЛОТНІ
Dark Times - Renaissance, 2021, 50x80 cm, gouache on canvas

ОЛЬГА МОСУЗЕНКО

OLHA MOSUZENKO

76

Everything in life is temporary... Pain is temporary, happiness is temporary, rain is temporary, sun is temporary, beauty is also temporary, even life is temporary... How to stop and see, feel this moment? This is probably the greatest lesson of the life.

Все в житті тимчасово.. Біль - тимчасово, щастя - тимчасово, дощ - тимчасово, сонце - тимчасово, краса - теж тимчасово, навіть життя тимчасове... Як зупинитись і побачити, відчути цю мить? Напевно, це найбільший урок життя.

HERE NOW, GONE TOMORROW, 2024, 32X41 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Here now, gone tomorrow, 2024, 32x41 cm, watercolor on paper

ОКСАНА МУЗИКА

OKSANA MUZYKA

77

When you pretend that you are not in pain - you cannot heal it.

For a long time, I couldn't protect myself from the emotional pain of codependent relationships. I did not allow myself to express my anger and it destroyed me from the inside. The worst thing is that I wasn't even aware of the reasons for my emotional pain.

One day, I dreamed of a completely black rooster, which I held close to my heart. My body was filled with joy and confidence, and now I could protect myself. A beam of light passed through his eye. Concentrated anger that prompts action to change the circumstances that cause me pain.

By feeling myself the mistress of anger, I could return an important part of myself that society had condemned for so long. A woman shouldn't be weak and dependent to please a man. She has the right to be different and to choose her partner and destiny based on her interests, not the power of others.

Anger is always with me, but it spends most of its time in a painted jug in my pocket, like a fairy genie. He comes to the rescue just when strength and courage are needed. These traditionally masculine qualities were embodied in the image of an aggressive black rooster, which is calmly held by a girl. She owns her feelings and knows that she can protect herself from pain.

Healing comes when you take responsibility for your life.

Роблячи вигляд, що тобі не боляче - ти не можеш зцілитися.

Довгий час я не могла захистити себе від емоційного болю від співзалежних стосунків. Я не дозволяла собі висловити гнів і він руйнував мене з середини. Найгірше, що я навіть не усвідомлювала причин свого емоційного болю.

Одного разу, мені наснився тотально чорний півень, якого я тримала біля серця. Моє тіло наповнювалося радістю і впевненістю, що тепер я можу захистити себе. Через його око проходив промінь світла. Концентрований гнів, який спонукає до дій, щоб змінити обставини, які завдають мені болю.

Відчувши себе володаркою гніву, я змогла повернути важливу частину собі, яка так довго засуджувалась суспільством. Жінка не має бути слабкою і залежною, щоб подобатися чоловіку. Вона має право бути різною і обирати собі партнера і долю керуючись своїми інтересами, а не владою інших над нею.

Гнів завжди зі мною, але більшість часу він проводить у розписаному глечики у кармані, наче казковий джин. Він приходить на поміч, саме тоді коли потрібна сила і мужність. Ці традиційно чоловічі якості були втілені у образі агресивного чорного півня, якого спокійно тримає дівчина. Вона володіє своїми почуттями і знає, що може захистити себе від болю.

Зцілення приходить тоді, коли ти береш відповідальність за своє життя.

ОКСАНА МУЗИКА

OKSANA MUZYKA

78

ВОЛОДАРКА ГНІВУ. 2024, 30x40 CM, АКВАРЕЛЬ, КОЛЬРОВІ ОЛІЙНІ ОЛІВЦІ, 100% БАВОВНЯНИЙ ПАПІР
Mistress of anger, 2024, 30x40 cm, watercolor, color oil-based pencils, 100% cotton paper

КАТЕРИНА НАЗАРЕНКО

KATERYNA NAZARENKO

79

The watercolor artwork "Pink Lakes of Ukraine" is a visual reflection on the themes of temporality, the fragility of nature, and the impact of war on ecosystems. The pink lakes of Sivash, located in the occupied territory of Ukraine, are a unique natural phenomenon currently under threat. War and occupation raise concerns about their preservation, ecosystem, and historical legacy. The artwork symbolizes beauty and the pulse of life — the heartbeat of nature — while also highlighting its vulnerability. In this piece, I aimed to convey the unparalleled beauty of the lakes, creating an atmosphere where uncertainty intertwines with hope. The painting invites viewers to reflect on the value of the "here and now," as the future of these unique landscapes depends on humanity's conscious actions. This artwork is not only about nature but also about our collective responsibility to protect it. It serves as a reminder that even in times of war, we must dream of restoration and take care of what inspires and sustains life for future generations.

Акварельна робота "Рожеві озера України" є візуальною рефлексією над темами тимчасовості, крихкості природи та впливу війни на екосистеми. Рожеві озера Сивашу, розташовані на окупованій території України, — унікальне природне явище, яке зараз перебуває під загрозою. Війна та окупація ставлять під сумнів їхнє збереження, екосистему та історичну спадщину. Робота символізує красу та пульс життя — серцебиття природи — і водночас її вразливість. У своїй роботі я прагнула передати неповторну красу озер, створюючи атмосферу, де переплітаються невизначеність і надія. Картина закликає задуматися про цінність моменту "тут і зараз", адже майбутнє цих унікальних ландшафтів залежить від усвідомлених дій людства. Ця робота — не лише про природу, а й про нашу спільну відповідальність за її збереження. Вона нагадує, що навіть у часи війни ми повинні мріяти про відновлення та дбати про те, що є джерелом натхнення й життя для майбутніх поколінь.

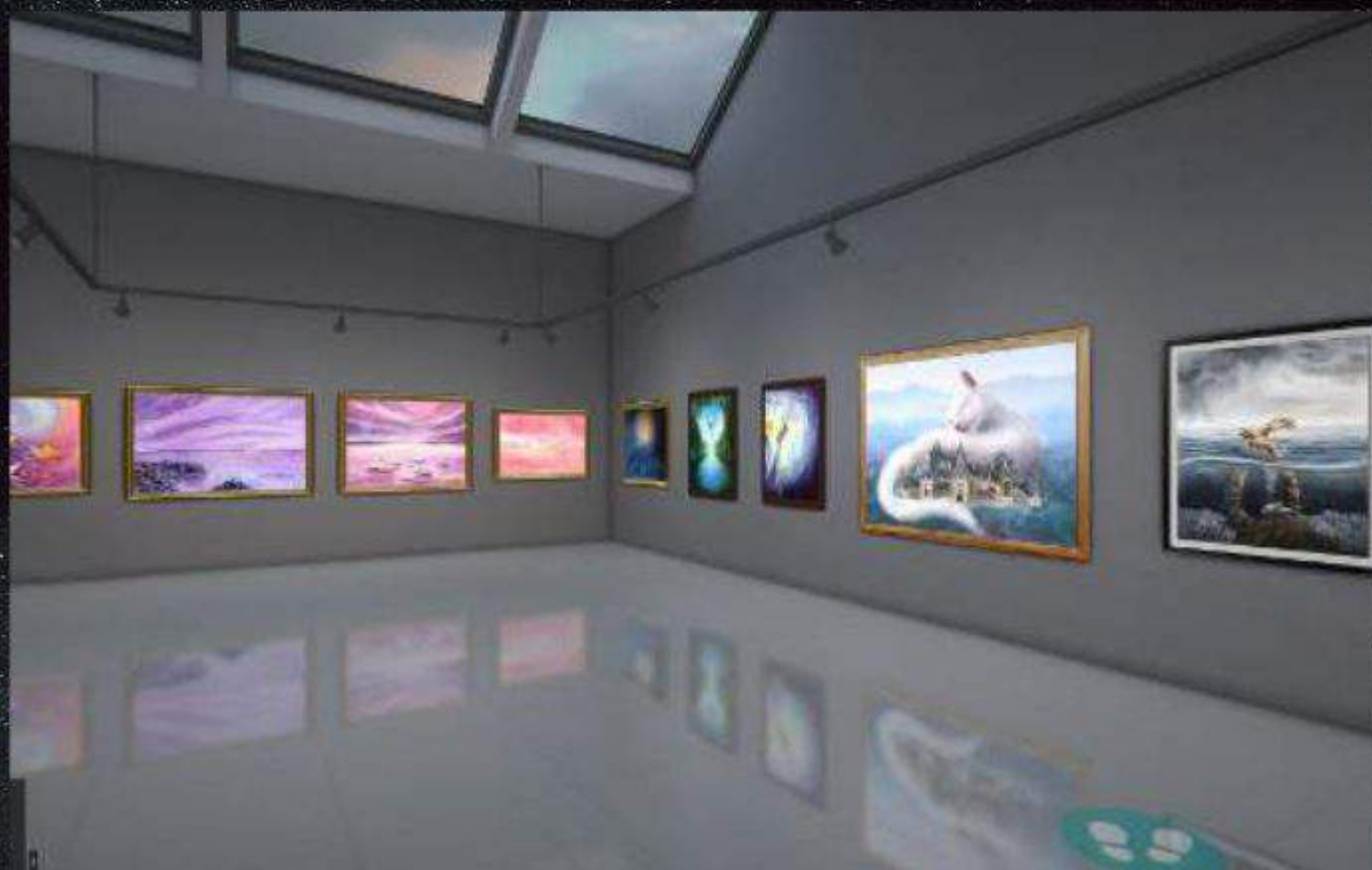

РОЖЕВІ ОЗЕРА УКРАЇНИ, 2023, 38X56, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Pink Lakes of Ukraine, 2023, 38x56, watercolor on paper

ТИМЧАСОВО ТУТ

TEMPORARILY HERE

80

ГАЛИНА НЕЧИПОРУК

HALYNA NESHYPORUK

81

With the development of civilization, our attention scatters and we lose the sense of the moment. Therefore, it is important to take the time to restore it. My artwork "Between" shows exactly this situation. In the lower part there is a clock, which is constantly counting the minutes of our life. The bird's skull represents dreams that never came true. In the upper part we see the sky with stars and the constellation Aquarius -- which is interpreted as the future. And between these planes is the soul that follows its own path. And the arch emphasizes exactly this moment, "here and now".

Із розвитком цивілізації, наша увага розпорошується і ми втрачаємо відчуття моменту. Тому важливо приділяти час, щоб його відновити. Саме цю ситуацію показує моя картина "Між". У нижній частині зображений годинник, який невинно рахує хвилини нашого життя. Череп пташки уособлює мрії, які так і не полетіли у вись. У верхній частині ми бачимо небо із зірками та сузір'ям Водолія -- що трактується як майбутнє. А між цими площинами і знаходиться та душа, яка йде свій шлях. І арка підкреслює саме цей момент, "тут і зараз".

МІЖ, 2024, 29,5X19,8CM, АКРИЛ, ПОЛОТНО
Between, 2024, 29.5x19.8 cm, acrylic, canvas

ЄВГЕНІЯ НОСЕНКО

YEVHENIIA NOSENKO

82

For me, the project "Temporarily Here" is a reflection on the state of the world and my everyday choices. It draws my attention to challenges I often put off "for later" and reminds me that by postponing life, I risk losing something genuine. This project emphasizes the importance of balancing responsibility for the ecosystem with the understanding that I am living my one and only life. It calls on me to be mindful not only of big ideas but also of the simple, everyday moments that, over time, become symbols of our collective impact on the world. If we only consume, the world around us inevitably fades. But when I am ready to share and give back what I take, I create an opportunity for true prosperity. "Heart of the Universe" invites us to reflect on this delicate balance between consumption and giving. This painting reminds me that our efforts to maintain harmony in nature are not only a duty but also a source of growth. Only through interaction and exchange can we create a world where all living beings, including humans, have a future.

Для мене проєкт «Тимчасово тут» — це роздуми про стан світу й мої щоденні вибори. Він звертає мою увагу на виклики, які я часто відкладаю "на потім", і нагадує, що, відкладаючи життя, я ризикує втратити щось справжнє. Цей проєкт підкреслює важливість балансу між відповідальністю за екосистему та усвідомленням того, що я живу своє єдине життя. Він закликає мене бути уважною не лише до великих ідей, а й до простих повсякденних моментів, які з часом стають символом нашого спільного впливу на світ. Якщо ми тільки споживаємо, світ навколо нас неминуче згасає. Але коли я готова ділитися й повертати те, що беру, я створюю можливість для справжнього процвітання. "Серце Всесвіту" запрошує замислитися над цим тендітним балансом між споживанням і віддачею. Ця картина нагадує мені, що наші зусилля підтримувати гармонію в природі — це не лише обов'язок, а й джерело зростання. Тільки через взаємодію та обмін ми здатні створити світ, де всі живі істоти, зокрема й люди, матимуть майбутнє.

СЕРЦЕ ВСЕСВІТУ, 2024, 50X50 CM, АКРИЛ, ПОЛОТНО
Heart of the Universe, 2024, 50x50 cm, Acrylic, canvas

ЄВГЕНІЯ НОСЕНКО

YEVHENIIA NOSENKO

83

Only by uniting can we achieve true well-being and preserve the planet. These two bees meeting against the backdrop of the cosmos symbolize the harmony that emerges when I, like others, overcome differences and choose unity. Their meeting represents, for me, a hope for a world where cooperation and solidarity are the foundation of survival. This image reminds me that life is temporary and urges me to value every moment, choosing unity for the sake of preserving our ecosystem and future.

Лише об'єднуючись, ми здатні досягти справжнього добробуту та зберегти планету. Ці дві бджоли, що зустрічаються на фоні космосу, символізують гармонію, яка виникає, коли я, як і інші, долаю протиріччя й обираю єдність. Їхня зустріч — це для мене надія на світ, де співпраця й згуртованість стають основою виживання. Цей образ нагадує, що життя тимчасове, і закликає мене цінувати кожну мить, обираючи єдність заради збереження екосистеми та майбутнього.

ГАРМОНІЯ У РІЗНОМАНІТТІ, 2024, 50X50 CM, АКРИЛ, ПОЛОТНО
Harmony of Differences, 2024, 50x50 cm, Acrylic, canvas

ОКСАНА ОЛЕКСІЇВА

OKSANA OLEKSIIVA

84

In January 2022, my snowdrop blossomed. I was so looking forward to next spring! I was so waiting for the beauty of flowers in my garden! But she was never able to meet spring near her home... He (snowdrop) seemed to know that I would soon leave Odessa to the sound of sirens and rocket explosions. And all my flowers will be overgrown with weeds, never showing their beauty. War teaches me to see something good here and now. Finding something good in today. Appreciate every moment I live. Do not expect that tomorrow will be something better. Live now, make your dreams come true today, because we are here temporarily. There may not be tomorrow. Like my snowdrop, which seemed to blossom at the wrong time, too early. And it turned out that everything was on time, because the winter, but warm sun warmed it until the weeds grew.

У січні 2022 року розквіт мій підсніжник. Я так чекала прийдешню весну! Я так чекала красу квітів у своєму саду! Але так і не змогла зустріти весну біля свого дому... Він (підсніжник) ніби знав, що я скоро виїду з Одеси під шум серен та вибухи ракет. А всі мої квіти заростуть бур'янами, так і не показавши свою красу. Війна мене вчить бачити щось гарне тут і зараз. Находити щось хороше в сьогоднішньому дні. Цінувати кожну мить яку проживаю. Не чекати, що завтра буде щось краще. Жити зараз, втілювати свої мрії вже сьогодні, бо ми тимчасово тут. Завтра може і небути. Як той мій підсніжник, що розквіт здавалось не на часі, занадто рано. А виявилось, що все було вчасно, бо саме зимове, але тепле сонечко його зігріло, поки не вирости бур'яни.

ПІДСНІЖНИКИ, 2024, 24X31.5 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Snowdrops, 2024, 24x31.5 cm, Watercolor on paper

АННА ОВСЯНКИНА

ANNA OVSIANKINA

85

The preservation of external ecosystems is impossible without nurturing internal ones. Just as love for others begins with self-love, understanding oneself is a journey of constant growth and rebirth. Each stage of this journey reshapes the reality we inhabit. In my work, I explore the intersection of inner evolution and external changes, guided by the concept of a multiverse within the individual. To support my ideas, I reference the multiverse theory of physicist Hugh Everett, which describes reality as a tree continuously branching every second, creating new realities. The painting reflects a moment of choice that shapes a new reality. The central symbols of the painting are a person traveling through the multiverse, a fish symbolizing hope, and flowers as a reminder that everything sown will eventually bloom. The unsettling color palette emphasizes the importance of choice, while the poppy simultaneously represents life's fleeting nature and the infinity of existence. This work invites contemplation on the responsibility we hold for our lives, the fragility of the "here and now," and the power of individuals to change reality by creating new worlds.

Збереження зовнішніх екосистем неможливе без вирощування внутрішніх. Як любов до ближнього починається з любові до себе, так і розуміння себе — це шлях постійного розвитку й переродження. Кожен етап цього шляху змінює реальність, у якій ми існуємо. У своїй роботі я досліджую точку перетину внутрішньої еволюції та зовнішніх змін, керуючись ідеями мультивсвіту, але всередині самої людини. Для підкріплення своїх думок я звертаюся до ідеї мультивсвіту фізика Г'ю Еверетта, де світ являє собою дерево, що безперервно розгалужується кожну секунду, породжуючи все нові й нові реальності. Картина відображає момент вибору, який формує нову реальність. Основні символи картини — людина, що подорожує мультивсвітом, риба як уособлення надії та квіти, що нагадують: усе, що посіяно, має прорости. Тривожна колористика підкреслює важливість вибору, а мак символізує одночасно скороминущість життя і нескінченність буття. Ця робота — запрошення до роздумів про відповідальність за своє життя, за крихкість миті "тут і зараз" і про силу людини змінювати реальність, створюючи нові світи.

ПЕРЕРОДЖЕННЯ У ВНУТРІШНЬОМУ МУЛЬТИСВІТІ, 2024, 90x60 CM, ПОЛОТНО, ОЛІЯ
Rebirth in the Inner Multiverse, 2024, 90x60 cm, oil on canvas

ДАРІЯ ПАВЛЕНКО

DARIIA PAVLENKO

86

This work reflects the immediacy of life and the fragility of nature. A dandelion losing its light parachutes symbolizes the transience of time and the irreversibility of change. The blue shades of the background create depth and a sense of calm, contrasting with the lightness and fragility of the flying seeds. This work invites the viewer to stop, feel the moment and think about how important it is to notice the beauty of the here and now. Every detail is a reminder of the harmony of nature, its vulnerability and our responsibility to preserve it. The dandelion seems to dissolve in space, symbolizing both loss and hope for a new beginning. The painting combines calmness and dynamics, conveying a sense of movement and the elusiveness of the moment. It poses the question to the viewer: do we have time to appreciate these fragile moments, or do we let them disappear without a trace, like seeds carried away by the wind?

Представлена робота відображає миттєвість життя та крихкість природи. Кульбаба, що втрачає свої легкі парашутики, символізує швидкоплинність часу й незворотність змін. Сині відтінки фону створюють глибину й відчуття спокою, контрастуючи з легкістю та тендітністю летючих насінин. Ця робота запрошує глядача зупинитися, відчувати момент і задуматися над тим, наскільки важливо помічати красу "тут і зараз". Кожна деталь – це нагадування про гармонію природи, її вразливість і нашу відповідальність за її збереження. Кульбаба ніби розчиняється у просторі, символізуючи водночас втрату й надію на новий початок. Картина поєднує спокій і динаміку, передаючи відчуття руху та невловимості миті. Вона ставить перед глядачем питання: чи встигаємо ми цінувати ці крихітні моменти, чи дозволяємо їм зникнути безслідно, як насіння, що відносить вітер?

ПРОЗОРА ІЛЮЗІЯ, 2024, 40X30CM, АКВАРЕЛЬ
Transparent illusion, 2024, 40x30 cm, watercolor

КАТЕРИНА ПЕРЕДЕРІЙ

KATERYNA PEREDERIY

87

Flying often symbolizes breaking free from constraints and achieving a sense of freedom. But do we need to be free from everything? What about our roots, our tree of life? What if we didn't think about the planet we are living on. This painting explores the fleeting nature of life, the relativity of perception, and the search for light. In the grand scale of the planet's existence, human life is brief, and our history is even shorter. We often focus on personal problems and forget to consider the bigger picture. In many cultures, butterflies are seen as symbols of hope, life, and the soul. I want to appeal to your souls. I'd like to ask you to pause, reflect, and rethink our place in the world.

Політ часто символізує звільнення від обмежень і досягнення відчуття свободи. Але чи потрібно нам бути вільними від усього? А як же наше коріння, наше дерево життя? Що буде якщо ми не будемо дбати про планету, на якій живемо? Ця картина досліджує швидкоплинність життя, відносність сприйняття та пошук світла. У великих масштабах існування планети людське життя коротке, а наша історія ще коротша. Ми часто зосереджуємося на особистих проблемах і забуваємо про проблеми глобальні. У багатьох культурах метелики вважаються символом надії, життя та душі. Я хочу звернутися до ваших душ. Я хочу попросити вас зупинитися, поміркувати та переосмислити наше місце у світі.

МЕТЕЛИКИ, 2024, 40x50 CM, ПОЛОТНО НА КАРТОНІ, АКРИЛОВІ ФАРБИ.
Butterflies, 2024, 40x50 cm, Canvas board, acrylic

КАТЕРИНА ПЕРЕДЕРІЙ

KATERYNA PEREDERIY

88

Clowns often represent fun, laughter, and the lighter side of life. Their images evoke a sense of carefree joy and playfulness. However, in this picture they are standing on dandelions, not on the ground. We know that dandelions symbolize changes. The clowns do not look happy. The colors of the picture are not bright, and we do not feel a positive spirit. Rather, some kind of tension and anxious feeling. This painting explores the illusion of life's perception. Human values lose their significance if we lose our footing, whether through an ecological catastrophe or any other disaster. Just like a dandelion blown by the wind, life can vanish in an instant, dreams, hopes, and aspirations turning into mere illusions. What remains is the vanity of clowns, a fleeting show of existence. This piece poses a fundamental question: Who are we in this life, and what is the true value and essence of our existence?

Клоуни часто символізують веселощі, сміх та світлу сторону життя. Їх образи викликають відчуття безтурботної радості та грайливості. Проте на цій картині вони стоять на кульбабках, а не на землі. Ми знаємо, що кульбаби символізують зміни. Та клоуни не виглядають щасливими. Кольори картини не яскраві, і ми не відчуваємо позитивного настрою. Скоріше, якась напруга та тривожне почуття. Ця картина досліджує ілюзію сприйняття життя. Людські цінності втрачають своє значення, якщо ми втрачаємо опору, чи то через екологічну катастрофу, чи через будь-яке інше лихо. Як кульбаба, роздута вітром, життя може зникнути в одну мить, а мрії, надії та прагнення перетворитися на ілюзії. Залишається марнота клоунів, швидкоплинне шоу існування. Цей твір ставить фундаментальне питання: ким ми є в цьому житті, і яка справжня цінність і суть нашого існування?

ІЛЮЗІЇ, 2024, 50X60 CM, ПОЛОТНО НА КАРТОНІ, АКРИЛ
Illusions, 2024, 50x60 cm, Canvas board, acrylic

ЛЮДМИЛА ПОПОВА

LIUDMYLA POROVA

89

The triptych "Quiet Water. Blue, Red, Orange" was painted with acrylic on canvas. It was created in the summer of 2024, inspired by the disappearance of the Murafa River in the village of Vyla-Yaruzki, Vinnytsia region. Through vivid, bold colors and sharp forms in these paintings, I sought to express my profound, quiet pain over the loss of the river. I hope this project and my contribution to it will help draw attention to the important realization of the dependence of human life on the state of the environment. People must understand their place within the planet's ecosystem and their role in preserving it.

Триптих "Тиха вода. Синій, червоний, оранжевий." написаний акрилом на полотні. Створений він літом 2024-го року під враженням від зникнення річки Мурафа в с. Вила-Ярузькі на Вінниччині. Через яскраві відкриті кольори та різкі форми у цих картинах я хотіла передати свій гострий тихий біль від загибелі річки. Сподіваюсь, що цей проект і мій вклад в нього допоможе привернути увагу до важливого усвідомлення залежності життя людей від стану навколишнього середовища. Люди повинні зрозуміти своє місце у екосистемі планети та роль у її підтримці.

ТИХА ВОДА. ЧЕРВОНИЙ. (ТРИПТИХ), 2024, 40x50 CM, ПОЛОТНО, АКРИЛ
Quiet Water. Red, (triptych), 2024, 40x50 cm, canvas, acrylic

ІРА ПОПОВИЧ

IRA POROVYCH

90

The proposed theme of the exhibition "Temporarily here" is now more relevant than ever for every Ukrainian who live in the realities of war every day and feel the fragility of life and the value of every moment more than words. The paintings "Exit from Avdiivka" and "Fighting for the Light" from the pentaptych "Spring Will Come" show, through the image of flowers, the desperate pain of lives lost in the struggle, but at the same time - the readiness to fight! Fragile daffodils, torn by an evil, alien, hostile wind, hold fast to their roots and win, showing the viewer how fragile our present is, but how much strength there is in this fragility and inspiring faith: Spring will come!

Запропонована тема виставки «Тимчасово тут» зараз, як ніколи, є актуальною для кожного українця і українки, які щодня живуть в реаліях війни і не на словах відчувають крихітність життя і цінність кожного моменту. Картини «Вихід з Авдіївки» і «Боремось за світло» з пентаптиху «Весна прийде», через образ квітів, демонструють розпачливий біль від втрачених в боротьбі життів, але в той же час - готовність до боротьби! Тендітні нарциси, які рве злий, чужий, ворожий вітер, міцно тримаються корінням і перемагають, показуючи глядачу, яким крихким є наше сьогодення, але скільки сили цій крихкості і вселяють віру: Весна прийде!

БОРЕМОСЬ ЗА СВІТЛО / ВЕСНА ПРИЙДЕ! 2024, 70x50 CM, АКВАРЕЛЬ, ПАПІР
FIGHTING FOR THE LIGHT / SPRING WILL COME! 2024, 70x50 cm, Watercolor, paper

РУСЛАНА ПОГЛЯД

RUSLANA POGLIAD

91

Come to terms with the temporality of ourselves and everything that happens. Take this humility as a super power, just like in the phrase I used to explain the war to my children: "We do not choose the times in which we live, but we choose what we do with the time given to us" (Gandalf, "Lord of the rings")

Змиритися з тимчасовістю себе і всього, що відбувається. Перетворити це смирення на свою супер силу, як у фразі, якою я намагалась пояснити дітям війну: «Ми не обираємо часи, в які живемо, але ми обираємо, що робити з часом відведеним для нас» (Гандальф, «Володар перснів»)

ЯНГОЛИ НАД ПРОМЗОНОЮ, 2024, 2 РОБОТИ 36Х27СМ, АКВАРЕЛЬ
Angels over industrial zone, 2024, 2 paintings 36x27 cm, watercolor

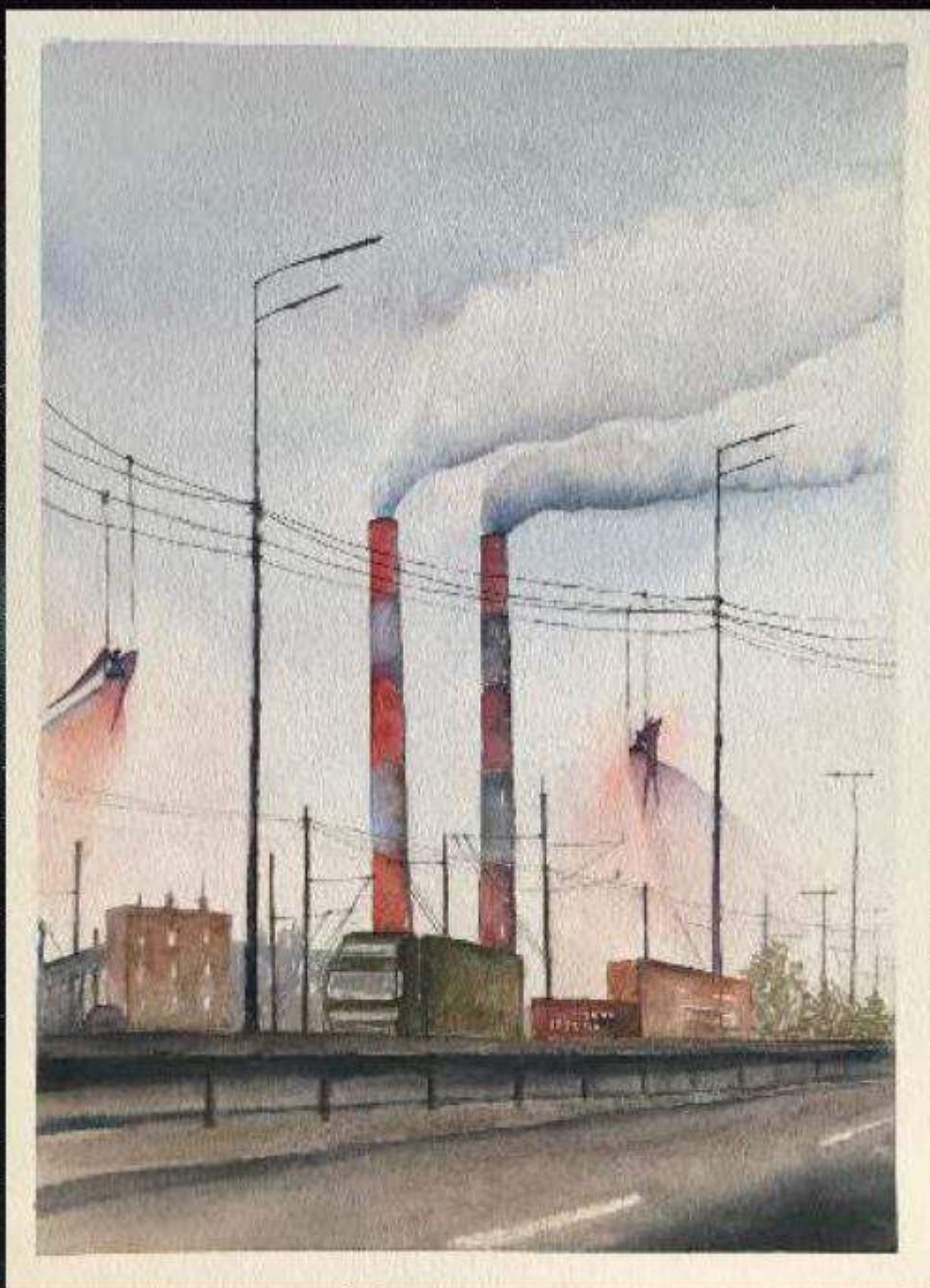
РУСЛАНА ПОГЛЯД

RUSLANA POGLIAD

92

Come to terms with the temporality of ourselves and everything that happens. Take this humility as a super power, just like in the phrase I used to explain the war to my children: "We do not choose the times in which we live, but we choose what we do with the time given to us" (Gandalf, "Lord of the rings")

Змиритися з тимчасовістю себе і всього, що відбувається. Перетворити це смирення на свою супер силу, як у фразі, якою я намагалась пояснити дітям війну: «Ми не обираємо часи, в які живемо, але ми обираємо, що робити з часом відведеним для нас» (Гандальф, «Володар перснів»)

ЯНГОЛИ НАД ПРОМЗОНОЮ, 2024, 2 РОБОТИ 36Х27СМ, АКВАРЕЛЬ
Angels over industrial zone, 2024, 2 paintings 36x27 cm, watercolor

ІРИНА ПРОКОПЧУК

IRYNA PROKOPCHUK

93

The theme of the exhibition is about the value of life moments and the ability to notice them in the transience of changes. The importance of protecting this world outside and inside yourself. The work is about memories and the fluidity of being. Literally the house in which my grandmother grew up and a dried pear tree next to it, which still bears fruit. A pear in the image of a young girl and a pear in a hand in the area of the heart, about places dear to the heart, where we always feel good and where time flows in a special way. Although places become orphans, overgrown with weeds and destroyed.

Тема виставки про цінність моментів життя та уміння їх помічати у швидкоплинності змін. Важливість берегти цей світ зовні та всередині себе. Робота про спогади таплинність буття. Буквально хата в якій виросла моя бабуся та висохша груша біля неї, яка досі дає врожай. Груша в образі молодої дівчини та грушка в руці в області серця, то про дорогі серцю місця, де нам завжди добре і де час плине по особливому. Хоч місця сиротіють, заростають бур'янами та руйнуються

СТАРА ГРУША, 2024, 140X50 CM, ПАПІР, ТУШ, ВІКОННА РАМА
Old pear tree, 2024, 140x50 cm, paper, ink, window frame

ЮЛІЯ ПРОКОПЧУК

YULIIA PROKOPCHUK

94

This triptych was created as a reflection on the theme "Temporarily Here." My works explore the fleeting nature of life through childhood symbols—paper boats, planes, and pinwheels. These fragile paper objects reflect human nature: both delicate and capable of transformation. They exist for only a short time, yet they carry an entire world of dreams, memories, and aspirations. The composition evokes a sense of movement through time and space, where the present feels like just a moment, and everything is constantly changing. The colorful spirals and waves symbolize the endless flow of life, which absorbs our emotions, events, and even memories. The paper figures serve as a reminder of impermanence: just as they vanish in water or wind, we, too, leave our mark on the world for only a moment. Yet that moment is filled with meaning—like dreams, flights, and journeys that shape our essence. Paper planes, boats, and pinwheels are not only symbols of childhood but also representations of our ephemerality, which we often perceive as something permanent. Through these works, I sought to convey the feeling that our transience is not a weakness. It allows us to dream, create, and move forward. Each moment, even the briefest one, has the power to leave its unique mark on the infinite flow of time.

Цей триптих був створений як рефлексія над темою «Тимчасово тут». Мої роботи розкривають ідею швидкоплинності життя через символи дитинства — паперові кораблики, літачки та вітрячки. Ці тендітні об'єкти з паперу відображають людську природу: крихкість і водночас здатність до трансформації. Вони існують недовго, але несуть у собі цілий світ мрій, спогадів і прагнень. Композиція створює відчуття руху через час і простір, де теперішнє здається лише миттю, а все, що є, постійно змінюється. Кольорові спіралі й хвилі символізують нескінченний потік життя, який поглинає наші емоції, події та навіть спогади. Паперові фігури є нагадуванням про тимчасовість: як вони зникають у воді чи вітрі, так і ми залишаємо слід у світі лише на мить. Але ця мить сповнена сенсу, як мрії, польоти й подорожі, що формують нашу сутність. Паперові літачки, кораблики та вітрячки — це не лише символи дитинства, а й образи нашої ефемерності, яку ми часто сприймаємо як щось постійне. Через ці роботи я прагнула передати відчуття того, що наша тимчасовість не є слабкістю. Вона дозволяє нам мріяти, створювати й рухатися вперед. Кожна мить, навіть найкоротша, здатна залишити свій унікальний відбиток у безмежному потоці часу.

КРИЗЬ ПРОСТІР І ЧАС, 2024, 50X70 CM, АКРИЛ НА ПОЛОТНІ
Through space and time, 2024, 70x50 cm, Acrylic on canvas

ПЕРЕПРАВА ЧЕРЕЗ УЯВУ, 2024, 50X50 СМАКРИЛ НА ПОЛОТНІ
A crossing of the imagination, 2024, 50x50x2 cm, Acrylic on canvas

ГАЛИНА РАБЧЕВСЬКА

HALYNA RABCHEVSKA

96

"Here and now" is a fleeting moment we often overlook. Death gives life meaning—when you realize that every moment is numbered, you begin to perceive reality differently and live fully. The black-and-white palette in my work encourages reflection on the deeper essence of the question, avoiding distractions of color. By depicting this pair of Northern Bald Ibises, I aim to convey and capture a single moment that changes an entire life.

"Тут і зараз" - це миттєвість на яку ми не звертаємо увагу. Смерть дає життю зміст - коли знаєш, що всі хвилини полічені починаєш інакше сприймати реальність і жити повноцінно. Чорно-біла гама в моїй роботі спонукає замислитись про глибинну суть питання і не відволікатися на кольори. Зображаючи цю пару Іпаток, хочу передати і зафіксувати одну мить, яка змінює все життя.

НЕПОВТОРНА МИТЬ, 2024, 20X30 CM, ПАПІР, ОЛІВЕЦЬ
Unforgettable Moment, 2024, 20x30 cm, paper, pencil

ГАЛИНА РАБЧЕВСЬКА

HALYNA RABCHEVSKA

97

"Here and now"—we start to value what has passed and cannot be reclaimed, while life unfolds in the present, at this very moment. With our thoughts and actions, we shape the future, and every moment we revisit the past, reflecting on it and trying to change something. Yet, amidst the everyday hustle, we fail to notice life itself—the very real life that is happening NOW. A sunset by the sea is also an episode—a fleeting moment that halts the rush and makes us appreciate the present moment.

"Тут і зараз" - ми починаємо цінувати те що минуло і вже не повернеш, а життя звершується зараз - в цей самий момент. Своїми думками і діями ми формуємо майбутнє, і щомиті повертаємося в минуле, обдумуючи все і намагаючись щось змінити. Але за буденною метушнею не помічаємо самого життя - того самого справжнього життя яке ЗАРАЗ. Захід на морі це теж епізод - миттєвість яка спиняє метушню і ми починаємо цінити той самий момент.

ЗАХІД СОНЦЯ НА МОРІ, 2024, 20x30CM, ПЛАСТИКОВИЙ АРКУШ, АЛКОГОЛЬНІ ЧОРНИЛА, ЛАК
Sunset in the sea, 2024, 20x30 cm, plastic sheet, alcohol inks, varnish

СВЯТОСЛАВА РАСУЛОВА

SVIATOSLAVA RASULOVA

98

For me, the theme is a reminder that you have to live, despite the circumstances, because time does not go back. A dry hydrangea, photographed at the beginning of the war. Its brightness has already faded, but its elegance remains and it reminds us that even in dark times there is a place for beauty. It reflects a reality in which every minute is important and valuable. This work reminds us to live here and now, to find meaning and strength even in the most difficult circumstances.

Тема для мене це нагадування про те, що треба жити, незважаючи на обставини, адже час, він не зворотній. Суха гортензія, сфотографована на початку війни. Її яскравість уже згасла, але залишилась витонченість і нагадування про те, що навіть у темні часи є місце для краси. Вона стала відображенням реальності, у якій кожна хвилина має вагу й цінність. Ця робота нагадує нам жити тут і зараз, знаходити сенс і силу навіть у найскладніших обставинах.

СУХА ГОРТЕНЗІЯ, 2022 РІК, А4, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Dry hydrangea, 2022, A4, watercolour on paper

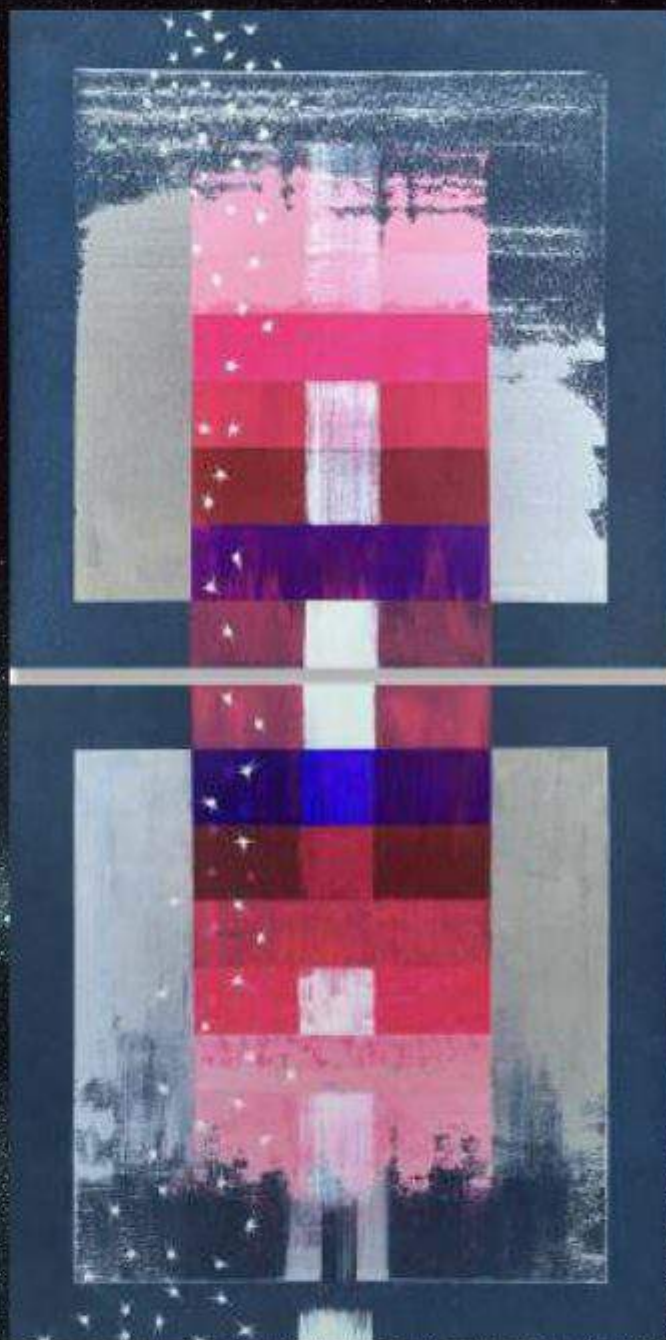
ІРИНА РЕЦ

IRYNA RETS

99

The "Meta-Senses" gallery invites us to explore the important themes of the ecological crisis and the phenomenon of delayed life, which deeply resonates with my work "Reflection of the Northern Lights in the Southern Sea." This painting is a visual metaphor for the disruption of natural balance. The pink Northern Lights, which appeared in the sky in unusual southern latitudes, serve as a kind of SOS signal from nature, warning us about the urgency of environmental problems. The Northern Lights, a rare phenomenon in itself, in this work becomes a symbol of a distress signal calling for action. Every moment of observing it reminds us of the fragility of life and nature. Through this work, I aim to convey the importance of being present "here and now," as well as the urgency to begin taking action to save our planet "here and now," since we can no longer ignore the changes in nature. The Northern Lights in the southern seas is a call to reflect on the fragility and temporality of life and our responsibility for the future of ecosystems. This work calls for a conscious attitude toward our existence and the preservation of every moment and our planet.

Галерея «Мета-сенси» пропонує нам дослідити важливі теми екологічної кризи та феномену відкладеного життя, і це глибоко перегукується з моєю роботою «Відображення північного сяйва в південному морі». Ця картина є візуальною метафорою порушення природного балансу. Рожеве північне сяйво, яке з'явилося на небі в незвичних південних широтах, є своєрідним сигналом SOS від природи, що попереджає нас про терміновість екологічних проблем. Північне сяйво, рідкісне явище саме по собі, у цій роботі стає символом тривожного сигналу про необхідність діяти. Кожен момент його споглядання нагадує нам про крихкість життя та природи. Через цю роботу я хочу передати ідею про важливість присутності «тут і зараз», а також про важливість розпочати дії задля порятунку «тут і зараз», адже ми не можемо більше ігнорувати зміни в природі. Північне сяйво у південних морях — це заклик замислитися над крихкістю та тимчасовістю життя і відповідальністю за майбутнє екосистем. Ця робота закликає до осмисленого ставлення до нашого буття та до збереження кожної миті і нашої планети.

ВІДОБРАЖЕННЯ ПІВНІЧНОГО СЯЙВА
У ХВИЛЯХ ПІВДЕННОГО МОРЯ, 2024, 90x45 CM
Reflection of the Northern Lights
in the Waves of the Southern Sea,
2024, 90x45 cm

ТИМЧАСОВО ТУТ

TEMPORARILY HERE

100

ДІАНА РОДЕ

DIANA RODE

101

We admire a butterfly that lives only a few days, despite the transience of its life. The beauty of our lives gradually fades and can disappear very easily and abruptly, but this temporality only adds value to existence. In the most difficult times, when it seems that death is constantly breathing down our neck, it is worth finding hope, that it will be possible to overcome these challenges, and enjoying the time we have.

Ми захоплюємось красою метелика, не дивлячись на швидкоплинність його життя. Краса нашого життя поступово згасає та може зникнути дуже легко й різко, але ця тимчасовість лише додає цінності існуванню. У найважчі часи, коли здається, що смерть постійно дихає у спину, варто знайти надію, що вдасться подолати труднощі, та насолоджуватись тим часом, що в нас є.

ЦІННІСТЬ ЖИТТЯ, 2024, 32X39.8CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Value of life, 2024, 32x39.8cm, watercolor on paper

ТЕТЯНА САВЧЕНКО

TETIANA SAVCHENKO

102

In this artwork, an elegant crystal chandelier intertwines with graceful herons, creating a metaphor for the conflict between civilization and nature. The birds' necks, entangled in decorative swirls, symbolize wildlife's tragic entrapment in the consequences of human progress and consumerism. Cool grey-blue tones emphasize the melancholic mood, where the herons' wetland habitat has turned to barren land. Crystal pendants hang like the last drops of moisture, reminding us of vital resources carelessly wasted. Part of the "Nature and Civilization" series, this painting explores the fragile balance between technological progress and environmental preservation. It serves as a reminder that our pursuit of luxury and comfort should not come at the cost of destroying natural ecosystems, as we are all merely temporary guests on this planet.

У цій роботі вишукана кришталева люстра переплітається з граційними чаплями, створюючи метафору конфлікту між цивілізацією та природою. Ший птахів, заплутані в декоративних завитках, символізують трагічне ув'язнення дикої природи в наслідках людського прогресу та споживацтва. Холодні сіро-блакитні тони підкреслюють меланхолійний настрій, де водно-болотні угіддя чапель перетворилися на безплідну землю. Кришталеві підвіски висять, наче останні краплі вологи, нагадуючи про життєво важливі ресурси, які ми бездумно марнуємо. Як частина серії "Природа та цивілізація", ця картина досліджує крихкий баланс між технологічним прогресом та збереженням довкілля. Вона слугує нагадуванням про те, що наше прагнення до розкоші та комфорту не повинно коштувати знищення природних екосистем, адже ми всі лише тимчасові гості на цій планеті.

В'ЯЗНІ РОЗКОШІ, 2024, 50X70CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Prisoners of Luxury, 2024, 50x70cm, watercolour on paper

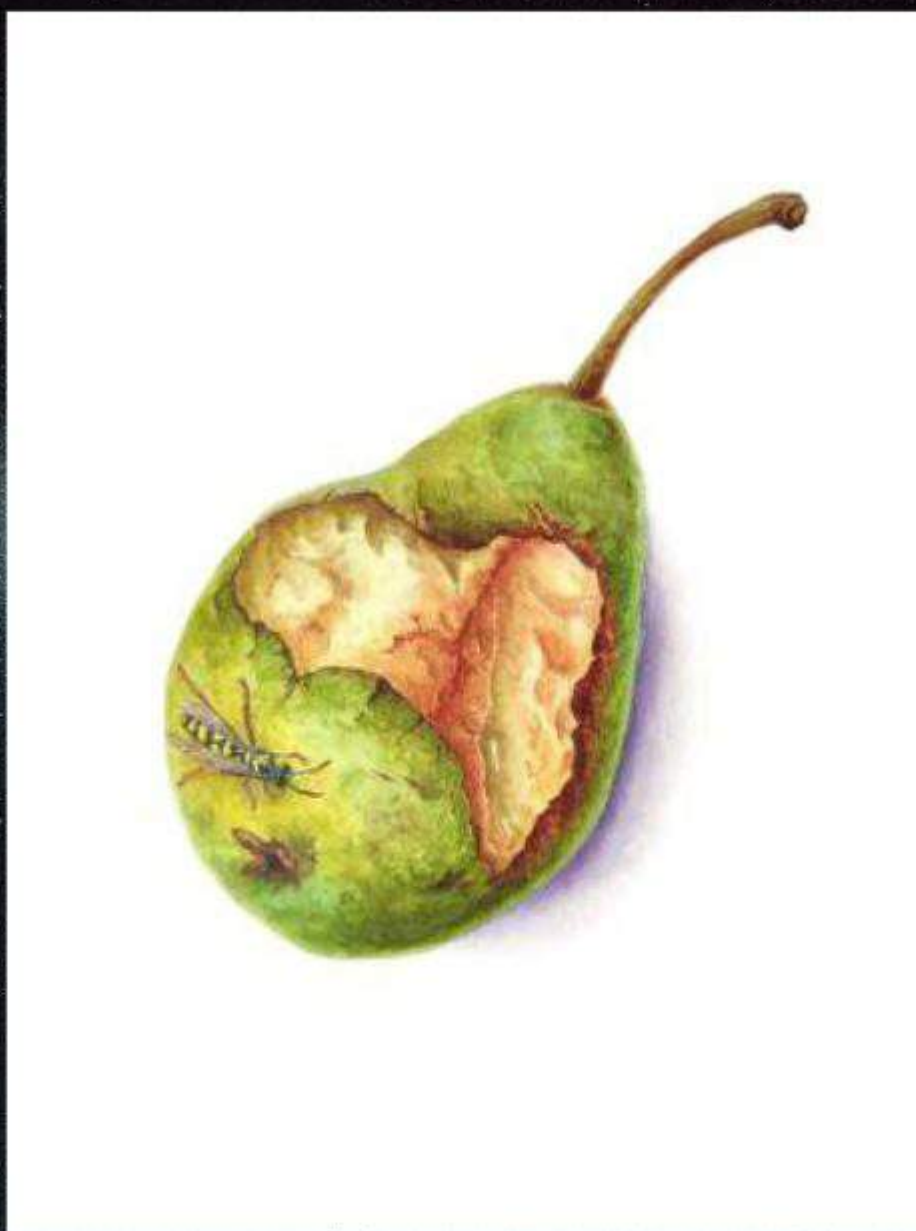
ОЛЕКСАНДРА СЕРГІЄНКО

OLEKSANDRA SERHIENKO

103

The theme of the exhibition reminds us of the fluidity of time and the value of life in every moment. The work "There is No One to Harvest" hides many stories in its minimalism. Why are wasps eating this pear and it did not become the filling in a fruit pie? Where did the owners of the orchard go? Or maybe the story is not about the pear, but about each of us at that period of life when it seems that everything we do is in vain? And then it is not about the wasps, but about the doubts that eat us from the inside. In any case, both the wasps and the doubts are all temporary

Тема виставки нагадує нам проплинність часу і цінність життя кожної миті. Робота "Нема кому зібрати врожай" у своєму мінімалізмі приховує безліч історій. Чому цю грушу їдять оси і вона не стала начинкою у фруктовому пирогу? Де ділись господарі фруктового саду? Чи, може, історія не про грушу, а про кожного з нас, коли нам здається, ніби все, що ми робимо, марно? Тож йдеться не про ос, а про сумніви, які з'їдають нас зсередини. У будь-якому випадку, і оси, і сумніви — все тимчасо

НЕМА КОМУ ЗІБРАТИ ВРОЖАЙ, 2024, 23X31 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ.
There is No One to Harvest. 2024, 23x31 cm, watercolor on paper

Earth is not Mars, but sadly it has all chances to become the one. There are serious problems, the solution of which can change life on our planet for the better while inaction can devastate it. Save natural resources. Each person can become a part of destructive force or its counterbalance. To become a seed from which a whole forest will grow. It doesn't take too much effort to do that, you don't even need to go anywhere. Everything is much simpler. Your objective is closer than you think, because home does not end at the threshold of your own home. Stand up for it whenever you can. Here and now. Clear the roadsides, create park areas, save old trees, clean pond, streams, springs... Defend forests and meadows. The lifespan of a tree remains a mystery. I believe it's eternal.

Земля — це не Марс, однак, на жаль, вона має усі шанси на нього перетворитися. Існують серйозні проблеми, вирішення яких може змінити життя на планеті в кращу сторону, а бездіяльність — привести до критичної межі. Зберегти природні ресурси! Кожна людина може стати частиною руйнівної сили або її противагою, насінною, з котрої проросте цілий ліс. Для цього непотрібно багато надзусиль, немає необхідності навіть кудись їхати. Все набагато простіше. Все ближче ніж ви думаєте, адже дім не закінчується порогом власної оселі. Поки десь знищується природа, людина може стати на її захист там, де знаходиться. Тут і зараз. Розчистити узбіччя, створити парк поміж старих дерев, почистити став, звільнити джерело, захистити ліси та луки... Тривалість життя дерева залишається таємницею. Я вірю, що воно вічне.

СВІТАНОК У СОСНАХ, 2024, 30X40 CM, АКВАРЕЛЬ ТА ЛІНЕР
Dawn in the pines, 2024, 30x40 cm, watercolor and liner pen

ОЛЕКСАНДРА ШЕРІДАН

ALEXANDRA SHĒRIDAN

105

To me, the theme "Temporary Here" is about the fleeting presence of humans in this world. It makes me question our misplaced sense of dominance. After all, in the grand scheme of things—are we not more impermanent than we dare to admit? Still, even if we are here for just a second, let us make that second count. Let us fill it to the brim with love and kindness. ~ Name of the artwork: Mist of Time A moment of cosy quietness unfolds, as the misty cat slumbers, its translucent fur curled protectively around an ancient castle. This creature is an embodiment of Time - soft yet relentless. Humanity's attempts at permanence - tall towers made of stone and sand - are just one magnificently fleeting moment within the grand timeline of Earth. Yet, it is in this impermanence that life finds its beauty. The misty cat, both nurturer and thief, reminds us of the marching seconds, urging us to cherish the fragile "here and now" before it's all lost to the Mist of Time.

«Тимчасово тут»: для мене це - про швидкоплинність людської присутності у цьому світі. Чи доречно наше вперте переконання, що людство має право домінувати над рештою планети? Адже за великим рахунком, ми тут усього на мить. І все ж, навіть якщо весь виділений нам час рахується ліченими секундами, хай кожна з них буде сповнена єдиним, що того варте - любов'ю і турботою. ~ Робота: туман часу В цій атмосфері сонного, тихого затишку кіт, зітканий з туману, дбайливо укутує ілюзорним хутором старовинний замок. Цей кіт є втіленням часу - майже непомітного, але невідчуженого. Бажання людства зафіксувати себе у всесвіті як перманентність - ефемерне як цей кам'яний палац. Ось він ще гордо височіє; але час як вода - неможливо точить камінь; колись від цієї величі залишиться лише пам'ять та пісок. Ця робота нагадує, що час може бути як дбайливим вчителем, здатним навчити нас цінити красу кожного миті цього швидкоплинного життя. Але він же й хитрий, неможливий крадій, що зрештою забере все з собою і сховає - в тумані часу

ТУМАН ЧАСУ, 42X29.8 CM, ЦИФРОВИЙ ЖИВОПИС, СТВОРЕНИЙ У ЗАСТОСУНКУ PROCREATE
Mist of Time, 42x29.8 cm, digital artwork created in Procreate app

ОЛЕНА ШЕПОТЬКО

OLENA SHEROTKO

106

After everything that happened to us, to our lives and to our country, the theme of the exhibition resonated deeply in the soul and heart. Existence in war makes one realize the value of this very moment, living it "here and now", because in today's realities of life in Ukraine, and especially in Kharkiv, one clearly understands that "later" may not come. This work was created in the fifth month of the war and life in a bomb shelter. No one could have imagined then that there would be both the fifteenth and the twenty-fifth month... And no one understands how many of these months are still ahead... Five months of war... Five months of heart locked with a big old rusty lock. How to find a place for sunlight and daisies when you understand how fleeting life is, and that the main purpose of your existence is simply to survive?..

Після всього, що трапилося з нами, з нашим життям та з нашою країною, тема виставки дуже відгукнулася в душі та серці. Існування у війні дає усвідомлення цінності саме цього моменту, проживання його «тут і зараз», тому що у сьогоднішніх реаліях життя в Україні, а тим більше у Харкові, чітко розумієш, що «потім» може не настати. Ця робота була створена на п'ятому місяці війни та життя у бомбосховищі. Ніхто тоді й уявити не міг, що буде і п'ятнадцятий, і двадцять п'ятий місяць... І ніхто не розуміє, скільки цих місяців ще попереду... П'ять місяців війни... П'ять місяців серце закрито на великий старий іржавий замок. Як знайти в ньому місце сонячному світлу та ромашкам, коли розумієш, як тимчасове життя, і що головна мета твого існування - просто вижити?

ДВЕРІ В БОМБОСХОВИЩЕ, 2022, 23X31 CM, БАВОВНА 100% , АКВАРЕЛЬ
Door to the bomb shelter, 2022, 23x31 cm, cotton 100%, watercolor

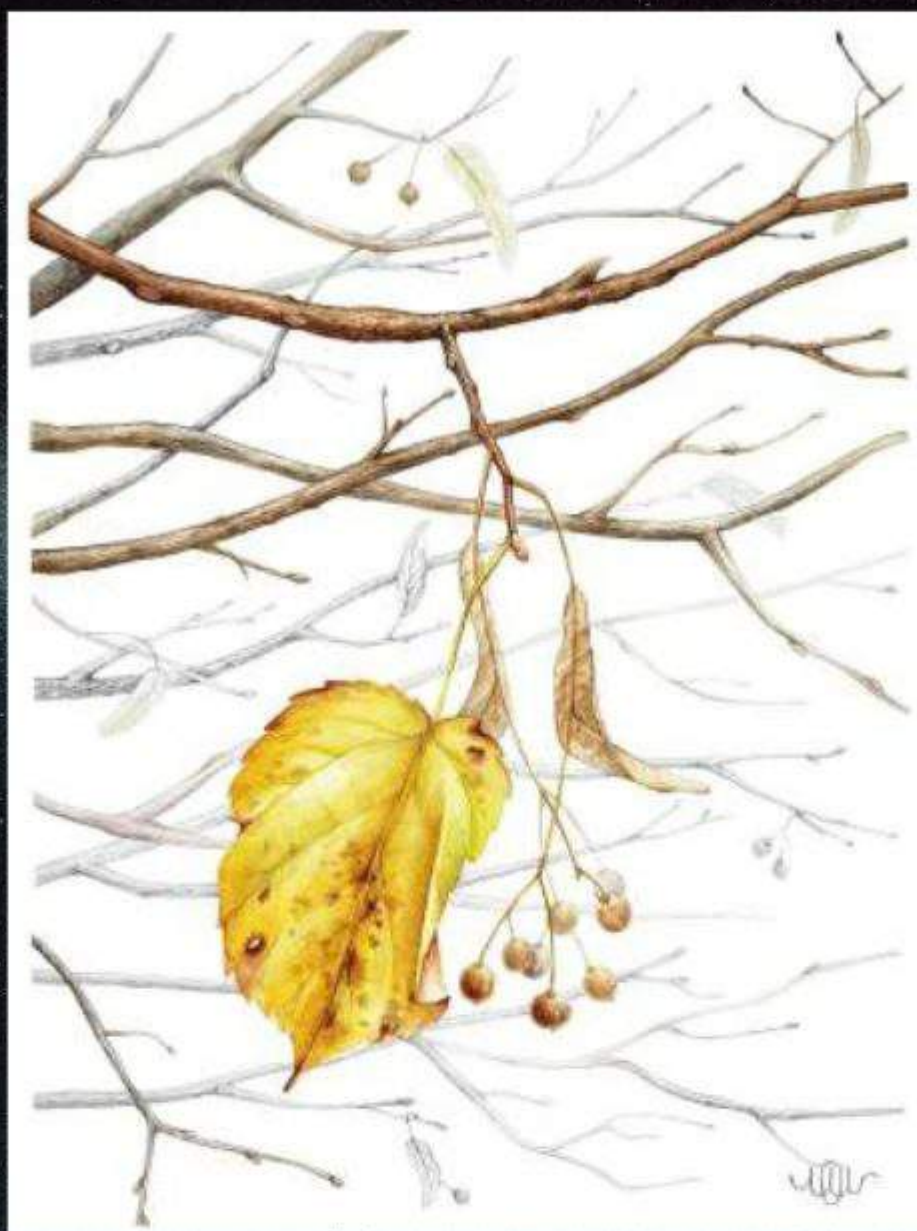
ОЛЕНА ШЕСТОПАЛОВА

OLENA SHESTOPALOVA

107

Unbrewed linden tea. This solitary leaf tells a story of war and the horrors of the present. Devastated parks with cozy linden alleys in the frontline territories of Donbas. There is no one to gather the blossoms for fragrant tea—some have left, and others have perished. Flowers and leaves are withering, drying up, falling to the ground. It is unclear whether the trees themselves will fall to the shells or endure. They are here temporarily... But we dare to hope that only these dry clusters and yellowed leaves are temporary. In the spring, new life will surely bloom!

Незаварений чай з липи. Цей самотній листок про війну і жах сьогодення. Спустошені парки з затишними липовими алеями прифронтових територій Донбасу. Нема кому збирати цвіт для духмяного чаю, бо хтось виїхав, а хтось загинув. Одцвітають, засихають, облітають квіти та листя. Невідомо, загинуть від снарядів чи вистоять самі дерева. Тимчасово тут вони... А хочеться сподіватися, що тимчасово лише ці сухі кульки та пожовкле листя. Навесні обов'язково розквітне нове життя!

НЕЗАВАРЕНИЙ ЧАЙ З ЛИПИ, 2024Р, 21Х28 СМ, АКВАРЕЛЬНИЙ ПАПІР, АКВАРЕЛЬНІ ФАРБИ, ГРАФІТНІ ОЛІВЦІ
Unbrewed linden tea, 2024, 21x28 cm Watercolor paper, watercolor paints, graphite pencils

ОЛЬГА ШЕВЧЕНКО

OLHA SHEVCHENKO

108

To Look and Read Under the Spell of Interstellar Main Theme
by Hans Zimmer

Since the dawn of time, humanity has wrought unspeakable horrors, often discarding its own humanity as something unnecessary. The very achievements we once hailed as the pinnacle of progress now seem barbaric and terrifying in hindsight. How can we discern progress from decay? And is it possible to do so in the moment, rather than through the distant lens of history?

Humanity has also created wonders of breathtaking beauty. These creations bloom above all else, like the flowers of the mighty Saguaro cactus that thrives in the desert. The Saguaro can be riddled with bullets, hacked apart, trampled underfoot—and it will still endure. It preserves its vital moisture, so precious in the arid expanse, grows boldly, and, in time, heals every wound.

My Saguaro is studded with fragments of old French magazines—*Journal des Voyages* from the 1890s, *Sciences et Voyages* from 1921—as well as a clipping from *Ouest-France* dated February 24, 2024, featuring an article about my painting. There's also a scrap from a brochure for Leonardo da Vinci's house in Clos Lucé and a ticket to my favorite château, Chenonceau, nestled in the Loire Valley.

This cactus serves as a kind of Maslow's pyramid. At its base are humanity's careless, destructive acts—exploitation of our planet, resources wasted on destruction, wars, and environmental collapse. But above this, foundation lies the sublime: technological advancements that extend and enrich life, access to knowledge, and the ability to savor beauty and art from anywhere in the world. The Saguaro absorbs it all, like water, and still blooms—under the watchful gaze of the Lady with an Ermine.

Людство за весь час свого існування творило жахливі речі, часто залишаючи свою людяність як щось непотрібне. Колись найновіші досягнення здаються нам із часом дикунськими й страшними. Як відрізнити прогрес від деградації та чи можливо це робити в моменті, а не на сторінках історії?

Людство за весь час свого існування творило прекрасні речі. Вони розквітають над усім, як квіти найбільшого кактуса сагуаро, що росте в пустелі. Сагуаро можна нашпигувати кулями, розрізати, зламати, ходити по ньому ногами — але він усе одно житиме. Все одно буде зберігати цілющу вологу, буйно рости, і з часом залікує всі рани.

Мій сагуаро нашпигований шматками старовинних французьких журналів *Journal des voyages* 1890-х років та *Sciences et voyage* 1921 року, сучасного *Ouest France* від 24 лютого 2024 року, де надрукована стаття про мою картину до цієї дати, шматок проспекту до будинку Леонардо Да Вінчі в Клод-Люсе та вхідний квиток до мого улюбленого замку Шенонсо в долині Луари. Він як своєрідна піраміда Маслоу — знизу необдумані та варварські дії проти екосистеми нашої планети, розтрачання ресурсів на руйнування та війни, але вище поряд із цим існує і прекрасне — це і технологічні досягнення для продовження життя, і для можливості отримувати інформацію, та задоволення від краси світу в будь-який час та момент.

Кактус вбирає все, наче воду, і таки розквітає тендітною квіткою під уважним поглядом Пані з горностаєм.

— Дивитись і читати опис під Interstellar Main Theme -
Soundtrack by Hans Zimmer

«САГУАРО» 2024, 60x60, АКРИЛ НА ПОЛОТНІ, ВИРІЗИ ЗІ СТАРОВИННИХ ГАЗЕТ JOURNAL DES VOYAGES 1890-Х, SCIENCES ET VOYAGES 1921, ВИРІЗИ З OUEST-FRANCE 24 ЛЮТОГО 2024, УРИВОК ІЗ БРОШУРИ ПРО БУДИНОК ЛЕОНАРДО ДА ВІНЧІ В КЛО-ЛЮСЕ, КВИТОК ДО ЗАМКУ ШЕНОНСО ТА СПАЛЕНИЙ СІРНИК.

"Saguaro" 2024, 60x60, Acrylic on canvas, cutouts from vintage newspapers Journal des Voyages 1890s, Sciences et Voyages 1921, cutouts from Ouest- France February 24, 2024, scrap from a brochure for Leonardo da Vinci's house in Clos Lucé, a ticket to château Chenonceau and a burnt

ОЛЬГА ШУЛЬГІНА

OLHA SHULHINA

110

In my collage, I wanted to show nature as a complex and delicate system, where all elements interact with each other. Any change in one of them can have large-scale consequences for the entire environment. The fragility of nature is manifested in how easily humans can disrupt ecosystems and lead to an ecological crisis. Environmental pollution, deforestation can lead to an inevitable loss of biodiversity.

Preservation of ecosystems is critically important, because healthy natural systems perform many functions: purify air and water, regulate the climate, maintain biodiversity and contribute to resilience to natural disasters. It is important to emphasize that human activity leads to environmental pollution, a decrease in forest area, and a loss of biodiversity. These problems are quite obvious and only continue to grow. It is important to prevent inevitable changes that threaten human existence.

It is necessary to involve society in a more conscious way of life in all possible ways. Our ability to preserve nature directly depends on our willingness to change our habits, support innovation in sustainable development and build economic systems that respect the boundaries of the planet. Only in this way can we ensure the preservation of ecosystems and the stability of our world.

У своєму колажі я хотіла показати природу, як складну та делікатну систему, де всі елементи взаємодіють між собою. Будь-яка зміна в одному з них може мати масштабні наслідки для всього середовища. Крихкість природи виявляється в тому, як легко люди можуть порушити екосистеми та призвести до екологічної кризи. Забруднення навколишнього середовища, вирубка лісів може призвести до невідворотної втрати біорізноманіття.

Збереження екосистем є критично важливим, адже здорові природні системи виконують безліч функцій: очищають повітря і воду, регулюють клімат, підтримують біорізноманіття та сприяють стійкості до природних катастроф. Важливо наголосити, що діяльність людини призводить до засмічення навколишнього середовища, зменшення площі лісів, втрати біорізноманіття. Ці проблеми доволі очевидні і лише продовжують наростати. Важливо не допустити невідворотні зміни, які ставлять під загрозу людське існування, адже ми залежимо від екосистем - маємо дихати чистим повітрям, вживати не забруднену воду та їсти та жити в стабільному кліматі.

Необхідно всіма можливими способами залучати суспільство до більш усвідомленого способу життя. В тому числі і через мистецтво. Наша здатність зберігати природу прямо залежить від нашої готовності змінювати свої звички, підтримувати інновації в сталому розвитку та будувати економічні системи, що поважають межі планети. Тільки так ми можемо забезпечити збереження екосистем і стабільність нашого світу

НА МЕЖІ, 2024, 3500X3000 PX, ЦИФРОВИЙ КОЛАЖ
On the edge, 2024, 3500x3000 px, digital collage

ОЛЬГА ШУЛЬГІНА
OLHA SHULHINA

112

ТОЧКА НЕПОВЕРНЕННЯ, 2024 РІК, 4000X5000 РХ, ЦИФРОВИЙ КОЛАЖ
Point of no return, 2024 рік, 4000x5000 px, digital collage

ОКСАНА ШВАЧКА

OKSANA SHVACHKA

112

"Dance of the Elements"

In this work, nature reveals its power and beauty through the turbulent dialogue between the sky and the sea. The towering wave rising upward symbolizes the relentless flow of life, while the lightning that tears through the darkness reminds us of its unpredictability and fragility.

This moment, filled with tension and dynamics, symbolizes life "here and now." It is both fragile and powerful — the wave ready to crash, the lightning ready to fade, but it is precisely in this transitional state that they are most beautiful.

"Dance of the Elements" reflects our inner world: waves of emotions, lightning of thoughts and decisions that shape each moment of our existence. The painting invites us to embrace the beauty of the fleeting moment and chaos, living life in its unique dance — where every movement is significant and unforgettable.

"Танець стихій"

У цій роботі природа розкриває свою силу та красу через бурхливий діалог між небом і морем. Висока хвиля, що піднімається вгору, символізує невідомий рух життя, тоді як блискавки, що розривають темряву, нагадують про його непередбачуваність і крихкість. Ця мить, сповнена напруги та динаміки, є символом життя "тут і зараз". Вона водночас тендітна й могутня — хвиля готова впасти, а блискавка згаснути, але саме в цьому перехідному стані вони найпрекрасніші.

"Танець стихій" відображає наш внутрішній світ: хвилі емоцій, блискавки думок та рішень, які формують кожен момент нашого існування. Картина закликає прийняти цю красу миттєвості й хаосу, проживаючи життя в його неповторному танці — де кожен рух є важливим і незабутнім.

ТАНЕЦЬ СТИХІЙ, 2024, 33X42 CM, ЦИФРОВА АКВАРЕЛЬ, PROCREATE
Dance of the Elements, 2024, 33x42 cm, digital watercolor, Procreate

ОКСАНА ШВАЧКА

OKSANA SHVACHKA

113

"Drown in the Present" This painting reflects the internal struggle between waiting and living in the moment. The figure submerged in water symbolizes the weight of time slipping away as we wait for change, yet fail to act. The chains on her limbs serve as a metaphor for self-imposed limitations and fears that keep us trapped in the "someday" mindset, preventing us from embracing the present. The water, which engulfs but does not halt, represents the flow of time that relentlessly moves forward, even when we remain stagnant. The hands reaching above the surface embody the desire for change, for light — symbolizing hope for liberation. This moment is vulnerable yet powerful — a cry of the soul urging us not to delay living. The roses surrounding the figure gently remind us of the beauty and opportunities that exist even in stillness, urging us to cherish them before they vanish forever. The painting invites the viewer to reflect: are we closing our eyes to the present in pursuit of a distant "someday"?

"Затонути в теперішньому" Ця картина відображає внутрішню боротьбу між очікуванням та миттєвістю. Фігура, занурена у воду, символізує тягар часу, що плине повз нас, коли ми чекаємо змін, але не діємо. Ланцюги на руках — це метафора самонакладених обмежень і страхів, що заважають вирватися з пастки «колись» і почати жити в моменті. Вода, яка поглинає, але не зупиняє, є плином часу, що невинно рухається вперед, навіть коли ми залишаємося на місці. Руки, що тягнуться над поверхнею, втілюють прагнення до змін, до світла, що символізує надію на звільнення. Цей момент вразливий, але сильний — це крик душі, що просить не відкладати життя на потім. Троянди навколо фігури нагадують про красу і можливості, що з'являються навіть у спокої, закликаючи нас цінувати те, що є зараз, перш ніж це зникне назавжди. Картина запрошує глядача замислитися: чи не закриваємо ми свої очі на сьогодення в гонитві за «колись»?

ЗАТОНУТИ В ТЕПЕРІШНЬОМУ, 2024, 67X84CM, ЦИФРОВА АКВАРЕЛЬ, PROCREATE
Drown in the Present, 2024, 67x84cm, digital watercolor, Procreate

ТІНА ШИФРУК

TINA SHYFRUK

114

The third year of living in Ukraine during the War taught me to live "here and now" because when if not today? Maybe tomorrow will never come. The moon is in the center of my painting. It is silent witness to humanity's existence, calling us to honor the fleeting beauty of the present, to savor each moment, and to preserve life on Earth for future generations. It urges us to appreciate the harmony between humanity and nature before it fades away, like moonlight at dawn. A hypnotic stream of moonlight flows, resembling the ephemeral dance of life slipping through our fingers.

Третій рік життя в Україні під час війни навчило жити "тут і зараз" бо коли як не сьогодні? Можливо завтра вже не настане. У центрі моєї картини місяць, він як мовчазний свідок існування людства, який закликає нас шанувати швидкоплинну красу сьогодення, насолоджуватися моментами і зберегти життя на Землі для майбутніх поколінь, цінувати гармонію між людиною і природою, перш ніж вона зникне, як місячне світло на світанку. Гіпнотичний потік місячного світла, як ефемерний танець життя, що вислизає крізь пальці наших рук.

МІСЯЧНЕ СВІТЛО, 2024 РІК, 21Х30 СМ, АКРИЛ НА ПАПЕРІ
Moonlight, 2024, 21x30 cm, acrylic on paper

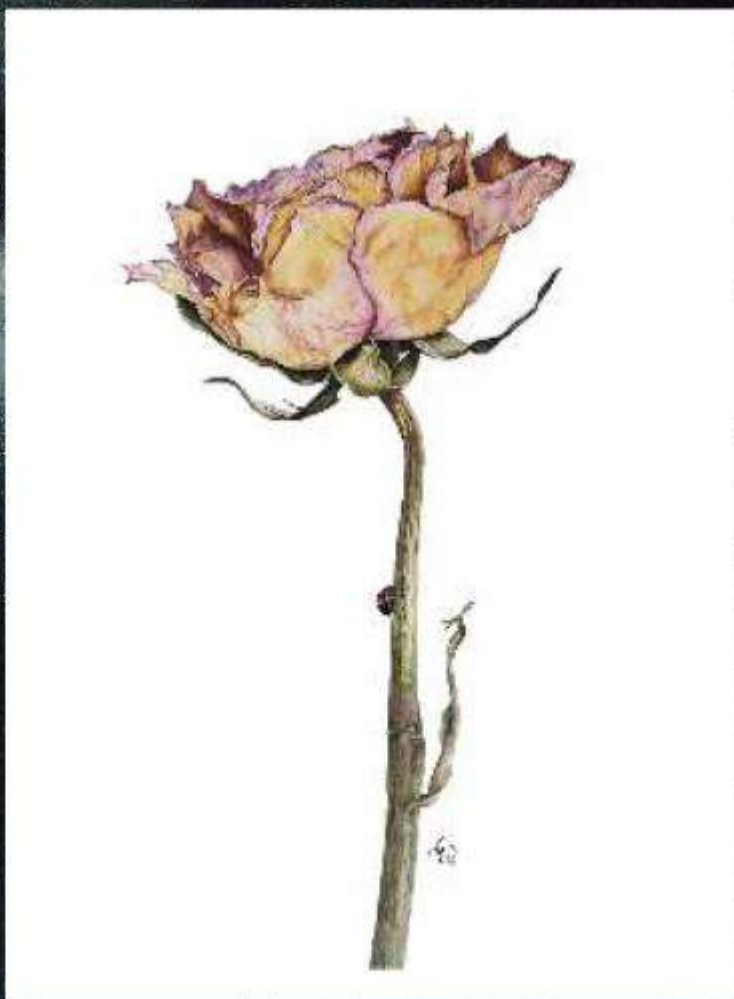
НАТАЛІЯ СВИЩОВА

NATALIIA SVISHCHOVA

115

Subject of this exposition is very close to my heart. How we preserve nature is extremely important, especially during the war in Ukraine when various ecosystems are being destroyed. It is a very painful question that we should ask ourselves 'What will become of the Earth?'. My project 'Memories' was created in 2024 when summer was long gone but we were unable to fully enjoy it due to constant 'air strike alarms'. Just yesterday birds sung and grass was getting greener, but today we woke up and it is autumn. The rose that I painted used to be young and smelled beautifully not so long ago, but, unfortunately, with time it turned withered. The rose serves as a constant reminder that we should not postpone anything for later. We must cherish and savor every day, every moment, we must live full and accomplished life right here and right now. Life is so beautiful but also it is very short so we should preserve and cherish everything on the Earth that is close to our hearts.

Тема виставки дуже близька мені. Наше ставлення до природи і її збереження, особливо зараз, коли йде війна й руйнуються екосистеми в різних районах України, вкрай важливе. Це дуже болюче питання: що буде з нашою землею? Моя робота «Спогади» написана в 2024 році, коли ми не встигли насолодитися літом через постійні повітряні тривоги. Тільки все цвіло, зеленіла трава й співали птахи і раптом наступила осінь. Так ця прекрасна троянда була ніжною і духмяною, а згодом засохла. Ця троянда нагадує, що не можна відкладати нічого на «потім». Потрібно цінити кожен день, кожную мить, жити тут і зараз. Життя таке прекрасне, але таке швидкоплинне, ми повинні берегти все, що нам дорого на нашій землі.

СПОГАДИ, 2024, 51x33 CM, АКВАРЕЛЬ, КОЛЬОРОВІ ОЛІВЦІ НА ПАПЕРІ
Memories, 2024, 51x33 sm, Watercolor, colored pencils on cotton paper

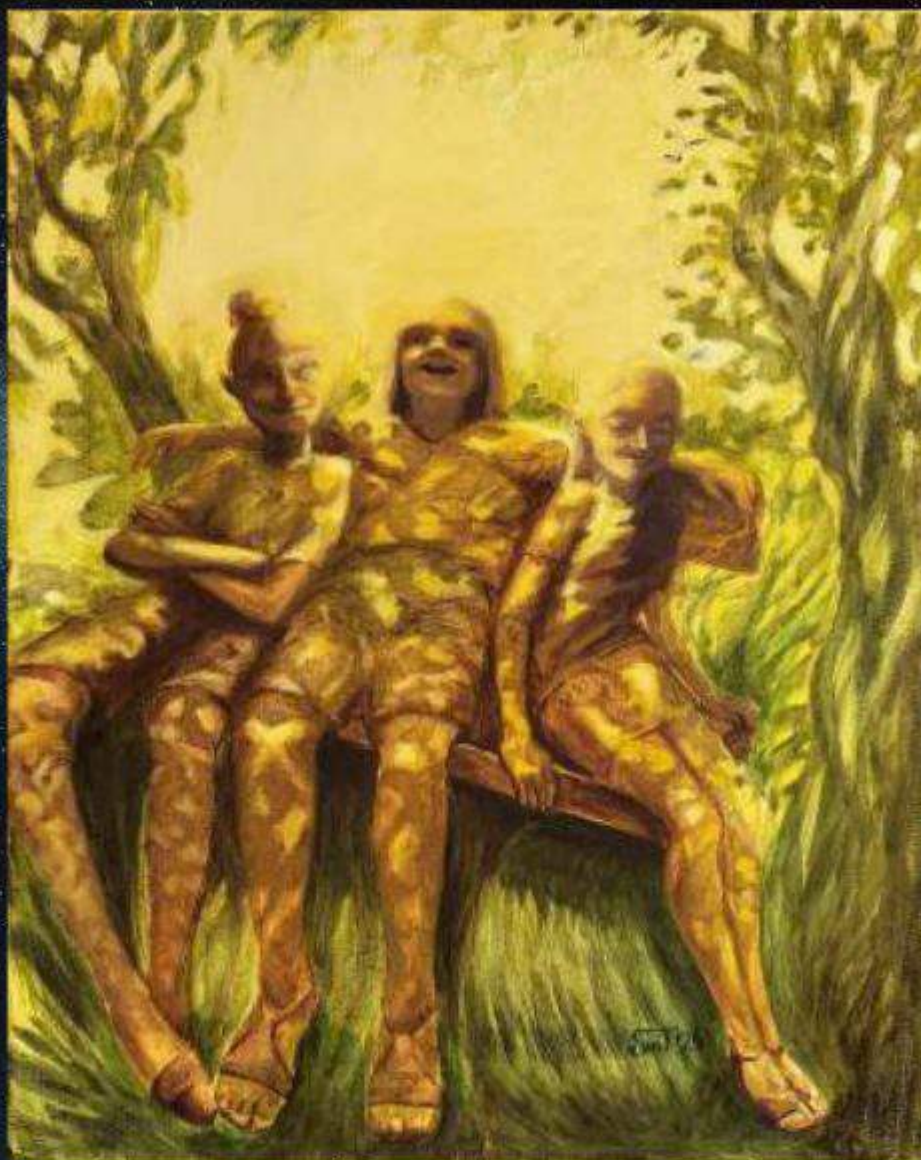
СВІТЛАНА ТЕТОКІНА

SVITLANA TETOKINA

116

Nothing is eternal; everything that once happened to us belongs to the past. All we are left with is the experience and the memories. My work reflects the summer days I spent as a child and teenager in my grandmother's village in the Kherson region of Ukraine. I haven't visited it since the late 1990s, after my grandmother passed away. In 2022, the village was occupied by Russia. After its liberation, the shelling continued, and in 2024, a missile struck the house that once belonged to my grandmother. Everything I remember from those days is gone, but the memories and the warmth they bring remain forever with me.

Ніщо не є вічним, і події, що колись відбувалися з нами, залишаються у минулому, лишаючи нам лише досвід і пам'ять. Моя робота – це узагальнений спогад про літні дні мого дитинства та підліткових років, які я проводила у бабусі в селі на Херсонщині. Відтоді, як у кінці 90-х не стало бабусі, я більше там не була. У 2022 році село опинилося під російською окупацією, і навіть після звільнення обстріли все ще тривають. У 2024 році одна з ракет влучила і у будинок, де колись жила моя бабуся. Зараз нічого з того, що я пам'ятаю, там вже немає, але спогади й тепло про дні дитинства у селі залишаються зі мною назавжди.

НЕНАЧЕ СОН..., 2024, 40,5x51 см, олія, полотно
Just like a dream..., 2024, 40.5x51 cm, oil, canvas

НІНА ТКАЧОВА

NINA TKACHOVA

117

Human life is short, unpredictable, and interconnected with the environment. That is why we need to be aware of our own vulnerability and the value and fragility of the living beings that inhabit the planet with us. As a Ukrainian artist, my work invites the viewer to reflect on the fact that people, animals, birds, rare plants are suffering because of Russia's war, and some species may disappear forever. The title of my work, based on a poem by Lina Kostenko, reflects the passage of time, but at the same time focuses on what is happening now. In Ukrainian culture, the white stork symbolises happiness and love for the native land. Rockets come, birds fly away. Stress from the explosions affects the birth rate of babies, birds and animals die not only from injuries and fires, but because of the destroyed forests they are forced to look for new places, many have minimal chances of survival, most likely they will simply disappear

Життя людини коротке, непередбачуване, та взаємопов'язане з навколишнім середовищем. Саме тому нам необхідно усвідомлювати, як власну вразливість, так і цінність та крихкість живих істот, що населяють планету разом з нами. Як українська мисткиня, своєю роботою, запрошую глядача до роздумів, що через війну Росії страждають люди, тварини, птахи, рідкісні рослини, та деякі види можуть зникнути назавжди. Назва моєї роботи з поезії Ліни Костенко, відображаєплинність часу, та водночас фокусує увагу на тому, що відбувається зараз. В українській культурі, білий лелека символізує щастя і любові до рідної землі. Ракети прилітають, птахи відлітають. Стрес від вибухів впливає на рівень народжуваності дитинчат, птахи та тварини гинуть не лише від поранень і пожеж, через знищені ліси вони змушені шукати нові місця, шанси вижити у багатьох мінімальні, найбільш ймовірно, вони просто зникнуть.

НЕ ЧАС МИНАЄ, А МИНАЄМ МИ, 2024 РІК 30x42 CM, ЖИВОПИС НА ТЕКСТУРОВАНОМУ ПАПЕРІ,
АКВАРЕЛЬ, ГУАШ, ВУГОЛЬ

It is not time that passes, but we pass, 2024 30x42 cm, Painting on textured paper,
watercolour, gouache, charcoal

НАТАЛІЯ ТОМЧУК

NATALYA TOMCHUK

118

When I thought about the theme of the exhibition, I wanted to depict the nature that surrounds us. One of the main ideas of the exhibition is to understand how wonderful and valuable every moment of life is. I was very interested in the theme of the exhibition. I don't want to postpone life for later, and art itself, the beauty of nature reminds me every day of the uniqueness and value of life, of the moment here and now.

Коли роздумувала над темою виставки, то хотіла зобразити природу, яка нас оточує. Одна головних ідей виставки - розуміння, яка чудова і цінна кожна мить життя. Мене дуже зацікавила тема виставки. Я не хочу відкладати життя на потім і саме мистецтво, краса природи мені кожного дня нагадує, який є неповторність і цінність життя, моменту тут і зараз

КРАСА ПРИРОДИ, 2020, 50X60, ПОЛОТНО, ОЛІЯ
The beauty of nature, 2020, 50x60, canvas, oil

ОЛЕСЯ ТРЕТЬЯКЕВИЧ

OLEZIA TRETYAKEVYCH

119

At every moment, we have an attitude to reality, even if it is an attempt to hide and not see. Our emotions, our feelings, our sadness at the inability to change reality. And our desires and visions of how we can live in this reality, change our circumstances. Our will and ability to do this and move on with our lives. To begin with, to feel this will and this ability in the midst of all your feelings is the first step.

It's hard to look straight into the eyes of your sadness, your grief, your regret, not to turn away, to live it out. It's hard to see how it seeping into your life, sprouting, bearing fruit. One day it will become a reminiscence, a memory. Right now it is life that demands its own.

В кожний момент в нас є відношення до дійсності, навіть якщо це намагання сховатися і не бачити. Наші емоції, наші відчуття, наш смуток від неможливості змінити реальність. Та наші бажання та бачення, як ми можемо жити в цій реальності, змінити свої обставини. Наша воля та змога зробити це та жити далі. Для початку відчути цю волю і цю змогу посеред всіх своїх відчуттів, це буде першим кроком.

Важко дивитися прямо в очі своєму смутку, горю, жалю, не відвертатися, проживати його. Важко бачити, як це просочується в твоє життя, проростає, приносить плоди. Колись це стане ремінісценцією, спогадом. А зараз це життя, яке вимагає свого.

ВСЬОГО ЛИШЕ СМУТОК, ЦИФРОВИЙ ЖИВОПИС
Just sorrow, digital art

ТИМЧАСОВО ТУТ

TEMPORARILY HERE

120

НАДІЯ ТРОЯН

NADIIA TROIAN

121

The temporality of life, the temporality of the created, the temporality of emotions and sensations. The feeling of being "here and now". For me, this work is about the inner center. That everything starts inside. And our meetings (meetings between people) are like manifesting ourselves, facing each other, feeling our boundaries. To bloom or to wither. Like an impulse inside us, transforming into something new through our actions, like these flowers. The color scheme is white with black, which feels like calm and balance. The background is black, emphasizing a wide range of gray shades. And only the beginning and development are made in different shades of red intertwined with each other. Like something living and progressing. It is through the realization that everything is a temporary phenomenon that I create now in every existing opportunity. But often the fear of having to leave everything again scares me and stops me.

Тимчасовість життя, тимчасовість створеного, тимчасовість емоцій і відчуттів. Відчуття себе "тут і зараз". Для мене ця робота про внутрішній центр. Про те, що все починається всередині. І наші зустрічі (зустрічі між людьми), це як проявитися, зіткнувшись, відчувши свої кордони. Розквітнути або зів'янути. Як поштовх всередині нас, через наші дії трансформується в нове, як ці квіти. Кольорова гамма білий з чорним, що відчувається як спокій і рівновага. Фон чорний, що підкреслює великий спектр сірих відтінків. І тільки початок і розвиток виконані у переплетених між собою різних відтінках червоного. Як щось надживе і прогресуюче. Саме через усвідомлення, що все є тимчасовим явищем, я створюю зараз в кожному існуючому можливості. Але часто страх, що доведеться знов все покинути лякає і зупиняє.

ВСЕРЕДИНІ, 2024, 25X25 CM, ХОЛСТ, АКРИЛОВІ ФАРБИ
Inside, 2024, 25x25 cm, canvas, acrylic paints

МАРІЯ УМАНЕЦЬ

MARIA UMANETS

122

Our life is but a fleeting moment. And while we are young, it is incredibly hard to realize this. The beauty of a young girl is like a ray of sunlight.

The sun always sets beyond the horizon, and only the stars and the moon in the darkness remind us of its existence. The series of paintings "Mythical Images" is a beautiful illustration of the transience of time and the fragility of our life. In the light, my paintings depict young and beautiful girls surrounded by symbols and images of humanity's unity with nature. But as soon as the light is turned off, we see a skull and bones instead of a beautiful face. Only one moment separates our life from death and darkness.

In my collection, I use characters from myths and legends, as folklore connects us to our history—a period in human development when we were closer to nature than ever before. Our planet is our cradle. It is as delicate and fragile as a young girl, and at any moment, we could lose it.

Наше життя — лише коротка мить. І доки ми молоді, це надзвичайно важко усвідомити. Краса молодої дівчини — як сонячний промінь.

Сонце завжди заходить за горизонт, і лише зорі та місяць у темряві нагадують про його існування. Серія картин "Міфічні образи" є прекрасною ілюстрацією швидкоплинності часу та крихкості нашого життя. При світлі на моїх картинах зображені молоді й гарні дівчата, оточені символами та образами єднання людини з природою. Але варто лише вимкнути світло, і ми побачимо замість гарного обличчя череп та кістки. Лише одна мить відділяє наше життя від смерті й темряви.

У своїй колекції я використовую персонажів із міфів та легенд, оскільки саме фольклор поєднує нас із нашою історією — періодом людського розвитку, коли ми були близькі до природи, як ніколи. Наша планета — наша колиска. Вона тендітна й крихка, як молода дівчина, і будь-якої миті ми можемо її втратити.

МІСТ, 2024, 100X80 CM, МАСЛО НА ПОЛОТНІ ТА ФАРБИ ЩО СВІТЯТЬСЯ В ТЕМРЯВІ
Bridge, 2024, 100x80 cm, oil on canvas&glow-inthe-dark paint

МАРИНА ВАСИЛЬЄВА

MARYNA VASYLIËVA

123

For shadows to change or disappear, it doesn't take a lot - only the night setting, or a streetlight stopping to shine. Each and every minute, from early morning to late night, those unstoppable changes continue to happen, all the way until the only thing keeping shadows' existence is a single thread, a single ray of light before the manmade streetlight stops shining. Is the shadows' way that much different from ours? The floral world around us changes much like the shadows, and is threatened all the same, and like the unimposing shadows, the flora remains unnoticed by the average person just walking along the street - the same as an evening shadow in a streetlight.

Для того щоб тіні змінилися чи зникли, достатньо лише, щоб наступила ніч, або перестав світити ліхтар. Кожну хвилину від ранку і до ночі тривають ці беззупинні зміни, поки увечорі для цих відображень реальності не залишається лише остання ниточка до припинення їх існування, вимкнуте світло. Чи настільки далеко від нашого, матеріального світу така швидкоплинність буття тіней? Рослинний світ так само швидко змінюється і поступово зникає, так само непомітно для пересічної людини, як і вечірні тіні під ліхтарем.

ВЕЧІРНІ ТІНІ ПІД ЛІХТАРЕМ, 2024, 28X38 CM, ПАПІР, АКВАРЕЛЬ, ВУГІЛЬНИЙ ОЛІВЕЦЬ, ПАСТЕЛЬНІ ОЛІВЦІ.
An evening shadow in the streetlight, 2024, 28x38 cm, paper, watercolours, charcoal pencil, pastel pencils

ТЕТЯНА ВЛАСЕНКО

TATIANA VLASENKO

124

The theme of this exhibition is deeply emotional and resonates with every aspect of my life. It is about the fragility and vulnerability of the world, a reminder of our responsibility to preserve the planet. The painting depicts red sparrows amidst red puddles, set against the backdrop of factory chimneys. The smoke rising from these chimneys pollutes the environment, tinting everything around in a red hue. It is a realistic portrayal of a part of my city, a district symbolically named "Chervona" (Red).

Тема виставки для мене дуже щемлива і відгукується в кожній сфері життя. Це про крихкість і вразливість світу, це про нагадування нашої відповідальності за збереження планети. На картині зображені червоні горобці, що знаходяться серед червоних калюж, на тлі заводських труб. Дим, який підіймається з цих труб, забруднює навколишнє середовище, фарбуючи все навколо в червоний відтінок. Це реалістичне відображення частини мого міста, району, який називається "Червона".

ЧЕРВОНІ ГОРОБЦІ, 2024, 30x40 CM, АКВАРЕЛЬ НА БАВОВНІ
Red Sparrows, 2024, 30x40 cm, Watercolor on cotton

ТЕТЯНА ВЛАСЕНКО

TATIANA VLASENKO

125

By depicting rare plants, flowers, and butterflies, I aim to draw attention to global issues such as environmental pollution and wars, which destroy human lives, cities, and also devastate nature, plants, and birds. My paintings serve as a reminder of how fragile our world can be and of our responsibility to preserve it for future generations.

Зображуючи рідкісні рослини, квіти та метеликів, я прагну звернути увагу на глобальні проблеми, такі як екологічне забруднення та війни, які руйнують людське життя, міста, а також знищують природу, рослини й птахів. Мої картини слугують нагадуванням про те, наскільки крихким може бути наш світ, і про нашу відповідальність зберегти його для майбутніх поколінь.

ЧАРІВНІСТЬ ЕКЗОТИЧНИХ РОСЛИН: ТРОПІЧНЕ ТЕПЛО, 2024, 30x40 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
The charm of exotic Plants: Tropical Warmth, 2024 cm, 30x40 ,watercolor on paper

МАРИНА ВОЙТЕНКО

MARYNA VOITENKO

126

My work "Roots of Life" depicts a female figure embodying Mother Nature. Her hair transforms into roots that penetrate the earth, symbolizing the deep connection to nature. At the same time, delicate sprouts emerge from her body, hinting that new life is only possible through care and respect for the natural world. The painting reflects the fragility of existence, reminding us that everything can be lost due to indifference. It serves as a call to live "here and now," taking responsibility for the world around us. Our connection with nature is not just a temporary given but a fundamental condition for our shared future.

Моя робота "Коріння життя" зображає жіночу постать, яка уособлює Матір-Природу. Її волосся перетворюється на корені, що проникають у землю, символізуючи зв'язок з природою. Водночас з її тіла проростають тендітні паростки — натяк на те, що нове життя можливе лише завдяки турботі та повазі до природи. Картина відображає крихкість буття, все може бути втраченим через байдужість. Це про нагадування жити "тут і зараз", беручи відповідальність за світ навколо. Адже наш зв'язок із природою — це не лише тимчасова даність, а й умова нашого майбутнього.

КОРІННЯ ЖИТТЯ, 2024, 42X30 CM, ПАПІР, АКВАРЕЛЬ
Roots of life, 2024, 42x30 cm, Paper, watercolor

АЛІСА ВОВК

ALISA VOVK

127

At the bottom of what was once the Kakhovka Reservoir — a source of life — lies a frozen void. A missile embedded in the cracked earth symbolizes destruction, where water once flowed to cleanse the scars of cruelty. This work speaks of time's fragility, where the past, present, and future converge. The transparent strokes of watercolor mirror the fleeting nature of "here and now," slipping through our grasp. The missile stands as a rupture — the point where life halts, and recovery falters. Yet even in barren emptiness, hope lingers, urging us to protect what remains: water, earth, and light.

На дні того, що колись було Каховським водосховищем, тепер лише пустка. Ракета, впала у висохлу землю, стала символом руйнації. Вода, що мала б стерти сліди насильства, зникла, залишивши тільки піски та тіні знищеної екосистеми. Ця робота досліджує час, де минуле та майбутнє зливаються, відкриваючи правду: кожна відкладена мить наближає незворотне. Ракета — метафора зламу, моменту, коли природа вже не відновлюється. Це заклик берегти те, що залишається — воду, землю, світло, обираючи усвідомлене буття замість відкладеного життя.

ЗАВМЕРША ПОРОЖНЕЧА, 2024, 31X23 CM, АКВАРЕЛІ НА ПАПЕРІ
Frozen void, 2024, 31x23 cm, watercolor on paper

ІРИНА ВІННІК

IRYNA WINNIK

128

This painting is my response to the theme of the exhibition "Temporarily Here," which explores the fragility of life and ecosystems. The war, as depicted in this work, brings irreversible changes—not only to people but also to the environment, which suffers devastating consequences. Through this image, I aim to emphasize the importance of preserving our environment, which is both strong and vulnerable to human actions. The painting urges the viewer to reflect on the fact that every moment is temporary and that we must protect nature, even in the face of catastrophic events like war.

Ця картина є моїм відгуком на тему виставки «Тимчасово тут»; що досліджує крихкість життя та екосистем. Війна, як показано на цій роботі, несе невідворотні зміни – не тільки для людей, але й для природи, яка зазнає руйнівних наслідків. Через цей образ я хочу наголосити на важливості збереження нашого довкілля, яке є одночасно сильним і беззахисним перед людською діяльністю. Картина закликає глядача замислитися над тим, що кожен момент є тимчасовим і що ми повинні зберігати природу, навіть в умовах жахливих катастроф, таких як війна.

УКРАЇНА'22, 2022, 80X80 CM, АКРИЛ НА ПОЛОТНІ
Ukraine'22, 2022, 80x80 cm, acrylic on canvas

ОЛЬГА ЯКИМЕНКО

OLGA YAKUMENKO

129

The theme of the exhibition is deeply clinging to an inner sense of support, dispels a glimmer of hope for stability. The idea of "temporality" raises in us existential fears, reminiscent of our mortal nature, of the transience of life and fear of change. My work is called the Prayer. The prayer as a dialogue between the human and the divine. There are two elements depicted - fire and water, seeking to absorb each other. It is a struggle for life, the search for balance, the desire to find a solution, the last moment before the collapse. The two figures are interacting. One of the figures represents the Nemesis, the goddess of retribution, the embodiment of the punishment of the gods, the other is mortal. I leave the viewer to determine what is happening in the picture, it is a dance, a struggle, an attempt at reconciliation? Who is the deity here and who is the human? Are both not the same thing? How much do we control the elements and how much are they controlling us? What is more powerful - the forces of nature or nature of the human?

Тема виставки глибоко чіпляє внутрішнє почуття опори, розвіює примарну надію на стабільність. Ідея «тимчасовості» підіймає в нас екзистенційні страхи, нагадує про нашу смертну природу, про швидкоплинність життя та страх перемін. Моя робота називається Молитва. Молитва, як діалог між людським і божественним. На роботі зображено дві стихії – вогонь і воду, що прагнуть поглинути одна одну. Це боротьба за життя, пошук балансу, прагнення знайти рішення, остання мить перед колапсом. Дві фігури знаходяться у взаємодії. Одна з фігур – Немезида, богиня відплати, уособлення кари богів, інша – смертна. Я залишаю за глядачем визначити, що відбувається на картині, це танок, боротьба, спроба примирення? Хто тут божество, а хто – людина? Чи обидві не суть те саме? Наскільки ми управляємо стихіями, а наскільки вони – нами? Що могутніше – сила природи чи природа людини?

МОЛИТВА, 2024, 64X80 CM, АКРИЛ НА ХОЛСТІ
The Prayer, 2024, 64x80 cm, акрил на холсті

СВІТЛАНА ЯНЄВА

SVITLANA YANYEVA

130

War deals a devastating blow not only to people but also to nature. The unique pink Lake Lemuria, located in the Kherson region, much of which has fallen under Russian occupation, is undergoing irreversible changes. The lake's healing waters, which owe their pink color to a high salt concentration and the *Dunaliella salina* algae that produce beta-carotene, are being severely affected. Russian military forces are using the area to establish firing positions and construct fortifications, destroying the landscape and triggering an ecological disaster. During the occupation, the lake's pink waters have receded from its shores, while its healing mud has dried up and become covered with a layer of salt. This tragedy is just one of many examples of large-scale ecocide, leaving long-term consequences for Ukraine's environment.

Війна завдає руйнівного удару не лише людям, а й природі. Унікальне рожеве Лемурійське озеро, розташоване в Херсонській області, більша частина якої опинилася під російською окупацією. Цілющі води озера, що мають рожевий колір завдяки високій концентрації солі та водоростям *Dunaliella salina*, які виробляють бета-каротин, зазнають незворотних змін. Російські військові використовують територію для облаштування вогневих позицій і будівництва укріплень, що руйнує ландшафт і провокує екологічну катастрофу. За час окупації рожеві води відступили від берегів озера, а цілющі грязі висохли та вкрилися шаром солі. Ця трагедія є лише одним із багатьох прикладів масштабного екоциду, який завдає довготривалих наслідків для довкілля України.

ЛЕМУРІЙСЬКЕ ОЗЕРО, 2024, 40x30 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Lake Lemuria, 2024, 40x30 cm, watercolor on paper

ОЛЕНА ЄМЕЛЬЯНОВА

OLENA YEMELIANOVA

131

Nature exists independently of humanity, thriving in its eternal cycles, while humans depend on its resources for survival. Our presence often disrupts the natural balance, leading to devastating consequences such as wars, fires, and greed. We must recognize our responsibility towards the environment, as our existence is intertwined with its well-being.

This summer, the brutal shelling in Kharkiv Oblast resulted in catastrophic fires, shrouding the city in smoke and ash and destroying forests, fields, and villages. My painting "Breathing among the Ashes" poses a crucial question: will humanity preserve its connection with nature or continue to sever it, undermining the foundation of our existence?

In the artwork, the female guardian symbolizes the spirit of nature, existing apart from humanity but linked to our fate. She is enclosed by gray, faceless buildings—symbols of urbanization. Red threads connect cities and nature, representing that their destruction equates to the destruction of life itself.

The dark background and charred branches serve as reminders of war, fire, and resource exploitation. This piece conveys a dual message of warning and hope, emphasizing that the choice to restore harmony lies with humanity.

Природа здатна існувати без людей, слідуючи своїм вічним циклам. Людство повністю залежить від її ресурсів та сили. Ми лише тимчасові гості у цьому середовищі, яке без нас може жити тисячоліття. Проте наша присутність часто несе руйнівні наслідки — війни, пожежі, недбалість або жадібність порушують природний баланс, від якого залежить наше власне виживання. Людству необхідне постійне нагадування про крихітність та важливість гармонії між людиною та природою, про відповідальність, яку воно має перед світом.

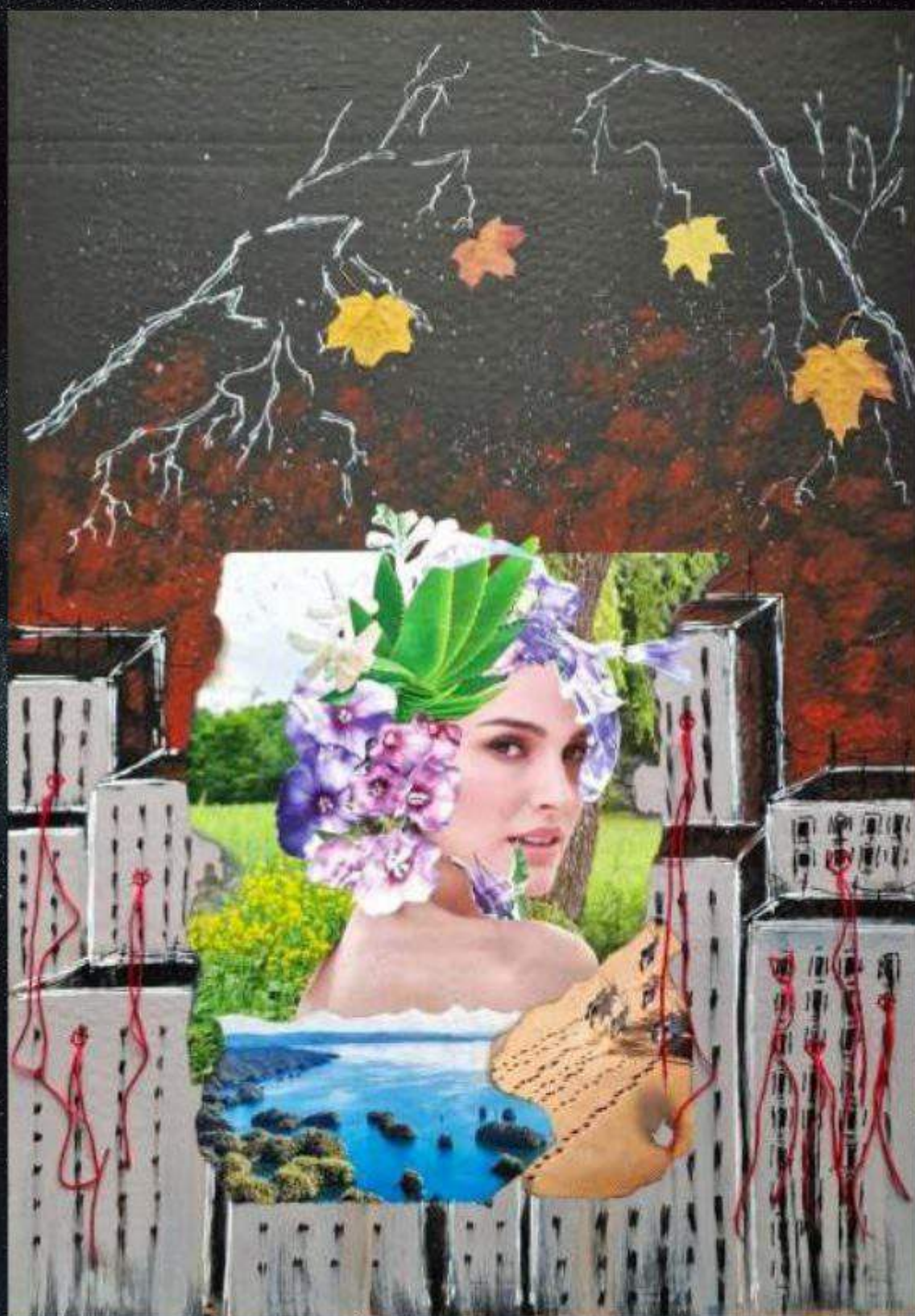
Цього літа щоденні жорстокі обстріли Харківщини призвели до пожеж, що стали справжнім лихом. Дим та попіл накривали місто, як туман, не даючи дихати. Пожежі спалювали ліси, поля, цілі селища. Картина "Дихання серед попелу" ставить питання: чи збереже людина свій зв'язок із природою чи продовжить розривати її, руйнуючи фундамент свого існування?

Жінка-берегиня втілює дух природи, яка існує незалежно від людини, але нерозривно пов'язана з її долею. Її образ укладений у стінах сірих, безликих будівель, символів урбанізації та людської експансії, що руйнуються. Червоні нитки, наче відкриті рани, з'єднують міста і природу, показуючи, що їхня руйнація — це руйнація самого життя.

Темне тло та обвуглені гілки нагадують про руйнівні сили — війну, пожежі, безжальну експлуатацію ресурсів. Це попередження та надія одночасно, де вибір — за людиною.

ОЛЕНА ЄМЕЛЬЯНОВА
OLENA YEMELIANOVA

132

ДИХАННЯ СЕРЕД ПОПЕЛУ, 2024, 70x50 CM, АКРИЛ, КОЛАЖ, ВИШИВКА НА КАРТОНІ
Breathing among the ashes, 2024, 70x50 cm, acrylic, collage, embroidery on cardboard

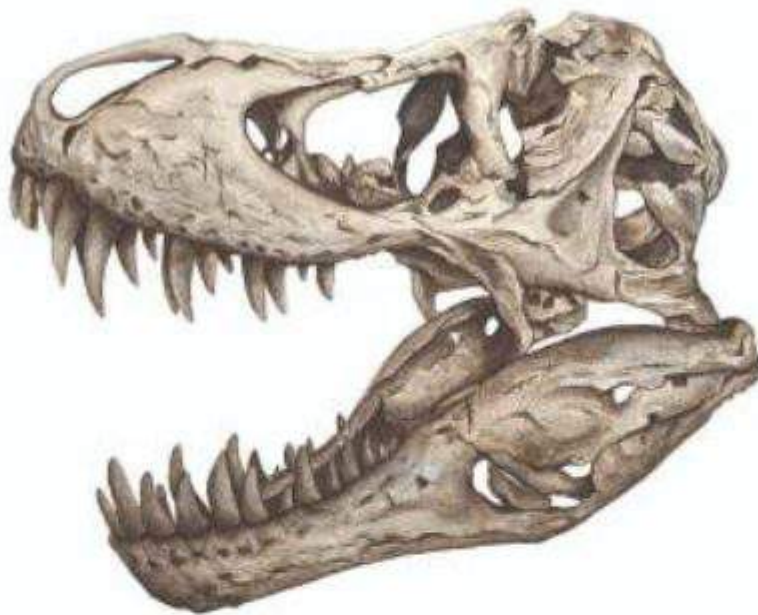
ЛІЛІЯ ЄРЕМЕНКО

LILIIA YEREMENKO

133

The Tyrannosaurus rex skull is a silent witness to the past, reminding us of the fragility of even the mightiest creatures. Gazing upon it, we are compelled to ponder the cyclical nature of life and death. This work invites us to recognize our unity with nature and our responsibility to protect our planet. The story of the dinosaurs reminds us that even the strongest creatures can vanish due to changes in their environment. Today, humanity faces similar challenges. Our actions are creating conditions under which many species of plants and animals are on the brink of extinction; a significant number have already been lost. This is not merely an ecological problem but a threat to our very existence. If we do not change our habits and begin to care for nature, we may repeat the fate of the dinosaurs and many other species that have vanished from the face of the Earth. We are all part of nature, but we often forget this.

Череп тиранозавра — мовчазний свідок минулого, який нагадує про крихкість навіть наймогутніших істот. Дивлячись на нього, варто замислитися над циклічністю життя і смерті. Ця робота закликає нас усвідомити свою єдність з природою і відповідальність за збереження нашої планети. Історія динозаврів нагадує нам, що навіть найсильніші істоти можуть зникнути через зміни навколишнього середовища. Сьогодні людство стикається з подібними викликами. Наша діяльність створює умови, за яких багато видів рослин і тварин опиняються на межі вимирання; значна їх частина вже втрачена. Це не просто екологічна проблема, а й загроза для нашого власного існування. Якщо ми не змінимо свої звички і не почнемо дбати про природу, то можемо повторити долю динозаврів і багатьох інших видів, які зникли з лиця Землі. Ми всі частина природи, але часто забуваємо про це.

ТІНЬ МИНУЛОГО, 2024, 37X27 CM, АКВАРЕЛЬ, БАВОВНА
Shadow of the Past, 2024, 37X27 cm, watercolor, cotton

My work "Dance of the Clematis and the Bumblebee" reflects the idea of the ephemerality and fragility of nature in the context of the temporality of our existence. I see a connection between the beauty of nature, symbolized by the flower, and the bumblebee, which plays a vital role as a pollinator, as a metaphor for "here and now." The bumblebee hovering near the clematis illustrates how interconnected all elements of the ecosystem are and how important it is to realize that our actions can lead to both restoration and destruction. The exhibition's theme resonates with my personal view on the need for a careful attitude towards nature and an awareness of our own temporality. It is important to reflect on the role of every creature in the broader ecosystem cycle. My work serves as a reminder that even in fleeting moments, which may seem insignificant, there is great power in nature.

Моя робота «Танець клематиса і джмеля» відображає ідею ефемерності та крихкості природи в контексті тимчасовості нашого існування. Я бачу зв'язок між красою природи, символізованою квіткою, та джмелем, який виконує життєво важливу роль запилювача, як метафору «тут і зараз». Джміль, що завис у повітрі поряд із клематисом, показує, наскільки взаємопов'язані всі елементи екосистеми, і як важливо усвідомлювати, що наші дії можуть нести як до відновлення, так і до руйнування. Тема виставки резонує з моїм особистим поглядом на необхідність дбайливого ставлення до природи та усвідомлення власної тимчасовості. Важливо замислюватися над роллю кожної істоти у великому екосистемному циклі. Моя робота є нагадуванням, що навіть у коротких моментах, які здаються незначними, прихована велика сила природи.

ТАНЕЦЬ КЛЕМАТИСА І ДЖМЕЛЯ, 2024, 28X35,5 ГРАФІТ
Dance of the Clematis and the Bumblebee, 2024, 28x35.5, graphit

НАТАЛІЯ ЗАСОРНОВА

NATALIIA ZASORNOVA

135

The painting depicts a winter evening. At first glance, it is just a rose branch bent over under the snow. The leaves are still green and bright, but they will soon fall off. You can see someone's footprints in the snow. You think that all this is temporary, fleeting. But in the spring, new leaves will appear, then snow will fall and melt again. And it will always be like that. Always? And even when humanity leaves "traces of life", taking into account only its needs and desires? And what if the environment suffers from this? The theme of the exhibition "The Temporary is Here" resonates with the title of the painting "Transience Walks the Paths of Eternity". I want to show that everything around us, including us, is fleeting and changeable. But if you treat the planet carelessly, it may turn out that there will be no place to live and no one to renew. Therefore, it is important to remember our place in nature. Can we learn to coexist with it rather than oppose it? Can we preserve the beauty that is so easy to lose?

На картині зимовий вечір. На перший погляд це просто гілка троянди, що схилилася від снігу. Листя ще зелене, яскраве, але воно скоро опадє. На снігу видно чийсь слїди. Виникає думка, що все це тимчасове, швидкоплинне. Втім, навесні з'являться нові листочки, потім знов випаде і розтане сніг. І так буде завжди. Завжди? І навіть тоді, коли людство залишає "слїди життєдіяльності", враховуючи тільки свої потреби і бажання? А якщо від цього страждає довкілля? Тема виставки "Тимчасове тут" перегукується з назвою картини "Швидкоплинність ходить стежками вічності". Я хочу показати, що все навкруги і ми теж - все плине, змінюється. Але при недбалому ставленні до планети може виявитися, що більше нема де жити і нема кому оновлюватися. Тому важливо пам'ятати про наше місце у природі. Чи можемо ми навчитися співіснувати з нею, а не протистояти їй? Чи здатні ми зберегти ту красу, яку так легко втратити?

ШВИДКОПЛИННІСТЬ ХОДИТЬ СТЕЖКАМИ ВІЧНОСТІ, 2024, 56x38 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Transience walks the paths of eternity, 2024, 56x38 cm, watercolor on paper

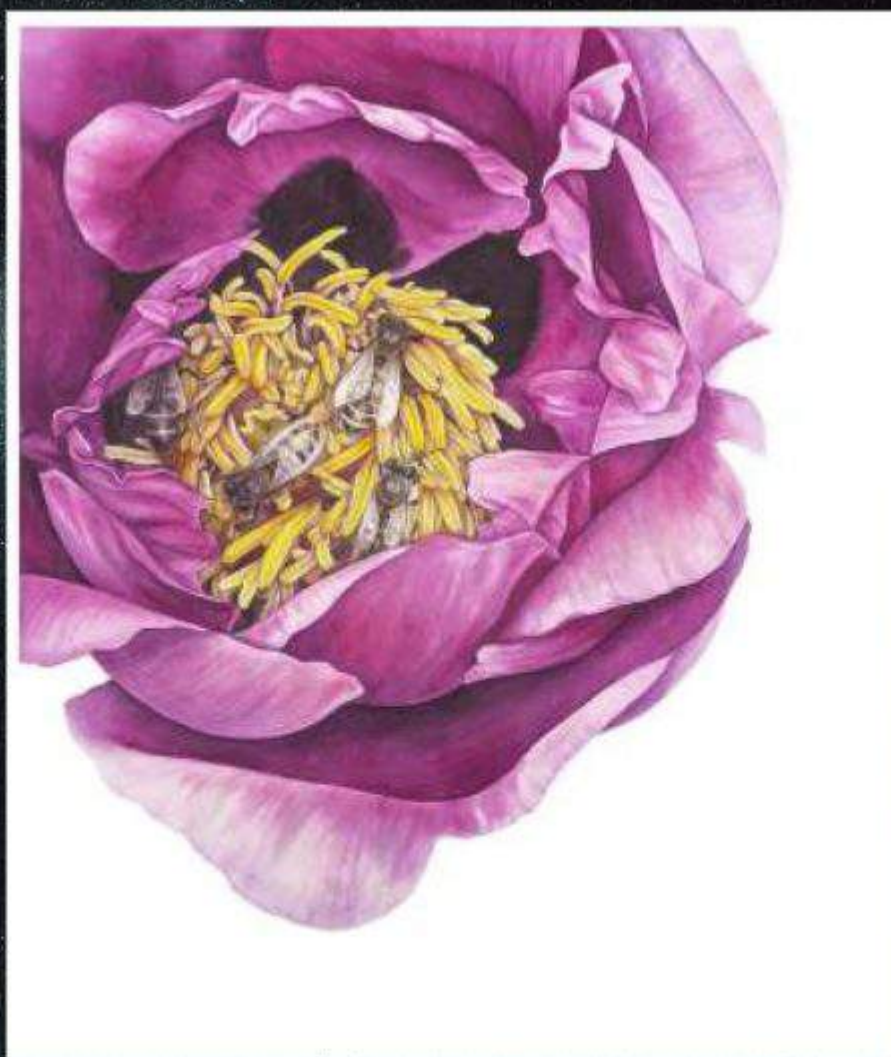
ЮЛІЯ ЖЕВНОВА

YULIA ZHEVNOVA

136

I understand very well what it means to postpone your own goals and dreams. Only the realization of the transience of life brings you back to reality, no one was promised tomorrow. This is especially acute in times of war. Therefore, it was in 2022 that I began to realize my childhood dream, my creativity. You need to understand that even if we give up, we are only making things worse for ourselves. Life is a constant struggle. Our tomorrow depends on today. Yes, there are things we cannot influence, but... We are not all in this world forever. What we leave behind depends primarily on us. That is why bees continue to work hard throughout their short lives to ensure the future. The cooperation between a bee and a flower lasts for centuries, each has its own purpose and their symbiosis reminds us of the unity of all living things.

Дуже добре розумію, що таке відкладати на потім власні цілі, мрії. Лише розуміння швидкоплинності життя повертає до реальності, завтра нікому не обіцяли. Особливо гостро це відчувається в умовах війни. Тому саме в 2022 році я розпочала реалізацію своєї дитячої мрії, творчості. Потрібно розуміти, навіть якщо ми складемо руки, ми робимо гірше тільки собі. Життя це постійна боротьба. Наше завтра залежить від сьогодні. Так, є речі на які ми не можемо вплинути але... Всі ми в цьому світі не на завжди. Що ми по собі залишимо залежить в першу чергу від нас. Саме тому бджоли продовжують наполегливо працювати все своє коротке життя, для того щоб забезпечити майбутнє. Співпраця бджоли і квітки триває віками, у кожного своя мета та їх симбіоз нагадує нам про єдність всього живого.

ПІВОНІЯ 2024, 2024, 47X47 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Peony 2024, 2024, 47x47 cm, watercolor on paper

ОЛЕНА ЖИЛЕНКО

OLENA ZHYLENKO

137

The theme of the exhibition is reflected in my painting, *In Search of Happiness*.

Our world is changing rapidly, and life is fleeting and uncertain. It is crucial to embrace each moment fully, without postponing life for tomorrow. Equally important is preserving the balance of the world around us, as human activity often disrupts nature's harmony.

In Search of Happiness depicts two paper cranes set against a backdrop of vibrant, blooming nature: lush plants, an untouched forest, a clear river, and beautiful stones. The cranes symbolize people in search of their perfect home—a place that is cozy, beautiful, and filled with happiness. Yet, their paper form represents the fragility and impermanence of life. Happiness can be fleeting, life unpredictable, and influenced by countless external factors.

The painting serves as a reminder to appreciate the present and to live "in the moment" rather than treating life as a rough draft while waiting for ideal conditions to arrive.

The unspoiled natural beauty in the artwork highlights the rarity of pristine places left on our planet—places still untouched by human hands. It calls for us to protect nature, preserve its harmony, and maintain the delicate balance that sustains it.

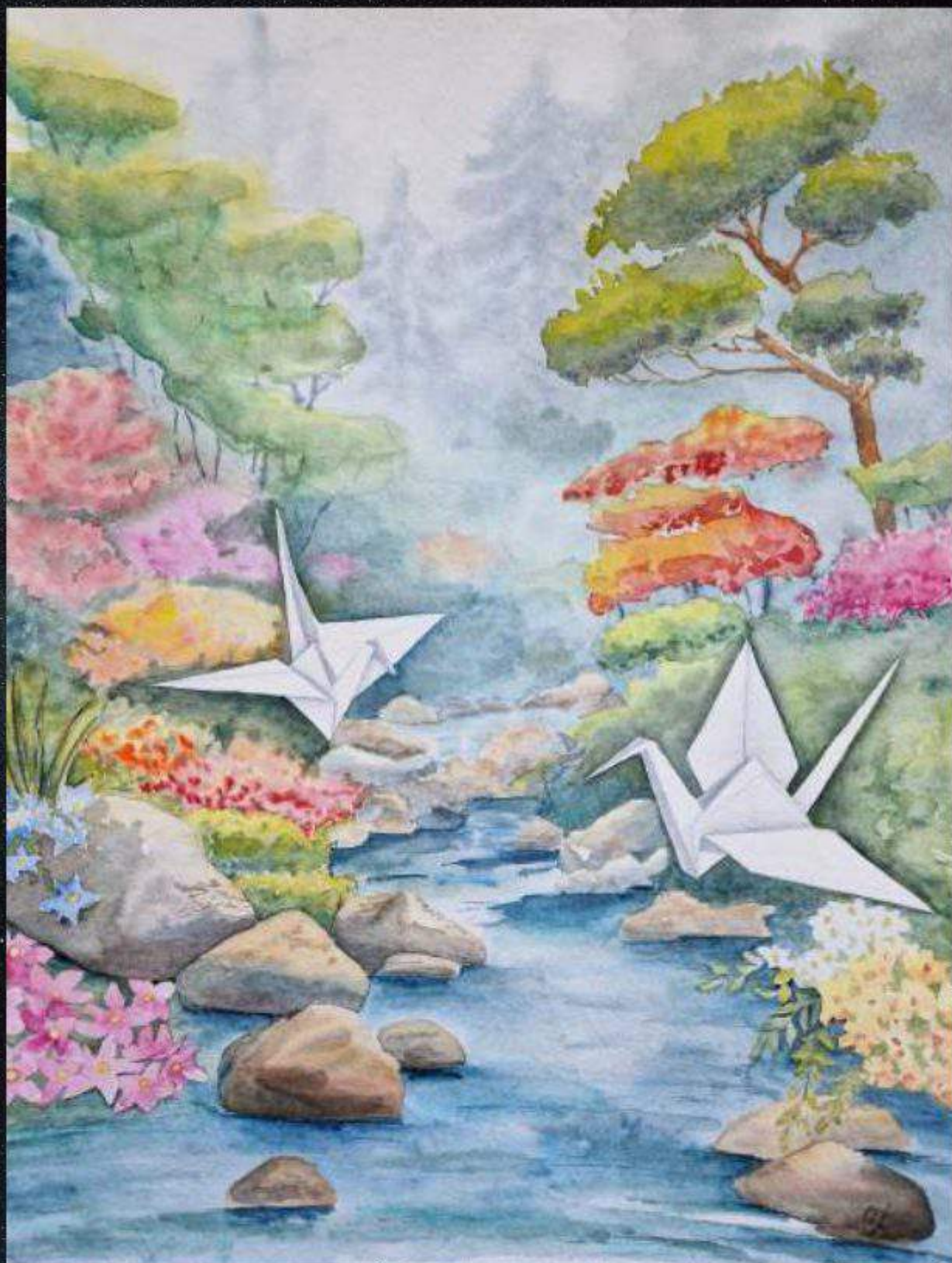
Тема виставки знаходить відображення на моїй картині «У пошуках щастя».

Наш світ швидко змінюється, життя швидкоплинне і нестабільне. Дуже важливо сповна насолоджуватися кожною миттю, не відкладаючи життя на завтра. Не менш важливим є збереження балансу навколишнього світу, адже людська діяльність часто порушує природну гармонію.

На моїй картині «У пошуках щастя» зображено двох паперових журавликів на тлі барвистої природи, пишного цвітіння рослин, незайманого лісу, чистої річки і красивих каменів. Журавлики уособлюють людей, які хочуть знайти свій ідеальний дім, затишний і прекрасний. Вони вірять, що знайдуть найкраще місце у світі й будуть щасливі там усе життя. Але їхня паперова основа – крихка та недовговічна і щастя може бути швидкоплинним, життя непередбачуваним і залежати від багатьох подій та факторів.

І треба бути вдячним кожного дня. Поки є можливість, потрібно насолоджуватися тим, що є зараз, бути «в моменті», не проживати своє життя, як «чернетку», до настання ідеальних умов.

Красива природа на картині – це нагадування про те, що на нашій планеті залишилося небагато чистих незайманих місць, не змінених людиною. Вона закликає нас захищати природу, зберігати її гармонію та підтримувати крихкий баланс, який її підтримує.

У ПОШУКАХ ЩАСТЯ, 2024, 37.8x27.8 CM, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
In Search of Happiness, 2024, 37.8x27.8 cm, watercolour on paper

ТЕТЯНА ЖИВИЦЯ

TETIANA ZHYVYTSIA

139

Our consciousness often takes us away from reality. Thoughts fly in memories, dreams or concerns. And in reality we live not in the past and neither in the future, but put off our lives for later. We don't even realize that our time is lost and it can't be restored. We all are waiting for spring to come, the war to end, for the end of the school year or for the end of the Leap Year in order to begin living our best life.

Exhibition "Here Temporarily" brings up the topic of delayed life syndrome. Its purpose is to draw attention to the important value of the present moment. This is especially important in the time of absolute uncertainty in which we live today.

Nature is much wiser than us. Just look - tiny fragile flower with sophisticated pleasant aroma. *Leucojum vernal*, commonly called the spring snowflake. It wakes up at spring, as soon as snow melts. As if saying to us that we should live here and now. As if saying "I won't wait for a hot summer, I want to have joy now" It doesn't care for cold, but pleases the eye with its white flowery heads. The number of this flower is decreasing. To prevent complete destruction, it is included in the list of endangered plants of the Red Book of Ukraine.

With example of this flower, I want to remind about the transience of life and call on the protection of the environment. We must support the preservation of flora biodiversity which is suffering greatly from humankind.

Наша свідомість часто відриває нас від моменту теперішнього. Думки течуть у спогадах, у мріях, тривогах чи надумуваннях. А насправді ми не живемо ні в минулому, ні в майбутньому, відкладаючи життя на потім. Навіть не усвідомлюємо втрату часу, якій вже не можна повернути. В цьому віртуальному світі чекаємо коли наступить весна, буде мир, закінчиться сесія чи пройде високосний рік, чекаємо слушного моменту почати життя на повну.

Виставка "Тимчасово тут" підіймає тему синдрому відкладеного життя. Мета її привернути увагу до важливої цінності моменту теперішнього. Це особливо актуально під час повної невизначеності, що є нашим сьогоденням.

Природа мудріше за нас. Дивіться. Крихітна тендітна квітка з витонченим приємним ароматом. Білоцвіт весняний. "Весняна сніжинка", як її називають в народі прокидається навесні, як тільки зійде сніг. Ніби каже нам, треба жити тут і тепер. Каже: "Я не буду чекати спекотного літа, будемо радіти життю зараз". Не зважає на прохолоду, а милує око своїми білими квітковими голівками з жовтим вкрапленням. Чисельність цієї квітки зменшується. Для запобігання повного знищення вона віднесена до переліку вимируючих рослин Червоної книги України.

На прикладі цієї квітки, я хочу нагадати про скороминучість життя та закликаю дбайливо охороняти навколишнє середовище. Що своєю чергою сприятиме збереженню біорізноманіття флори, яка страждає через людський фактор, а в теперішніх умовах він має ще більшу руйнівну силу.

ТЕТЯНА ЖИВИЦЯ

TETIANA ZHYVYTSIA

139

БІЛОЦВІТ ВЕСНЯНИЙ, 2024, 35Х25 СМ, АКВАРЕЛЬ НА ПАПЕРІ
Leucojum vernum L., 2024, 35x25 cm, watercolour on paper

АННА ЗУБОВСЬКА

ANNA ZUBOVSKA

140

With my works I want to show how beautiful and strong the world of plants is, but at the same time very vulnerable and fragile. Without them, life on Earth is impossible, but, unfortunately, human is irresponsible and careless towards the environment, including plants... "Fading Rose" How magnificent is a fading rose! Isn't it? Looking at it, you realize that all living things are beautiful in any life cycle. But it makes you also understand that time is merciless in its transience and you need to seize the right time and enjoy every moment that is called Life.

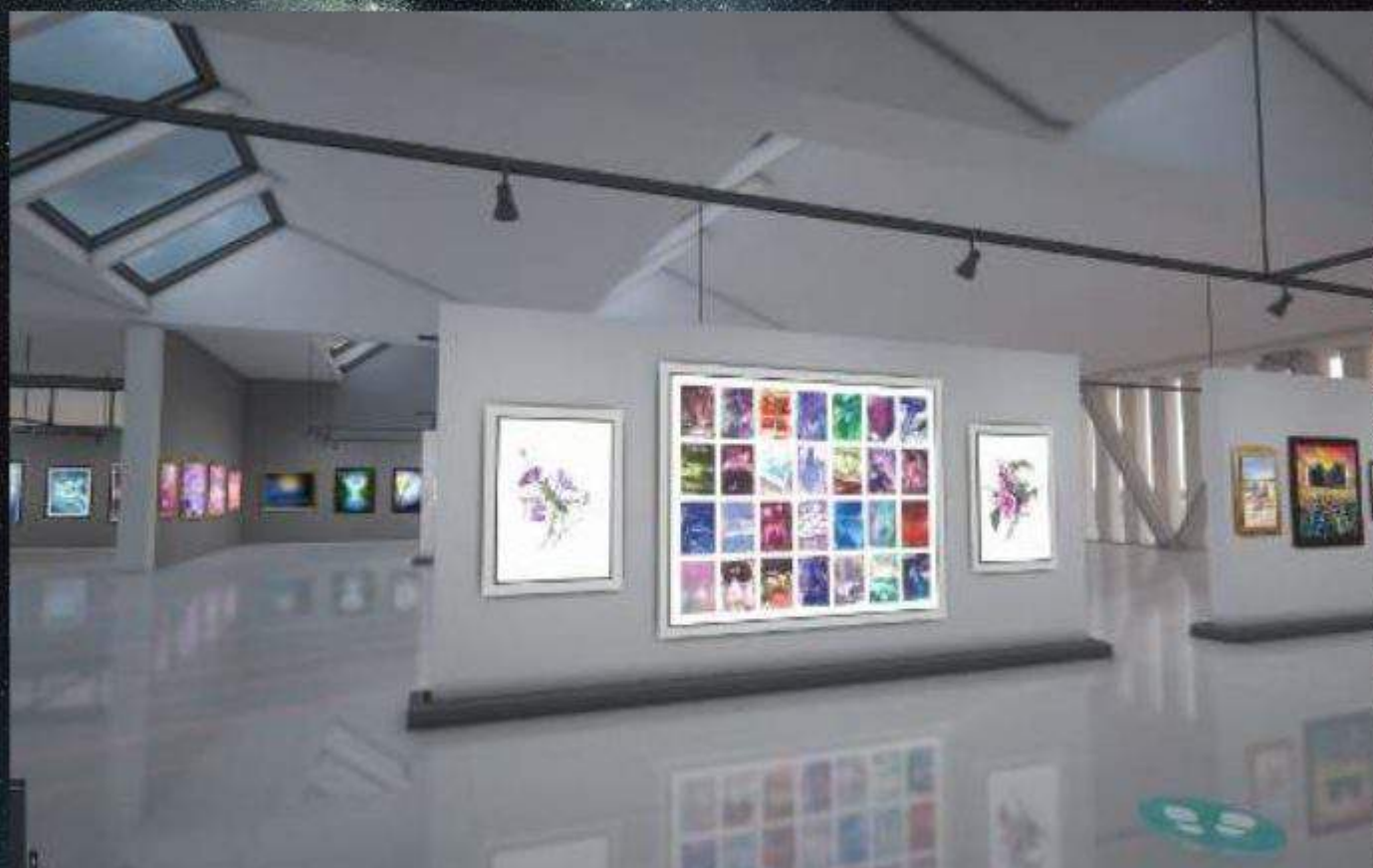
Своїми роботами я хочу показати який прекрасний та потужний світ рослин, але при цьому дуже вразливий і тендітний. Без них не можливе життя на Землі, але, на жаль, людина безвідповідальна і недбала до навколишнього середовища, включаючи рослини. "Троянда, що в'яне" Яка чудова троянда, що в'яне! Чи не так? Поглянувши на неї, усвідомлюєш, що все живе прекрасне в будь-якому життєвому циклі. Але так само розумієш, що час безжальний у своїй швидкоплинності і потрібно ловити момент та насолоджуватися кожною миттю, яка і зветься Життя.

ТРОЯНДА, ЩО В'ЯНЕ, 2024, 21×28,5 CM, ПАПІР BRISTOL 180G/M2, ГРАФІТНІ ОЛІВЦІ
Fading Rose, 2024, 21×28,5 cm, paper Bristol 180g/m2, graphite pencils

ТИМЧАСОВО ТУТ
TEMPORARILY HERE

141

MET SENSES

Ukrainian contemporary art